

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 37
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 27 НОЕМВРИ 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВА Атанаска Дишева

(На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет)

(На заседанието присъства Силвия Илиева - главен секретар на Висшия съдебен съвет)

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09.38 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет на 27.11.2018 г.

Няма допълнителни точки в дневния ред. Дневният ред е на вашето внимание. Първата точка е свързана с връчване на отличия на

съдиите, които са поощрени по реда на чл. 303 от Закона за съдебната власт. Пред мен е проектът на това предложение за връчване на отличия на съдии, които са поощрени по Закона за съдебната власт. Нашите колеги се намират тук, в сградата на Висшия съдебен съвет. Нека да ги поканим, за да можем да им връчим отличията.

(Поощрените магистрати влизат залата)

Добре дошли на всички колеги.

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 1 от ЗСВ, Диана Атанасова Хитова - съдия във Върховния касационен съд, с отличие „служебна благодарност и грамота" за постигнати високи резултати при изпълнение на служебните задължения. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. „а" от ЗСВ, Светла Тотева Дойчева с отличие „личен почетен знак първа степен - златен" за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. „а" от ЗСВ, Серафимка Тодорова Мадолева - съдия в Административен съд-Благоевград, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен" за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. „а" от ЗСВ, Александър Еленков Еленков - съдия във Върховния административен съд, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен" за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 1 и т. 2, б. „а" от ЗСВ, Мариана Господинова Костова - съдия във Върховния касационен съд, с отличия „служебна благодарност и грамота" и „личен почетен знак първа степен - златен" за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. (Ръкопляскания.)

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Съдийската колегия поощрява Радостин Димитров Радков - административен ръководител - председател на Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия поощрява Елица Мичева Райковска - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия поощрява Мария Велкова Николова - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия поощрява Юлия Георгиева Тодорова - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и

ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия поощрява Весела Начова Цанкова-Гроздинска - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява Луиза Ивайлова Павлова-Христова - съдия в Административен съд София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява Славина Любенова Владова - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява Владимир Иванов Николов - съдия в Административен съд-София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен" за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. (Ръкопляскания.)

1. ОТНОСНО: Връчване отличията на съдии, поощрени на основание чл. 303 от Закона за съдебната власт

Председателят на Върховния касационен съд Лозан Панов и председателят на Върховния административен съд Георги Чолаков връчиха на поканените поощрени съдии лични почетни знаци, както следва:

1. Диана Атанасова Хитова - съдия във Върховния касационен съд, с решение по Протокол № 25/24.07.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие „**служебна благодарност и грамота**“;

2. Светла Тотева Дойчева - съдия в Районен съд - Севлиево, с решение по Протокол № 28/25.09.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие „**личен почетен знак първа степен - златен**“;

3. Серафимка Тодорова Мадолева - съдия в Административен съд - Благоевград, с решение по Протокол № 28/25.09.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие „**личен почетен знак първа степен - златен**“;

4. Александър Еленков Еленков - съдия във Върховния административен съд, с решение по Протокол № 28/25.09.2018 г. на Съдийската колегия поощрен с отличие „**личен почетен знак първа степен - златен**“;

5. Мариана Господинова Костова - съдия във Върховния касационен съд, с решение по Протокол № 29/02.10.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличия „**служебна благодарност и грамота**“ и „**личен почетен знак първа степен - златен**“;

6. Жанин Пенчева Силдарева - съдия във Върховния касационен съд, с решение по Протокол № 31/23.10.2018 г. на Съдийската колегия, поощрена с отличия **„служебна благодарност и грамота“** и **„личен почетен знак първа степен - златен“** (поканена, не се явява);

7. Радостин Димитров Радков - административен ръководител - председател на Административен съд София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрен с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

8. Елица Мичева Райковска - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

9. Мария Велкова Николова - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

10. Юлия Георгиева Тодорова - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

11. Весела Начова Цанкова-Гроздинска - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

12. Луиза Ивайлова Павлова-Христова - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие **„личен почетен знак втора степен - сребърен“**;

13. Славина Любенова Владова - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрена с отличие „**личен почетен знак втора степен - сребърен**“;

14. Владимир Иванов Николов - съдия в Административен съд - София-град, с решение по Протокол № 34/06.11.2018 г. на Съдийската колегия поощрен с отличие „**личен почетен знак втора степен - сребърен**“.

(След церемонията по връчването на отличията, магистратите се подреждат за обща снимка с членовете на Съдийската колегия, след което напускат залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме по дневния ред. Точка 2 от дневния ред е избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, а именно избор на административен ръководител - председател на Софийския градски съд. Има две кандидатури: на Алексей Трифонов - съдия в Апелативен съд-София, и на Евгени Георгиев - съдия в Софийски градски съд. Кой ще докладва точката?

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъде проведен избор на административен ръководител - председател на Софийския градски съд. Както казахте, кандидатите са двама. Това са колегите Алексей Трифонов и Евгени Георгиев.

Становищата на Комисията по атестирането и конкурсите във връзка с провеждания избор по отношение и на двамата кандидати са положителни. Комисията по атестирането и конкурсите приема, че

липсват данни, поставящи под съмнение професионалните качества на Алексей Трифонов за заемане на длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител - председател“ на Софийския градски съд. Идентично е становището и по отношение на другия кандидат - колегата Евгени Георгиев, като Комисията по атестирането и конкурсите смята, че липсват данни, поставящи под съмнение професионалните му качества за заемане на длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител - председател“ на Софийския градски съд.

Предлагам да пристъпим към изслушване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, преди да пристъпим към изслушването, виждам от материалите по точка 2 от дневния ред, че е постъпило искане за отвод от съдия Евгени Георгиев, който е участник в процедурата. В това искане до Висшия съдебен съвет и до членовете на Съдийската колегия е посочено, че съдия Георгиев *„уважава човека, адвоката и члена на Висшия съдебен съвет господин Боян Новански“*. Посочва, че ако бъде избран за председател на съда, е уверен, че когато се налага, двамата биха могли да работят с лекота. Убеден е обаче, че г-н Новански е предубеден към неговата кандидатура за председател на Софийския градски съд, затова желае отвода на г-н Боян Новански и неучастието му при изслушването му (*на Е.Георгиев*) на 27.11.2018 г. от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Виждам, че в искането за отвод са изложени мотиви, свързани с изслушването пред Съдийската колегия, което се състоя на 13.03.2018 г. в предходната процедура, където г-н Новански е задал въпрос, свързан с притежавани акции от кандидата в „КТБ“ АД (в несъстоятелност). В мотивите изрично съдия Георгиев е посочил (както виждам) изнесените твърдения от г-н Новански, цитирал ги е дословно; някои от тях дори са в различен шрифт - очевидно за да се подчертае

какво е твърдял г-н Новански при изслушването, а именно: *„Как ще обясните, че е някаква грешка - около 450 акции се губят?“*. Посочил е и стойностите на тези акции. Тази разлика, според г-н Новански *„не е декларирана от кандидата, или декларирана 10 години по-късно, не знам поради каква причина“*. Съдия Георгиев очевидно е извадил всичко това от пълния стенографски протокол, коментирал е тази тема. Твърди, че е имало възможност да се зададат тези въпроси предварително, преди изслушването на кандидата. Подчертава също и други текстове, които счита, че са основание за отвод на г-н Новански. Коментира коментара на г-н Новански за тези 45 акции за над 20 000 лева.

В искането за отвод е посочено, че изнасянето от г-н Новански на тези *„неистински обстоятелства“* на два пъти при изслушването му на 13.03.2018 г. кара кандидата да се чувства несигурен и неуверен. *„Изнасянето на неистинска информация от член на Висшия съдебен съвет за един от кандидатите за председател на Софийския градски съд при изслушването му, когато тази информация е могло да бъде проверена предварително, несъмнено показва предубеденост“*. Ето защо съдия Георгиев настоява за отвода на г-н Новански и неучастието му при изслушването на днешна дата (27.11.2018 г.) като кандидат за председател на Софийския градски съд. Изложил е своите аргументи, цитирайки Конституцията, че всички граждани са равни пред закона, което е неотменимо право на всеки български гражданин и спрямо него произтича и задължението закона да бъде прилаган по еднакъв начин, както и към всеки друг гражданин. Изложените обстоятелства очевидно са насочени към това да се поиска отвод на г-н Новански като член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и неучастието му в изслушването на 27.11.2018 г.

Предвид постъпилото искане за отвод, считам, че това е тема, която ние трябва да дискутираме и трябва да бъде обсъдена. Разбира се, колегата Новански също има възможност да вземе становище и да заяви дали ще направи отвод.

Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: По искането за отвод ви заявявам следното. Информацията, която съм ползвал, за да се запозная с движението на акциите на г-н Георгиев, е само и единствено въз основа на негови декларации пред Сметната палата за периода от 2008 г. до 2016 г. и съответно декларацията пред Инспектората на Висшия съдебен съвет за 2017 г. по повод кандидатурата му за председател на Софийския градски съд. Нямам никаква нормативна и техническа възможност да се запозная с кредитното му досие или инвестиционния му портфейл. Не разполагам с такъв механизъм и като член на Комисията по професионална етика. Нито аз, нито другите членове на комисията имаме достъп до такива документи. След като се запознах с декларацията на г-н Георгиев, установих несъответствие, разминаване между броя на декларираните акции пред Сметната палата през 2008 г. и 2009 г. и броя на декларираните акции пред Инспектората за 2017 г. Установих и че след 2009 г. до 2017 г. липсва каквото и да е отразяване в декларацията относно притежаването на акции.

На 13.03.2018 г. зададох въпросите си към г-н Георгиев, които той коректно е цитирал в искането му за моя отвод за днешното изслушване от Съдийската колегия, заедно с изразеното от мен становище за разликата от 450 акции и равностойността им на повече от 20 000 лева. Обърнете внимание на думите ми: *„Тази разлика не е декларирана от Вас, или е декларирана 10 години по-късно“*. И за да бъдем докрай коректни, ви информирам как отговори той на поставените му въпроси по време на цитираното заседание на Съдийската колегия.

Цитирам: „ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря, г-н Новански. Първо за акциите. Предполагам, че информацията, която прочетохте, е вярна. Това, което аз направих чрез инвестиционния посредник, с който съм закупил акциите, поисках една справка за акциите, които притежаваме към настоящия момент, и акциите, които сме закупували. Така че тази разлика се дължи на това, че другите акции са продадени. Кога точно съм ги продал, не мога да Ви кажа. Ако ме питате дали съм спечелил - не. Действително така изтеглихме заем, инвестирахме в тези акции и сме загубили между 10 и 15 хиляди лева, включително с тези акции на КТБ. На това се дължи разликата. Не съм си преглеждал всички декларации; ако се прегледат декларациите, най-вероятно това съм го отразил, да Ви кажа. Надявам се да съм го отразил. Възможно е да съм го пропуснал, но не са декларациите пред мен. По-скоро се дължи на невнимание. Продадени са акциите. Това е в момента, което са ми дали от брокера. Надявам се информацията да е коректна, с мейл са ми изпратили информацията". За съжаление, тогава копие на въпросния e-mail в заседанието на Съдийската колегия на 13.03.2018 г. не беше представено пред нас. Удостоверението от инвестиционния брокер беше предоставено от колежата седмица по-късно, когато изборът вече беше отминал. След представянето на удостоверението от инвестиционния брокер, макар и на по-късен етап, а именно след изслушването, безрезервно се доверявам на обясненията на Евгени - взел е немалка сума пари назаем, с които е закупил акции и е загубил (и то доста е загубил).

При наличните документи към периода на изслушването нямаше начин да не задам такива въпроси. Действително изразих притеснение относно наличието на такива разминавания за над 20 000 лева. Но това е така, защото остана неизяснен другият въпрос, който

зададох по време на изслушването; мисля, че той е най-важният и най-същественият и напълно изяснява ситуацията, а именно - защо, когато се продават акции, не се декларира тяхната продажба през следващата година. Обяснение от колегата и до този момент не съм получил.

Категорично считам, че ако имате декларирани сто единици имущество, включително акции; през годините продавате част от тях, разликата в броя им трябва да се отрази в последващата декларация, независимо дали лицето е спечелило или загубило от продажбата. В противен случай би се обезсмислила цялата идея на подаването на декларацията от магистратите и тяхната публичност. В подкрепа на казаното от мен са и разпоредбите на Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни и други длъжности от 2000 г., отменен от 19.01.2018 г., в който разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 4 е категорична, където е очертан предмета на деклариране - ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества, поименни акции в акционерни дружества, в т.ч. придобити чрез участие в приватизационни сделки, извън случаите на бонова масова приватизация. След направена справка в даваните указания от Сметната палата по онова време (има ги в Интернет) установих, че изрично е упоменато следното: декларира се акции, ценни книжа и дружествени дялове, притежавани от декларатора, съпруга, деца и т.н., съобразно указанията, съдържащи се в самата таблица на декларацията; в колона 4 и 5 се отразяват притежаваните портфейли от ценни книжа или пари, поверени за управление на инвестиционния посредник (какъвто е случаят). В същите се декларира състоянието им към 31-ви декември на предходната година, т.е., ако тази година сте декларирали 100 акции и продадете 20 от тях, то догодина трябва да декларираме 80 (просто математика). Защо при г-н Георгиев това не се е случило - аз не знам и не получих отговор.

Пропускът и невниманието в изписването на декларациите на магистрат, който е и кандидат за административен ръководител, коментирането, изясняването на неговото имуществено и финансово състояние, респективно задаването на въпроси от член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет (включително и от мен) за такива пропуски и невнимание, не са основание и не могат да бъдат причина за искане на отвод. Затова ви заявявам, че няма да откликна на желанието на колежата Евгени Георгиев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Отново посочвам, че в мотивите за отвода е изразено становище, че изнасянето на неистинска информация от член на Висшия съдебен съвет за един от кандидатите, когато тази информация е могло да бъде проверена предварително, показва предубеденост. И това, което посочва г-н Георгиев, е, че това може да доведе до опорочаване на процедурата за избор, а справедлива и прозрачна процедура по избор на председател на Софийския градски съд се дължи както на колежата, така и на другия участник в процедурата, така и на всички колеги, които са номинирали съдията Георгиев за участие в конкурса, които са го подкрепили на Общото събрание. Това, което не успяхме да чуем, е само дали според Вас сте изнесъл неистинска информация, или не сте изнесъл такава, защото, ако наистина информацията, която е изнесена, е неистинска, за да не се опорочава процедурата, би трябвало да си направите отвод. Според Вас тази информация неистинска ли е?

БОЯН НОВАНСКИ: Г-н Председател, аз няма да влизам в обяснителен режим, защото изрично казах какво съм казал тогава: „*Тази разлика не е декларирана от Вас, или е декларирана 10 години по-късно*“. Факт е, че г-н Георгиев декларира разликата 10 години по-късно. Какво неистинско съм казал? Моят въпрос е - ако беше декларирал в годините така, както го изисква законът, нямаше да задам следващите

въпроси. Тогава много лесно и бързо щеше да се провери кога има продажба, кога няма продажба - съответното деклариране в Сметната палата. Това нещо не е направено.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Въпросът е има ли за Вас основание за отвод, или не в момента.

БОЯН НОВАНСКИ: Никакво основание няма за отвод.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: По тази логика всеки, който се е изказал за един от кандидатите тук, трябва да се обяснява, да си дава отвод „за“ или „против“. Това са абсурдни неща.

БОЯН НОВАНСКИ: За мен има нередности в случая, за които аз задавам въпроси и смятам, че съм задължен да ги задавам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Иначе за какво сме тук? Задаваме въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Според Вас това не представлява изнасяне на неистинска информация и няма основание за отвод, тъй като Вие не сте предубеден. Това е Вашето становище.

БОЯН НОВАНСКИ: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви! Колеги, продължаваме с процедурата. Да започнем с изслушването на първия кандидат. Нека да поканим съдия Алексей Трифонов.

(Алексей Трифонов влиза в залата)

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Добър ден.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Трифонов, Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет разглежда точка 2 от дневния ред - избор на административен ръководител на Софийския градски съд. Имате възможност да запознаете колегите накратко с Вашата концепция и да отговорите на техните въпроси. Заповядайте!

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Здравейте, колеги. Приятно ми е да ви видя. За първи път влизам в тази зала и ми е малко притеснено, така че ще ме извините.

Съвсем накратко за тези, които не ме познават - казвам се Алексей Трифонов и съм съдия към настоящия момент в Софийския апелативен съд. Всъщност това се случва от девет години, от които пет години и половина бях командирован. Така се случиха нещата (много въпроси ми бяха задавани, предполагам, че сега ще ми бъдат зададени във връзка с командироването и неговата правна уредба), че за съжаление нямаше дълго време конкурс за Наказателно отделение на Софийския апелативен съд и пет години и половина изкарах командирован. Преди това съм бил и в Районния съд, и в Градския съд - горе-долу по пет години. В края на миналия век приблизително две години бях и следовател. С това започна кариерата ми.

Реших да се кандидатирам за административен ръководител на Софийския градски съд, тъй като считам, че, първо, имам възможности да се справя със ситуацията в съда, която не е лека - твърдя го. От друга страна, считам, че все пак 20-годишният опит и стажът ми, който имам зад гърба си, биха ми помогнали да се справя със задачите си. Считам това свое кандидатиране като едно ново предизвикателство, тъй като работата на административния ръководител е малко по-различна от работата на съдията - има засилено административно начало, без, разбира се, съвсем да се изключи и съдийската функция. Имам своите идеи за справяне с проблемите в Софийския градски съд, които не са малко. Съвсем накратко - става въпрос за огромната натовареност най-вече в Търговско и в Гражданско отделение (като брой дела).

На второ място. Не може да се каже, че сградната обеспеченост е такава, каквато би трябвало да бъде за такъв голям съд

с такива големи нужди. Имам предвид както недостига на кабинети, така и недостига (което също е много важно) на съдебни зали, което е по-голям проблем. Моето мнение е, че специално за сградния проблем подобрият вариант за разрешение при Софийския градски съд така, както стоят нещата, е, колкото и странно да звучи, да се търси възможност за нова сграда. Моето мнение е, че сега Съдебната палата много трудно може да обслужи всички намиращи се вътре институции. Ако се вземе някакво решение, да кажем, за изваждане на част от институциите - примерно на по-малките съдилища - това би довело до палиативно решаване на проблемите, защото биха се освободили, примерно, около две-три нови зали, които няма да решат проблемите на Софийския градски съд. Трудно е, но не е невъзможно да се направи едно такова предложение; да се направят срещи с компетентните институции и да се започне да се мисли в тази посока. Съзнавам, че в момента приоритет има Специализираният съд и за него в момента повече се търси сграда, но мисля, че бих могъл да се преборя и в тази посока - да намерим нова сграда, която да обслужи интересите на Софийския градски съд. Ходил съм в двете нови сгради на Софийския районен съд (впечатлен съм) и считам, че вече колегите там работят на едно добро ниво от гледна точка на сградна обезпеченост - по двама човека са в кабинет. Имат зали (това е много важно) да заседават. Вярно е, че част от залите не са със слънчева светлина, но това е по-малкият проблем. Така или иначе при тях тези неща се разрешиха, и то в много благоприятна светлина. Считам, че би трябвало да може точно така да се получат нещата и при Софийския градски съд. Пак ви казвам, ако опитаме да направим някакво разширение в рамките на Съдебната палата, по-скоро това ще е палиативно и няма да реши проблемите на съда.

Съзнавам също така, че другият момент - специално с натовареността - е да бъдат искани нови бройки за съдии, но това, дори

Висшият съдебен съвет да уважи подобно искане, няма да бъде до безкрай. Просто няма как да се раздува до безкрай щата, така че в този смисъл това също е една опция за разрешаване на проблемите на съда. От друга страна, доколкото сега става въпрос именно за натовареността на колегите, която по статистика е три пъти повече, отколкото средната натовареност в окръжните съдилища в страната, вече има инициативи за законодателни промени, включително се обсъжда и евентуално прерайониране в областта около града, така че и оттук биха могли евентуално да се намалят като бройка част от делата, които са особено в Гражданско и в Търговско отделение - те са най-натоварените фактически. За това съдя и по това, което виждам в Софийския апелативен съд, защото там множеството проведени общи събрания общо взето касаят проблемите основно на Търговско отделение, разбира се, и на Гражданско, но това са колегите, които са най-натоварени. В Наказателно отделение нещата са общо взето добре, въпреки че и там има по-големи постъпления, но не се оплакваме.

Общо взето известни са ми проблемите на Софийския градски съд. Известно ми е, че има и влошен микроклимат, но аз считам, че и с личен пример, и със спокойствието, което ще демонстрирам пред колегите, доколкото мога ще направя всичко възможно този микроклимат да бъде подобрен. Там, където има огромни противоречия (междупличностни), ще е много трудно, но въпреки всичко считам, че би могло да се разговаря с колегите и по по-спокоен начин да се случват нещата в съда, защото важното е да осигурим възможности за правилно решаване на делата; за решаване на делата в срок. Знам, че има просрочие, но това е проблем по-скоро при колегите от многото дела, а не е на субективна основа.

Що се касае до електронното правосъдие. Това е бъдещето на правосъдието. Вече се работи по този въпрос. Специално в

Апелативен съд, който е пилотен съд по този проект (доколкото ми е известно, това е отразено и в годишния доклад), вече има техническа възможност съдът да се включи като част от Единния портал за електронно правосъдие и съответно да функционира. Проблемът към настоящия момент, доколкото ми е известно, е, че няма техническа възможност все още страните по делата да получават обратна връзка от това, което се качва в електронните папки в електронната система на съда. По това се работи фактически. Другото, което е, че трябва да бъдат осигурени повече сървъри, тъй като информацията, която ще се качва, когато се въведе електронното правосъдие, ще е голяма по обем. Просто трябва да се осигури техническа възможност, за да бъде обработена същата.

Колеги, готов съм да отговоря на всички въпроси. Убеден съм, че сте запознати с моята концепция и не е необходимо да я чета отново.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Трифонов! Колеги, заповядайте за въпроси към първия кандидат.

Заповядайте, г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колега Трифонов, аз имам няколко въпроса към Вас. Първият ми въпрос е следният. Считате ли, че ще имате подкрепата на колегите от Софийския градски съд, ако бъдете избран за административен ръководител, с оглед броя на гласувалите във Ваша подкрепа на Общото събрание на 19-ти ноември?

Вторият ми въпрос е свързан с натовареността, която Вие сте обсъдил и посочил както в концепцията (проблем на Софийския градски съд, безспорно), така и в изслушването пред нас. Вие сте отразил няколко възможни мерки за преодоляване на натовареността (и в момента ги споделихте), свързани със законодателни промени, с реструктуриране на съдебната карта. Ако бъдете избран за

административен ръководител, какви организационни мерки като председател бихте предприел за преодоляване на този проблем и съответно какви действия ще предприемете по отношение на колегите, които не спазват разумните срокове за разглеждане на делата и изготвяне на съдебните актове, както и за поощряване на тези, които въпреки високата натовареност успяват да се справят срочно с възложените им дела?

Третият ми въпрос е свързан с това - като председател на съда как ще браните независимостта на този съд и как бихте реагирал при кампании срещу съда, или съдии, по повод постановени съдебни актове от магистрати. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Заповядайте за отговор.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Ще отговоря на първия Ви въпрос така. Да, действително се явих на изслушване от Общото събрание. Факт са гласовете, които сте видяла; видяла сте и протокола. За мен това не е проблем - да работя с всички. До момента всички хора, които ме познават, знаят много добре, че аз съм диалогичен човек и наистина мога да седна да разговарям с всеки по всички проблеми, които стоят пред нас като съдии. От друга страна, тази подкрепа, която получи колегата Георгиев от Общото събрание, е логична за мен, защото четири месеца преди изслушването (приблизително го казвам) вече Общото събрание взе решение, че техният кандидат ще бъде именно колегата Евгени Георгиев, така че за мен това не е изненада. Пак казвам, не е проблем, защото аз не разделям хората. Напротив, моята концепция е да ги обединявам. В този смисъл нямам проблем да работя с всички. Естествено, че гласуването беше тайно и въобще не се интересувам кой как е гласувал. Абсолютно честно го казвам! Мога да работя с всички, това го казах и на Общото събрание преди гласуването. Общо взето в Софийския апелативен съд съм сменил три състава за

девет години; преди това в Градския може би още три състава; в Районния съд знаете, че там е по-различно положението. Работил съм с различни хора и не съм имал проблеми да се разбирам с всички. Разбира се, че винаги един човек трябва да може да прави компромиси, никога не бива да залита в крайни състояния и емоцията не бива да бъде на първо място. Пак казвам, за мен въобще не е проблем това, че 56 човека са подкрепили колегата Евгени Георгиев. С него се познаваме доста преди да станем съдии. Така че аз ще работя с всички, абсолютно категорично!

По отношение на натовареността. За съжаление в момента нещата като решение са доста по-ограничени. Това, което евентуално мога да направя, е да поискам от Висшия съдебен съвет назначаване допълнително на съдебни помощници, които да помагат на съдиите - които са в нужда обаче. Защото, например аз съм човек (казах това и на Общото събрание), който е ползвал досега - от въвеждането на съдебните помощници като специализирана администрация в ЗСВ до момента, сигурно има над 10 години - точно един път съдебни помощници, просто наистина защото физически нямаше как да спазя срок по частно дело. В този аспект съм на мнение, че съдебните помощници и тяхната работа трябва да бъдат разпределени правилно и тяхната помощ да бъде насочена най-вече към хората и колегите, които имат нужда от това. Така че в този смисъл единият вариант е да се реагира по този начин. Другият вариант е, доколкото е възможно, да се обявят свободните бройки и съответно да се обяви процедура по конкурс, да се проведе конкурс и да се заемат свободните бройки. Третият вариант е да помоля ВСС за още щат - надали ще срещна подкрепа, но все пак съм длъжен да поискам. Това е общо взето. За съжаление единият от проблемите е в липсата на зали, защото колкото и нови хора да се назначат (говоря и като съдии, и като съдебни

помощници), просто няма място в съда. А и отделно от това, тези хора, като бъдат назначени, трябва да заседават някъде, трябва да имат тази възможност. За съжаление обаче (и г-н Лозан Панов нееднократно е заявявал това в медийното пространство) Съдебната палата вече е тясна за обитателите.

По отношение на моите действия при забавени актове. Аз изразих вече и пред Общото събрание на съда моята позиция, че трябва много внимателно да се преценяват причините за забавянето на актовете. Не бива да се бърза с предложенията за образуване на дисциплинарни производства, а първо трябва да се анализират причините, защото причините може да са чисто обективни и при това положение аз не виждам никакъв смисъл да се образува веднага дисциплинарно производство, а по-скоро трябва да се намери начин да се помогне на конкретния колега да успее да си изпише, включително като (примерно да кажем) получи едномесечна, а може би и двумесечна ваканция от разпределение на нови дела. Моето мнение е, че не бива с лека ръка да бъдат наказвани колегите и с лека ръка ние да изпускаме колеги, които са подготвени, работят от години в съда, защото не е приятно за никого да бъде дисциплинарно наказан и респективно, когато колегата бъде дисциплинарно наказан, има вариант той да се демотивира по този начин, особено когато говорим за чисто обективни причини за неизписване на делата. Съзнавам, разбира се, сроковете, които са в процесуалните закони, но аз с каквото мога, бих им помогнал. Пак ви казвам, първо бих разговарял с тях, преди да предприемам каквито и да било действия, за да установя причината. Наистина се надявам и вярвам, че хората работят на ръба на възможностите си и с каквото мога, наистина бих им помогнал, включително и с помощ от страна на съдебни помощници и т.н., за да може да се преодолее. Моето мнение е, че в крайна сметка, когато един човек е опрян до

стената (извинете за израза), той може да премине към експресно изписване на делата, но тук въпросът е какво ще запише в своите съдебни актове, а в крайна сметка целта на правосъдието е то да бъде справедливо и да се постановяват правилни съдебни актове. Така че в този смисъл действително трябва много внимателно да се разглеждат тези случаи, при ясното съзнание, че в крайна сметка по закон аз нося отговорност и за това, че не съм взел мерки, когато се забавят делата, т.е. някак си трябва да се разрешат тези проблеми. Но мисля, че можем да се справим и с тази задача, стига да не е субективна причината. Ако е субективна причината, вече там нещата за съжаление са по-различни. Но не казвам, разбира се, че когато случаите са драстични, няма да реагирам и сезирам Съдийската колегия, защото няма как. Хората имат право на правосъдие в разумни срокове, така че би трябвало да се случват тези неща.

По отношение на поощренията. Беше ми зададен такъв въпрос във връзка с предвидените в закона до шест допълнителни заплати по отношение на специализираните съдилища; имаше дискусия по тази тема. Моето мнение няма никакво значение, защото законодателят реши, но пък първото изречение на същата разпоредба от Закона за съдебната власт посочва, че може да има и допълнителни поощрения за съдии в натоварени съдилища, които се справят със задачите. Аз лично ще правя такива предложения, защото считам, че съдиите от Софийския градски съд го заслужават.

По отношение на независимостта на съда и на реакциите при евентуални атаки. Аз лично считам, че трябва, когато имаме необосновани нападки срещу съда, които са немалко вече за съжаление, съдът да реагира с отговор (независимо как ще го наречем този отговор) с балансиран тон, без да изпадаме в емоции, защото не бива, според мен. Така или иначе обществото трябва да разбере и

позицията на съда, и съответно съдът да реагира. Това е за мен задължително и съответно аз ще подкрепям колегите, когато има необосновани атаки срещу тях. Никой няма да остане неподкрепен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Трифонов, от материалите по тази процедура установих, че в Градския съд има шест заместник-председателски длъжности. Малко се учудих, при положение че има само четири отделения - наказателно, гражданско, първоинстанционно и брачно, гражданско въззивно и търговско отделение - четири отделения. Как виждате ... (намесва се Л.Панов без микрофон, не се чува). Нека задам въпросите, колега Панов; ако искате, Вие отговорете, но все пак него изслушваме в момента. Как виждате, каква е Вашата визия за заместник-председателите? Смятате ли, че е необходимо да останат тези шест длъжности „заместник-председател"? Ако да - защо, и ако не - защо?

Вторият ми въпрос е във връзка с Вашата процедура - как точно ще си подберете заместник-председатели, при положение че не работите в този съд. Имате ли визия за това и как виждате това да се случи?

Един трети въпрос, който мисля, че е наболял в Градския съд - разпределението на новоназначените, новопостъпващи съдии в този съд. Колегата е издържал конкурс за търговско отделение; минал е цялата процедура за търговско отделение - Общото събрание го разпределя в гражданско или въззивно. Смятате ли, че това е редно и как бихте постъпил при такава ситуация? Последният колега също е издържал за търговско отделение, а е разпределен в гражданско.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По отношение на щата за заместник-председатели. Ако има възможност да се справя с по-малко заместник-председатели, бих го направил - разбира се, нагърбвайки се и аз с

повече работа (това не е никакъв проблем за мен), като съответно тези бройки, ако действително има такава възможност, бъдат трансформирани за редови съдии, за да може дори и по този начин мъничко да се намали натовареността. Но така или иначе първо искам да видя на практика дали действително има смисъл от този гласуван щат за шест длъжности за заместник-председатели. Пак ви казвам, ако има и минимална възможност, аз лично бих се отказал, примерно, от две такива щатни бройки в полза на назначаването на редови съдии в гражданско или в търговско отделение - там, където има повече нужда.

По какъв начин ще се избират заместник-председателите? На първо място аз бих провел разговори с колегите. Лично моето становище като профил на заместник-председателите е те да бъдат хора, които да не предизвикват (как да кажа, може да остана неразбран правилно) конфликтни ситуации, да не предизвикват напрежение сред колегите. Бих искал по-балансиран хора, които да могат да се справят с работата. Разбира се, не можем да очакваме, че тези хора, които ще бъдат подбрани, ще имат някакъв административен опит, но така или иначе и с моя помощ - значително - ще се опитаме да се справим със ситуацията. Има един такъв момент, който също трябва да го подчертая и да го кажа тук - не знам и колко човека от Софийския градски съд биха се съгласили в момента да изпълняват тази длъжност на заместник-председател. Сам съзнавам, че в случая ще бъде трудно и ще изисква много време и разговори с колегите, защото като че ли това, което виждам като ситуация, е, че ще бъде труден избор. Аз казах и пред Общото събрание, че ще поискам (тъй като за мен екипният принцип на работа е много важен, да не кажа изключително важен; това ще бъде и моята концепция, така виждам нещата на практика) в началото да работя с изпълняващи функции, за да видя доколко можем да се сработим - не защото искам да заобиколя Общото събрание (в никакъв

случай!), но просто когато видя, че можем да се сработим с конкретни хора, тогава съответно веднага ще бъдат предложени на Общото събрание. Със сигурност мога да кажа и пред вас едно нещо - ако бъде избран, след встъпването ми в длъжност просто не може да се очаква, че на третия ден аз ще свикам Общо събрание, за да представя пред него кандидатури за заместник-председатели. Това, първо, ми звучи несериозно, дори в някаква степен неуважително към Общото събрание. Аз имам идеи; ще разговарям с хората. Тези, които желаят да помогнат, ще са добре дошли. Пак ви казвам, ще търся балансиранни хора, а не хора, които натоварват в една или в друга степен колегите. Записал съм го, а и на вас, дълбоко убеден съм, ви е известно за влошения микроклимат в съда, затова ще гледам наистина да се постигне някакъв баланс при търсенето на заместник-председатели.

По третия въпрос на съдия Чолаков - по отношение на разпределението по отделения на новопостъпилите съдии. Този въпрос ми беше зададен изрично още преди провеждането на Общото събрание от съдия Петя Георгиева под формата на седем подвъпроса. Аз отговорих пред Общото събрание, ще отговоря по същия начин, тъй като няма причина да си променям позицията тук пред вас. Моето становище е такова - до момента практиката показва в Софийския апелативен съд и във Върховния касационен съд, че съответният колега, доколкото конкурсът е по материя, кандидатства и печели конкурс по материя. Съответно когато спечелиш конкурс по дадена материя, е абсолютно логично, след като конкурсът е обявен при наличието на свободни щатни бройки, да заемеш място именно в това отделение, за което си кандидатствал. За мен обратната практика противоречи най-малкото на идеята, това, което е записано в Закона за съдебната власт - нали конкурсите се обявяват тогава, когато има свободни щатни бройки в съответното отделение. Примерно, аз не мога

да си представя колега, който е участвал в конкурс за ВКС, за търговско отделение, изведнъж да стане наказателен съдия. Това просто е абсурд!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, но в Градския съд това се прави.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Вижте, аз им го казах, че за мен не може да не се спазват решенията на Висшия съдебен съвет - това е абсурд. Това е кадрови орган по Конституция и по Закона за съдебната власт и тези решения са задължителни. Не мога да си обясня защо се е стигнало до тази практика. Очевидно има колеги, които са останали недоволни, но за мен единственото решение може да бъде само това - колегата кандидатства по съответната материя, печели конкурса и се назначава. Действително казах им, че може да се получат едни ситуации, които не са много добри, в смисъл да се стигне до откомандиране на колеги - това е проблем. Аз самият за малко можеше да бъда откомандиран там, след като вече бях около три години и половина в Софийския апелативен съд (благодаря на съдия Галина Захарова, че тогава направи един жест в моя полза). Считаю, че в една такава ситуация колегата трябва да заеме мястото, което си е спечелил, а съответно на колегата, който е командирован и заема временно неговото място, лично аз бих му предложил (говорим примерно за търговско отделение, тъй като така беше и зададен въпроса), ако има място (примерно да кажем) в гражданско отделение, бих му предложил да отиде да работи там като първа опция и вече ако той откаже, държи на търговско отделение и т.н., за съжаление просто ще трябва да стигна до процедура по откомандиране. В крайна сметка лошото е това, че бавно текат конкурсите (поради много причини) и има много командировани хора, а когато един човек стои дълго време на една длъжност дори като командирован, започва да забравя, че е временно на тази длъжност. Наистина много е неприятно, вариантът с

откомандироването е най-неприятният, но в крайна сметка пък правото на колегите, които са си спечелили конкурс, си е тяхно право и те трябва да заемат съответното място. Това беше категоричната ми позиция пред Софийския градски съд, това е категоричната ми позиция и пред вас. Аз ще отстоявам това нещо, извинете! Доколкото в закона председателят и неговите заместници предлагат на Общото събрание по какъв начин да бъдат попълнени именно тези бройки след конкурс, моето мнение и моето предложение (ако бъде избран за председател) ще бъдат в този смисъл, а именно колегата, който си е спечелил конкурс за съответната материя, да работи по тази материя. Това е моята позиция.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря! Колеги, други въпроси?

Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И аз имам няколко въпроса. Първият ми въпрос, г-н Трифонов, е: Считате ли се политически „оцветен“? Този въпрос Ви го задавам не толкова във връзка с факта, че сте бил заместник-министър в едно служебно правителство, с оглед начина на неговото формиране, а по-скоро с обстоятелството, че доколкото си спомням, на два пъти сте бил член на Централна избирателна комисия като представител, или номиниран, от една политическа сила. Считате ли се обвързан с тази политическа сила специално, или с някоя друга евентуално? Този въпрос го задавам във връзка с изискването за независимост на лицата, които заемат висши административни длъжности, т.е. във връзка с изискването за Ваша собствена независимост и изискването да бъдете, евентуално ако бъдете избран, гарант за независимостта в работата на съдиите от Софийския градски съд.

Другият въпрос, който искам да Ви задам, е във връзка с изискването за прозрачност. В тази връзка искам да Ви попитам как

решихте да се кандидатира за поста „председател“ на Софийския градски съд. На всички ни е известно, че вече имаше един избор, който беше неуспешен; Вие не участвахте в него. По-конкретно, аз съвсем просто ще задам въпроса - имахте ли срещи с представители на съдебната власт, или с представители на органи извън съдебната власт; какви разговори сте провеждали и в крайна сметка как Вие се мотивирахте да участвате в този избор?

Третият ми въпрос е във връзка с обстоятелството, че от 2009 г. Вие не сте съдия в Софийския градски съд. Минали са девет години, нали така?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Считате ли, че познавате обстановката в Софийския градски съд и обективната невъзможност според мен да познавате в детайли, както и обстоятелството, че не познавате много от колегите (защото за девет години съставът на Софийския градски съд много се е променил), не смятате ли, че това съществено би пречатвало за успешно осъществяване на Вашата работа като административен ръководител и за Вашата възможност да сплотите този колектив, който, както правилно казахте, действително има проблеми?

В какво виждате Вашите предимства пред другия кандидат? Имах известни колебания да го задам, честно казано, на това се дължи паузата. Ако колегите считат, че един такъв въпрос, не е коректно поставен, може и да не отговаряте.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Благодаря Ви. По отношение на въпроса за политическото оцветяване, ще Ви отговоря така, тъй като доколкото разбрах по-важната част от въпроса касае дейността ми като член на ЦИК, а не като заместник-министър, само с едно изречение ще маркирам, че моето участие в служебното правителство беше чисто

експертно. Казах го и на Общото събрание, казах го и го твърдя тук пред вас. Предложението аз да стана заместник-министър беше на тогавашния министър Мария Павлова и ако погледнете как се случиха нещата като дейност на служебното правителство, ще видите, че аз съм последния назначен заместник-министър в това правителство.

По отношение на дейността ми като член на ЦИК. Очевидно, тя ще ме следва като сянка докрая на живота ми, защото ...как да Ви кажа, аз ще Ви отговоря много точно на въпроса - не се чувствам въобще политически обвързан, дори и с конкретен пример ще Ви кажа защо не се чувствам политически обвързан. Но, така или иначе от тази дейност изтекоха и 8 години, и действително този въпрос с моята дейност като член на ЦИК се появява обикновено в такива ситуации и процедури. Пак ще повторя: считам, че не съм обвързан с конкретната политическа сила, която тогава ме е предложила. Дейността на ЦИК, държа да посоча, също е силно експертна. Факт е, и според старото изборно законодателство, и според новия Избирателен кодекс, че няма как ЦИК ... формира по квоти, съгласно последните избори и съответната политическа сила прави тези предложения. Но въпреки това, ако погледнете и регламента за дейността на ЦИК, ако погледнете и протоколите от това, което се случва там, мисля, че ще останете с малко по-различни впечатления за това, което действително може и има като правомощия ЦИК. Извън обстоятелството, че тя не брой бюлетини, държа много дебело да го подчертая това. От друга страна, преди забраната за участие на магистрати в ЦИК много съдии бяха членове на ЦИК, аз съм бил само на две, но мога да посоча поне на първо четене, поне двама колеги, много уважавани от мен, които според мен много са спомогнали за политическите процеси и за законосъобразното провеждане на изборите, това са: Бисер Троянов, съдия Мина Топузова от ВКС. А искам да ви кажа и нещо много важно: аз имах честта в тези

две избирателни комисии да работя с един изключителен, почтен професионалист - г-жа Светла Димитрова, която е заместник-председател на ВКС. И тук въпросът ако е само към мен, дали аз се чувствам политически обвързан, то би трябвало да бъде към всички, които сме били там. Моето мнение обаче е малко по-различно, за участието на магистратите в ЦИК. Аз считам, че те, първо, балансираха всички тези политически настроения и второ - бяха някакъв вид гарант за правилното прилагане на изборното законодателство. Не казвам, че в по-ранен етап и г-н Румен Ненков е бил член и т.н. Много хора са минали през тези ЦИК. Сега законодателят прие 2010 г., че съдии и прокурори вече не бива да се членове. Моето мнение е, че все пак съдиите и прокурорите спомагаха много на дейността на ЦИК и не позволяваха по никакъв начин да не бъде спазван закона, без да подценявам колегите, защото в крайна сметка знаете, че важната работа в ЦИК се прави от два вида специалисти - едните са юристи, другите са математици. Решение на законодателя е да бъде така, но аз казвам - за мен лично, аз нямам никаква обвързаност, изтекоха вече 8 години оттогава, а бях обещал и ще кажа един конкретен пример. Същата 2009 г., когато бяха проведени изборите за Народно събрание, примерно около 4 или 5 месеца по-късно, дори и да не помните, Конституционният съд излезе с решение по повод на оспорване, не мога да си спомня на коя политическа сила, мисля, че беше Атака, но не съм сто процента сигурен, на изборния резултат. И тогава решението на КС беше, сега няма как да не ви кажа едно към едно нещата, беше да се премести един мандат от ДПС към ГЕРБ. И ще ви кажа: г-жа Светла Димитрова подложи на гласуване тогавашното решение на КС, въпреки че решението на КС няма какво да го гласуваме, то е ясно. Аз бях единствено от петимата членове на ДПС, които гласуваха „За“ решението на КС, държа много дебело да го подчертая това нещо,

защото за мен като съдия, няма какво да се обсъжда, когато има решение на КС. И в този смисъл, като обобщение ви казвам, че не се чувствам обвързан по никакъв начин, извън обстоятелството, че вече изтекоха 8 години оттогава.

По въпроса за това как съм решил да се кандидатирам, ще бъда честен, защото такъв въпрос беше зададен на Общото събрание - за първата процедура не съм се кандидатирали, това е факт, вие го знаете още по-добре от мен, но когато първата процедура се провали, разговарях с колеги в апелативния съд и сега аз лично имам една такава позиция на неутралитет, и те просто ме попитаха дали имам идея да се кандидатирам или нещо подобно. Никакво задкулисие няма, казвам ви го директно! Абсолютно никакво задкулисие няма! Нито съм ходил по политически и партийни централи, нито съм ходил да разговарям с когото и да било за това нещо, още повече, че държа да подчертая нещо друго - тези хора, които ме познават, знаят много добре, че без аз да се съглася да се кандидатирам за което и да било нещо и въобще да взема някакво важно решение в живота си, нищо не може да се случи. Т.е. моето „Да“ е най-важното! И в този смисъл, да, може би Вие сте права задавайки този въпрос, с оглед на обстоятелството, че не съм участвал в първата конкурсна процедура, но все пак тя се провали. А моето мнение е, дори и в чисто държавнически план, не бива този съд да стои толкова дълго време без административен ръководител титуляр. И дано вие днес да вземете някакво решение в тази полза, дори и да не съм аз. За мен това не е фатално, тъй като аз ще продължа да работя в Софийски апелативен съд. Така че никой не ме е мотивирал за нищо. Действително имах разговори с колеги, нормални, човешки и те ми казаха: „Така и така се провали процедурата, все пак имаш ли желание да участваш в нещо подобно?“. Не съм мислил, защото в крайна сметка изтече някакво

време от предходното гласуване до обявяването на следващия конкурс и съответно факт е, че в последния момент аз си подадох документите. Настина, доста мислих по въпроса, защото това е нещо много важно и отговорно. Това не е просто да се кандидатираш за председател, и след това да си го запишеш в трудовата книжка - това е отговорна и много тежка работа, аз го съзнавам много добре това нещо.

По отношение на това, че не познавам колегите - да, това е така. Ако кажа обратното, би било направо чудо. Естествено, че не познавам, примерно да кажем, сигурно 40-50% не ги познавам. Но една от първите ми задачи, ако бъда избран за ръководител, е да направя събрание с Гражданско и Търговско отделение, защото в наказателно отделение считам, че ги познавам всички. Но ще направя среща с Гражданско и Търговско отделение именно с тази цел - да се запознаем, да ги чуя. За мен е много важно да ги чуя какви проблеми имат, какви идеи имат за решаване на проблемите и да видим какво можем да направим за доброто на съда и те да работят в по-спокойна атмосфера, ако може и с по-малка натовареност, дай Боже! Но действително ще инициирам такива срещи с отделенията. Няма да събирам Общото събрание, защото не виждам защо да ангажираме Наказателно отделение. Целта на моята среща ще бъде повече да се видя с Гражданско и Търговско отделения и да видим там каква е ситуацията. Така и ще се запознаем и ще продължим да работим. За мен, пак ви казвам, тъй като и в началото ми беше зададен такъв въпрос, това не е абсолютно никакъв проблем, дори напротив - опитът, който имам в Софийски апелативен съд ще бъде много полезен. А на следващо място - да, дели ни само един етаж, факт е, че аз не познавам колегите от Гражданско и Търговско отделение, но проблемите, които има в СГС ги има и САС. Ние не сме отделени от съдебната система и не сме имунизирани от проблемите. Говоря най-вече в областта на

натовареността. Така че в този смисъл и това не е проблем за мен. С удоволствие ще се запозная с тези колеги и пак казвам: веднага ще инициирам срещи, просто защото искам да ги видя, да ги опозная и те да ми кажат какво ги боли. Защото очевидно проблеми има. Говоря извън, дори ако щете натовареността, малкото съдебни зали, недостиг на кабинети и т.н. Говоря дори ако щете и в чисто личен план. Да ми кажат какво им пречи, да видя какво може да им се помогне.

За предимствата пред другия кандидат предпочитам да не отговарям на този въпрос. Познаваме се наистина много отдавна с колегата Евгени Георгиев, убеден съм, че има качества, така че вие ще прецените за кого да гласувате. Аз, единственото, което си пожелавам, е да има избор. Пак ви казвам - ако не, не е проблем никакъв за мен. Ще се повтаря, но аз съм готов да работя, да понеса отговорността като административен ръководител, с ясното съзнание, че наистина работата няма да е никак лека.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря.

Аз имам два въпроса. Всъщност голяма част от въпросите, които си бях подготвила, колегите преди мен ги зададоха, а друга част от въпросите са били предмет на обсъждане и са поставени на кандидатите по време на Общото събрание. Това, което на мен ми се струва, че не е много ясно изразено като позиция, както в концепцията, така и пред Общото събрание, са един по принципен въпрос и един конкретен като казус. Първият въпрос, който колегата Дишева обикновено го задава и понеже я няма, аз мисля да я заместя в този случай, е какво е становището Ви за СИНС? Наясно ли сте с това, което в момента е предприето от Съдийска колегия на ВСС? Какво е Вашето лично становище по отношение на сега действащия СИНС, на правилата за измерване на натовареността, като част от един от

методите, с които би следвало ВСС да се справи с натовареността, е първо да бъде оценено доколко съдиите са натоварени? И следващият ми въпрос, който е съвсем конкретен и практически, е свързан със следното: доколкото ми е известно в Градски съд има една заповед на административния ръководител, която казва, че съдиите, когато ползват платения си годишен отпуск, който надвишава три седмици, за четвъртата седмица трябва да си намерят сами заместник. Т.е. не могат да бъдат в платен отпуск, така както е допустимо и мисля, че е с императивни разпоредби в трудовото законодателство в България, а трябва да си търсят заместник. Мислите ли, че този подход, дори когато съдията преди да подаде заявлението за ползване на отпуск е декларирал, че не е дежурен и че няма насрочени заседания, считате ли, че тази заповед следва да бъде оставена в сила? Въобще, как бихте постъпили по отношение на организацията на ползването на отпуските на колегите, защото знаем, че по време на съдебната ваканция действително е сложно и с дежурства, и със замествания. Нормално ли е колегите сами да си търсят заместници?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По отношение на въпроса за СИНС, знам, че в момента тече дискусия в Съдийската колегия на ВСС и общо взето са предложени три концепции. Едната, която е наследена, на съдия Калпакчиев, другата е на колеги от ОС-Смолян, третата на съдия Шекерджиев. В момента така или иначе тече дискусия сред колегите, те изразяват собственото си мнение по отношение на това коя е най-правилната концепция. Аз съм за това да се намери балансиран резултат, така че колегите да не се чувстват оцетени от това, че техния труд не е оценен от тази система. Ще си позволя да споделя с вас следното нещо, защото аз съм говорил със съдия Калпакчиев и то многократно, по отношение на сега действащата концепция, това, което мога да ви кажа като съдия в САС, е, че тя е в някаква степен

несправедлива по отношение да кажем на наказателните съдии. Защото критериите, които са заложили за повишаването на коефициента на натовареност, специално във връзка с делата в Софийски апелативен съд, те са почти неприложими, защото там пише, че примерно по-голям коефициент получава за натоварване колегата, който гледа дело с повече от 20 свидетели. Съжалявам, че малко влизам в областта на наказателното правораздаване, но такива дела с повече от 20 свидетели почти няма в САС, защото просто около 80% от делата не се провежда съдебно следствие, примерно ви казвам. Другият критерий, който много увеличава коефициента на натовареност е да има повече от 5 подсъдими. Излишно е да ви казвам, че при наличието на Специализиран съд, ние 5 подсъдими почти нямаме, за хубаво или за лошо. Тези дела, които са с 5 и повече подсъдими са в Специализирания съд, така че от тази гледна точка считам, че може би вие сте хората и аз съм убеден, че така ще стане в крайна сметка, които ще намерите балансирания подход, така че всички отделения да бъдат правилно оценени. То няма как да бъде на 100% обективна преценката, но съм убеден, че може все пак максимално да се обективира една подобна преценка, за да може да се оцени натовареността на съдиите. Иначе, честно казано, дори и по статистика се вижда, че софийските съдилища са поне три пъти по-натоварени от провинциалните и това не е тайна за никого. Аз пак казвам, заради това би трябвало да се ползва евентуално ресурс, така както беше зададен въпроса в началото, за награди. Няма да се пестя в тази насока, защото считам, че има много колеги, които работят, дават всичко от себе си да решават делата в разумни срокове, без това да е за сметка на обективността на правораздаването, защото за мен това е много важно - делото да бъде решено правилно. Може би понякога именно необходимостта от правилното решаване на делото изисква и по-дълго да се изписват

мотиви и т.н., но както казах това за мен не е проблем. Винаги, ако има някакво забавяне при колеги, бих разговарял с тях за да разбера каква е причината за това и съответно ако мога с нещо да помогна да отстраним проблема, бих го направил.

По отношение на отпуските в СГС, аз се запознах с тази заповед на г-н Топалов, тъй като тя касае и разпределението на делата, не защото конкретно съм се вълнувал от отпуските в СГС. Аз лично не възприемам една такава система съдията да си търси заместник. Още повече, че сега вече се възприе в законодателството, че по време на съдебната ваканция не текат и срокове определени. Не виждам за необходимо това да се случва сега. Може да има отделни хипотези, когато да се налага практически това нещо, но като цяло за моите скромни 20 години в съда, никога не ми се е случвало да си търся заместник, казвам ви го честно. Но аз този въпрос бих го поставил на обсъждане в Общото събрание, защото аз считам, че доста от колегите също са против търсенето на заместник. Може би тогава да са изразили становище пред г-н Топалов, нямам представа, не знам той как го е решил този проблем, но е факт тази заповед. По отношение на организацията на отпуските, разбира се, че може да се направи стройна организация на отпуските, тъй като няма как съда да спре да работи, това е ясно за всички, особено в Наказателно отделение - съвсем. Но това, което аз виждам досега на практика, аз лично не съм се сблъскавал с проблеми в организацията на отпуските, дори когато сме в периода на съдебната ваканция. Ако бъде избран, този въпрос ще бъде обсъден със заместниците ми и се надявам да стигнем до практическо значение, така че колегите да бъдат доволни.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: А тази идея да си търсят заместници?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Не, аз казах, че не съм съгласен с нея, тъй като за пръв път се сблъскам с такъв проблем. А не е и работа

на съдиите да търсят заместници според мен./оживление/ На административния ръководител е... Абсолютно категорично.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова Вие пожелахте въпрос, след това колегата Имова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз имам един въпрос свързан с натовареността. Нали не бъркам, че в СГС има въззивно Гражданско отделение и първоинстанционно Гражданско отделение? /Да/ Според Вас съществува ли някакъв вътрешен ресурс от съдии за справяне с натовареността в рамките на гражданските отделения? Задавам Ви въпроса във връзка с една от мерките, които сте предложили за преместване на съдия от едно отделение в друго. Съгласно чл. 86, т. 4 от ЗСВ ръководният екип само предлага преместването, ако съществува вътрешен ресурс и получите отказ от събранието, без значение причините, съответно ще бъдете длъжен да изложите пред ВСС причините защо не можете да се справите с натовареността, какво бихте предприел? И ако съществува или не съществува вътрешен ресурс, в зависимост от отговора Ви, само с помощта на ВСС ли към момента би могъл да се разреши проблема с натовареността?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По първия зададен въпрос за преместването на съдиите. Ясно е, това е от правомощието на Общото събрание на съда, но пък административният ръководител и неговите заместници могат да отправят предложение. Към момента, понеже и в тази насока беше зададен въпроса, Общото събрание взема решение, което може да съответства на внесеното предложение от страна на административния ръководител, но може и да е обратното. Лично моето мнение е, аз уважавам правната уредба такава, каквато е и съдийското самоуправление, но моето мнение е, че трябва да се създаде някакъв механизъм на административния ръководител, когато счете, че има някакво разминаване между решението на Общото събрание и

примерно да кажем законовите разпоредби, решението на ВСС, което трябва да се изпълни, той да може да реагира било пред ВСС, било пред ВАС, защото считам, че по този начин ще се получи баланс между правомощията на Общото събрание на съдиите и тези на административния ръководител и няма да се стига до такива ситуации, които вече обсъдихме и в рамките на настоящото изслушване. С колеги, които остават недоволни от това, че са спечелили конкурса в Търговско отделение, след това се оказват изведнъж в Гражданско отделение и т.н. След това, бих поставил на обсъждане пред Общото събрание една друга възможност и идея и бих и чул Гражданско отделение какво биха помислили евентуално, съдиите да започнат да правораздават едновременно и като първоинстанционни и като въззивни състави. Ако по този начин се постигне една справедливост при натоварването на колегите, защо да не стигнем и до такова решение. Аз ще го поставя, за да чуя какво ще кажат, но за мен в крайна сметка е важно да се постигне някакъв баланс и справедливост при натовареността на колегите. Действително, може би Вие сте права, че практически е невъзможно, но поне си заслужава човек да опита.

Относно въпроса за натовареността, аз не считам, че само към ВСС трябва да се обръщам, защото считам, че вече наистина започнаха да намират в закона дори решения по отношение на намаляването на натовареността. Пак ще спомена чл. 115 от ГПК, който беше приет, сега ще видим във връзка с ограниченията с обезщетенията по застраховка „Гражданска отговорност“ дали пък няма да се получи обратния ефект. Това ще видим тепърва, но така или иначе и ВСС има доста идеи, които предага на законодателния ни орган, защото аз считам, че голяма част от проблемите биха могли да бъдат решени на законодателно ниво, с обосновани предложения към вносителите на законопроекта в Народното събрание. Мисля, че може

да се помисли и аз дори бих предложил на колегите да продължим да мислим в тази насока, да предложим на ВСС, съответно на Правната комисия в Народното събрание да помисли за нещо, което практически може да се случи, което да намали натовареността на колегите. Но така или иначе без намесата на Народното събрание трудно ще решим този проблем. Самите ние каквото сме могли сме решили. Сега, пак ви казвам: ние не можем да ограничим миграционните процеси, няма смисъл да повтаряме едно и също, че София е град с най-много жители, че тук са съсредоточени най-много търговски дружества, че тук са почти всички държавни администрации, това е ясно. Всеки колега, който е дошъл да правораздава в София според мен идва с абсолютната яснота, че тук е най-натоварено. И това, което ние можем да помогнем, е евентуално по законодателен път да помислим за някакво разтоварване. За съжаление този процес е еднопосочен и няма да бъде променен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов.

Колегите отговориха на всички въпроси, които аз щях да задам на колегата Трифонов, аз го познавам като наказателен съдия, като отличен професионалист през годините, разглеждала съм по касационен ред негови актове. Не се съмнявам в предизвикателството, което е огромно, по отношение и на двамата кандидати за заемане на този важен административен пост в системата на органите на съдебната власт, а именно - в най-големия окръжен съд на България - Софийски градски съд. В момента това състезание се провежда в ситуация на една благоприятна среда от страна на усилията на ВСС и на Съдийската колегия да положи максимални грижи щото да създаде една справедлива и нормална атмосфера във връзка с решаване въпросите за натовареността. Чухме колегата Трифонов за неговите идеи за

справяне с натовареността, ако той заеме този пост, като използва вътрешния ресурс в СГС, в отделните колегии. Той сподели пред нас, че е готов да съдейства за промяна на практиката делата да се разпределят между първоинстанционни и въззивни състави поотделно, т.е. да се разграничават, а ние всички знаем каква е съществената разлика в натовареността при решаването на първоинстанционни дела и на въззивни дела. Въпреки всичко, този вътрешен ресурс, който той ще употреби, ако бъде избран, следва да намери одобрението, т.е. промените в организацията на досегашната работа на СГС следва да намери прием и благоприятна среда във волята на Общото събрание. Всички знаем, че от 2016 г. разпоредбите на ЗСВ предвиждат редица механизми за утвърждаване и за доминация на съдийското самоуправление. Как той вижда приложимостта на един от текстовете в ЗСВ, а именно чл. 85, ал. 4 от ЗСВ, който предвижда Общото събрание да може да изразява становища по въпроси свързани с организацията на съда, които са от компетентността на председателя на съда? Т.е. когато има непримирима позиция при решаването на такива организационни въпроси между идеите на председателя и несрещане одобрението им в Общото събрание, с оглед и законната санкция да се даде доминация на волята на Общото събрание. В такива случаи, как той би реагирал за примиряване на непримиримите позиции между него и мнозинството от съдиите?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По принцип, примиряването на непримирими позиции, поне на мен доколкото ми е известно, може да стане само с разговори, излагане на мотиви защо едно е по-добро, защо едно е по-лошо. Аз не казвам, че по този начин ще успея да убедя колегите, но това не означава, че трябва да отречем този способ, а именно - да си говорим. Това за мен е много важно, да си говорим, да си споделяме и да си казваме становището. Действително, тази

разпоредба, която съществува в закона, за мен не е проблем. Аз пак казвам: със сигурност ще има някои различия в някои случаи в позициите ни с Общото събрание, но в крайна сметка закона трябва да се изпълнява, това от една страна, и второ - това което казах, че може би е хубаво за баланс на тази разпоредба, да се предвиди и възможност, когато имаме действително сериозни различия с Общото събрание съответно административният ръководител да може да повдигне този въпрос, било пред ВСС, било пред ВАС. Защото считам, че тогава ще има баланс. Защото в даден момент и административният ръководител може да счете, че неговото мнение е правилно, най-общо казано. Общото събрание възприема друга позиция - добре, няма проблем! Но пък в крайна сметка, като се замислите, колко са предвидените по закон Общи събрания, чиито актове не се обжалват? Няма възможност въобще за контрол. Аз считам, че това би било едно правилно решение от страна на законодателна гледна точка, нищо лошо няма да стане. В крайна сметка има две становища, защо да не се подкрепят, в смисъл да се обосноват, да се мотивират? Нищо лошо няма. В крайна сметка закона така е направен, че съда се управлява демократично. Но така или иначе разпоредбата съществува, аз естествено ще се съобразя с нея и когато се свика Общо събрание по въпроси, които касаят моята компетентност, аз свиквам събрание, говорим си с колегите и така никакъв проблем няма. За мен това, че има повече свикване на Общо събрание по сегашното законодателство отколкото преди, не е проблем. Пак ви казвам: за мен най-важното и според мен част от проблемите в крайна сметка са заради това, че хората не си говорят. Ако повече си говорят, мисля, че ще бъде по-добре. В крайна сметка, може би действително има такива характери, които да не могат да намерят баланс помежду си, но при всички положения, дори и в тази ситуация трябва да има разговор. Не бива да

се подминаваме по коридорите като неодушевени предмети, това е моето мнение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, след това г-н Магдалинчев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря.

Съдия Трифонов, имам три въпроса към Вас, всичките свързани с евентуални начини за решаване на основния проблем, правилно дефиниран от Вас - натоварването. Първият ми въпрос, е съобразно разширение на въпроса, който зададе колегата Димитрова и той е свързан с вътрешния ресурс, ако смятате, че съществува такъв в СГС. Когато оглеждате възможността за изравняване на натовареността Вие споменахте, че бихте предложили решения, които включват преценка на натовареността в две от гражданските отделения. Искам да попитам дали Търговско и Наказателно отделение ще останат пред скоби? Не би ли следвало да огледате и ако намерите, че е налице различна натовареност в рамките на правораздаването в различни материи, това би могло да бъде използвано като евентуален вътрешен ресурс за решаване на въпроса? Вторият ми въпрос, е свързан с провеждането на конкурси, който е най-естественият и според мен справедлив начин за попълване на съда. Или в концепцията, или в Общото събрание, или на двете места Вие сте споменали една идея, която съществува, но аз бих искал да чуя. Смятате ли, че трябва да бъде променен начинът на провеждане на конкурси, респективно това да става не в национален мащаб, а под някаква форма на регионален и дали това ще реши един от въпросите? Позволявам си да попитам, защото искам да Ви кажа, че към настоящия момент има незавършили конкурси и все за Градски съд от 2016 г. И третият ми въпрос е отново свързан с предмета на първите два, а именно: Смятате ли, че процедурата по чл. 194, която е свързана със закриване на съдийска щатна бройка в друг съд и разкриването ѝ в СГС, евентуално,

процедура, която беше обсъждана и от съдиите на СГС, и от съдиите на СРС, е начин за справяне със съществуващия проблем с натоварването или е част от проблема, който би могъл да възникне в СГС?

Благодаря Ви.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По отношение на вътрешния ресурс, действително може би на преден план в отговорите ми излезе Гражданско отделение и съответно първоинстанционните и въззивни състави, но моето мнение е, че най-натоварено всъщност е Търговско отделение и тук въобще не може да бъде пренебрегвано това. Най-нормално стоят нещата в Наказателно отделение като натовареност. Така че, разбира се, каквото може да се направи за Търговско отделение, ще се направи. Аз дори ще говоря с колегите от Наказателно отделение, евентуално свободни щатни бройки да се предложи да се трансформират към Търговско отделение или съответно към Гражданско отделение, защото действително в момента, не само поради промяната на подсъдността в НПК и преминаване на част от делата в Специализирания съд, за всички нас е известно, че при всички положения наказателните съдии са най-малко натоварени от така изброените отделения. Друг е въпросът, че тази промяна на подсъдността, да ви кажа честно, тъй като беше извадена една статистика в САС, може би ще ви бъде интересно, но с тази промяна на подсъдността де факто за последните почти три години, преди влизане в сила на закона, бяха преброени делата, които са разгледани от САС и трябва да ви кажа, че делата, чиято подсъдност се променя по новия ред са 28. При тях големия брой от дела и голямата бройка, оставям настрана СРС-тата, обиски, изземвания и т.н., които са частни дела, големия брой от делата всъщност не идва от народните представители и от лицата с имунитет, при тях идва от кметовете, областните управители. Тези дела, които по принцип не се гледаха в София. Така че

в този смисъл самото разтоварване на Градски и респективно на Апелативен съд, на Наказателно отделение, не е чак в такава степен, в каквата си мислят хората. То просто не е така. Даже мога да докажа, че октомври месец в Наказателно отделение на САС има около 400 дела повече, на същата база спрямо миналата година. И основно ще ви кажа какви са, не са основни предсрочното освобождаване. И те са много, но най-вече става въпрос за възобновяванията, защото вече ги разглеждат като трета редовна инстанция. Така че и там има едно увеличение, но това не касае СГС, защото СГС така или иначе не гледа възобновяване. Но аз наистина нямам нищо против и мисля, че може да се намери ресурс наличен в Наказателно отделение и с по-малко бройки да се справим, за сметка на това евентуално да трансформираме бройки в Търговско и Гражданско отделение, в зависимост от тяхната натовареност и нужда.

По отношение на провеждането на конкурси, аз съм един от ...казах го и на Общото събрание, ще го кажа и тук пред вас - аз съм един от най-големите противници на командироването. Не защото аз съм бил 5 г. и половина командирован, не съм се чувствал ощетен по никакъв начин, защото бях толкова добре приет в САС, че се чувствах като редовен член на САС. Но за мен тази неуточненост в позицията на конкретния колега, това, че той е временно на това място, казах ви и това което се случва в момента с гласуването на колеги по различни отделения...Ами, това е проблем. В един момент един колега, който е работил 3-4 години, свикнал е с работата на съответния съд, да бъде върнат в по-долен съд, според мен е меко казано несправедливо. Единият от начините тази несправедливост да бъде преодоляна е, разбира се, с децентрализирането на конкурсите. Моето мнение е, че към момента системата е тромава и би могло да се мисли. Разбира се, това ние без законодателя не можем да го направим, това е ясно, би

могло да се мисли за такова предложение да се децентрализират конкурсите и от национални те да преминат на регионално ниво. Аз не мисля, че по този начин някак ще се увредят интересите на колегите, които кандидатстват за повишаване. Мисля, че може да се създаде организация за справедливо провеждане на конкурси, независимо, че няма да е на национално, а на регионално ниво. И това е начин, но не е целия начин, по-бързо да попълним състава с пълноправни членове на съответния съд. Така че действително моето предложение е, ако има някаква възможност да се помисли за децентрализация на конкурса, защото аз поне съм убеден в това нещо, че ако се децентрализират, поне едно е сигурно, че ще текат по-бързо. Чл. 194 от ЗСВ също за съжаление е един палиативен начин да решим проблема с попълване на бройките. Законодателят го е предвидил, аз нямам нищо против този член, но по този начин няма да можем да попълним всички бройки, още повече, че трябва да се има предвид, че най-големия проблем с кадровото обезпечаване е в районните съдилища и то конкретно в СРС, защото общо взето от там се командирова хората, а там никой не командирова никого./реплика от залата, той отговаря/ Но има много свободни места. Мога да ви кажа, че в наказателно отделение на СРС в момента има или 9 или 10 свободни места, поради едни и ли други причини. Било защото колегите са командирова в системата, било защото са командирова във връзка с участие в международни организации и т.н., но наистина, само в Наказателно отделение има 10 свободни щата. Моето мнение е, че действително е по-добре, каквото и правно решение да се намери, е по-бързо да текат тези конкурси. За мен, един колега, който работи на съответното ниво в системата, трябва да има спокойствието, че е на постоянно място, а не, че утре някой колега ще се завърне, когато той замества. Същото е и с постоянните командировки. Хубаво го реши закона, заради по-бавното провеждане

на конкурсните процедури, но пак ви казвам, за мен трябва да се измисли някакъв начин командироването да е изключение по принцип.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Трифонов, аз ще започна от там където завършихте. Вие сте за децентрализация на конкурсните процедури на регионално ниво, но не довършихте до каква степен на регионално ниво - апелативно, окръжно или друго. Това е първият ми въпрос, да доуточните. И вторият ми въпрос: Вие сте наказателен съдия, ако следите внимателно медиите в последно време, те твърдят, че не разпознават добре езика на наказателния съдия. Считате ли, че наказателният съдия, докладчик по делото, след постановяване на присъдата следва да даде в рамките на няколко минути разяснения по постановения от него съдебен акт, независимо от предвиденото в НПК за изготвяне на мотивите в определени срокове? И само в тази посока ще кажа, че преди много години, когато съм разглеждал наказателни дела, в рамките на около 3-4 до 5 пъти съм разяснявал постановения съдебен акт.

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По отношение на децентрализирането. Първо, ние ако се възприеме въобще тази идея, много ще зависим от това, което може би и ВСС ще предложи на Народното събрание като разрешение. Сега със сигурност за мен не е проблем на апелативно ниво да се провеждат конкурсите за по-долните съдилища. Ако не ви се струва толкова революционно, не е толкова страшно и окръжните съдилища да провеждат конкурси. Но ако това действително ви се струва, че няма да доведе до справедливи резултати, дори децентрализирането на ниво 5 апелативни съда, не е малко. Това е моето мнение. Така или иначе, законодателят ще прецени кое е правилното.

По отношение на съдията докладчик, дали трябва да даде разяснение. Действително обществото е много чувствително на тема

наказателно правораздаване. Има такива случаи, то не противоречи на закона, когато колегата, след постановяване на съответния акт, особено когато става въпрос за оправдателна присъда, защото тогава става болестно положението, обяснява на страните в залата с няколко изречения по какви причини се е стигнало до този извод. Това не противоречи на закона и по никакъв начин не е основание този съдебен акт да бъде отменен. Има такава практика, но по-честата в момента, според моите виждания практика, е, че съдът просто обявява присъдата си и след това в съответния срок обявява мотивите си. Да ви кажа честно, ако се обявят веднага в зала, съдията обяви становището си поради какви причини е стигнал до оправдателна присъда, това няма да намали негативността на оценката на обществото. Това е моето мнение. Защото, за съжаление най-чувствителните страни са в наказателното правораздаване и там всеки който загуби, общо взето реагира по един остър начин, което за мен не е правилно. Аз лично не мога да намеря своето обяснение за това нагнетяване, основно на напрежението основно върху наказателния съд. Но пак казвам, дори и да го кажете с няколко думи защо сте стигнали до този извод, това по никакъв начин няма да успокои, примерно, пострадалите или пък съответно държавното обвинение. Те ще продължат да бъдат остри в критиките си към съда и съответно ще трябва да се запознаят след това с мотивите и имат съответния начин да обжалват присъдата. И пак казвам - тази практика и в момента съществува, някои съдии я практикуват - не противоречи на закона, няма никакъв проблем с това нещо, но не се успокоява широката общественост.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Ако няма други въпроси, нека да задам и аз няколко въпроса. Първият ми въпрос е свързан с питане, което г-жа Керелска отправи, но не се получи отговор, затова ще го задам малко по-конкретно и се

надявам на откровен и честен отговор, в какъвто смисъл са и Вашите изказвания до този момент. В интервю за „Сега“, на въпроса дали сте имали контакт, разговори с член от ВСС Вие отговаряте: „Единствено един колега от Съвета ме помоли да помисля дали да не се кандидатирам.“ Бихте ли ни казали този колега от Съдийската колегия ли е, от Прокурорската колегия ли е? Всъщност, кой е колегата с който сте разговарял и който Ви е помолил да помислите дали да не се кандидатираше?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Аз държа да подчертая нещо. Действително, спомням си това интервю с Доротея Дачкова. Искам да подчертая нещо: първо, става въпрос за член на Съдийската колегия и второ, което е много важно - когато този член на Съдийската колегия ми каза да си помисля дали желая, той не беше част от Съдийската колегия. Не мисля, че е редно да го кажа, но ако вие считате, че... Защото това е колега, с който сме работили в една стая. Не си представяйте някаква ситуация, при която аз вървя по коридора и някой ме среща и казва „на всяка цена трябва да го направиш“. А преди малко ви казах, и съвсем откровенно, че аз, без да го реша... Значи, аз за да стигна до тук да си подам документите съм мислил много. Казвам го абсолютно честно! Дори и след като съм си подал документите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбрах. Член на Съдийската колегия, но към този момент не е бил член?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: Не е бил член, да. Просто по принцип като идея беше това, след като се завърнах в съда от Министерство на правосъдието.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Което значи, че не стои на тази маса...

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: В момента стои на тази маса. Когато разговорът беше проведен, този човек не е бил член на ВСС, затова

мисля, че няма никакво отношение. Плюс това, въпросът беше като предложение - работата е тежка, помисли си! Но нито ми е казвано „аз ще гласувам за теб“, просто беше наистина такова предложението и беше със сигурност преди да се формира новия състав на ВСС. Т.е. към този момент този човек не е бил член на Съдийската колегия, нито въобще на Висшия съдебен съвет. Но с други колеги, абсолютно категорично не съм имал разговори, защото имаше някакъв слух, че едва ли не сме имали някакви срещи и... Няма такова нещо въобще! Наистина се преекспонира този проблем и аз даже не знам откъде тръгна, извинявайте, че го наричам така, този слух. И предполагам, т.е. не предполагам, а съм абсолютно убеден, че не е от Софийски апелативен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вторият ми въпрос е свързан с позицията, която сте казали пред Общото събрание, а също така и пред самите нас във връзка с това, че решаването на въпроса на натовареността е свързан и с нова сграда. Дори там сте казали, че в момента има някакви свободни сгради в София, които след съответната реконструкция ще могат да бъдат заети и използвани от Софийски градски съд. Очаквах този въпрос да го зададе г-н Магдалинчев, защото той е председател на ресорната комисия. Нека да припомня, че ние се върнахме от заседание във Варна, където обсъждахме темата за сграда на Варненския съд, строеж на нова сграда. Възприемането на идеята, че за СГС трябва да има нова сграда тук в София, нали разбирате какво означава като концепция и визия и средства и контакти с държавни институции и т.н. То преобръща концепцията и визията на Висшия съдебен съвет. Имаше изслушване във ВСС, в ресорната комисия, където тези въпроси бяха разисквани и аз нееднократно съм казвал. Тук Вие коректно отбелязахте, че за да може разпъващата се по шевовете Съдебна палата да функционира нормално, трябва да се мисли за извеждане на

съдебни институции. Г-н Новански, Вие дори ми зададохте въпроса, дали ако се преместят военните съдилища... Спомняте ли си? Да се преместят в сградата на районен съд, дали това по някакъв начин.../Б. Новански отговаря, извън микрофона/ В контекста на това, което Вие казвате, ако сградата на техникума „Сталин“ така или иначе е предоставена, тя ще се реконструира, има доста време до тогава. Същевременно сградата на „Черковна“ остава за съдебната система, това концептуално как ще се отнася с идеята за нова сграда? Още повече, че визията е, ако това, което Вие казвате, да се изведе Софийски градски съд, това е най-големият съд в Съдебната палата, а пък една Съдебна палата в крайна сметка като символ на правосъдието, особено в столицата, някак си е свързана със софийските съдилища. Имам предвид СГС, САС и ВКС, в този смисъл е въпроса. Тъй като го виждам за първи път във Вашата концепция и виждам, че някаква конкретика има за свободни сгради, това е въпроса. По-важният въпрос обаче, е свързан с авторитета на съдебната власт. В контекста на въпроса, който БИПИ е задал въпрос, на който Вие не сте отговорили, а колегата Димитров е отговорил на тези въпроси. Знаете, че СГС беше раздиран с множество скандали. Няма как да не припомня така наречения „Янева гейт“, тези записи, и журналисти са задавали нееднократно. Какво е Вашето отношение по това, защото тези записи показаха, че има контакти на високо ниво в изпълнителната власт с членове на ВСС, главен прокурор, председател на СГС, който беше наречен „кака“? Изобщо всичко това ерозира доверието в съдебната система, а няма как да не кажем, че роля изигра именно СГС, като едно от лицата в съдебната власт в страната. В този смисъл, какво е Вашето отношение и какви мерки ще предприемете, за да може името на съда да бъде изчистено, да може да бъде предпазено от евентуални скандали, защото именно с избора на г-жа Янева преди доста време за

председател на съда, това също беше един от скандалите в съдебната система, които впоследствие с годините се показва, че може би колегите са имали основание за това. Няма как да не спомена, без съмнение, разбира се, че години след това, акцентирайки върху „Янева гейт“, мога да кажа, че няма колеги, които да са наказани за това, а пък част от ръководството на „Янева гейт“, както виждате дори и във ВАС получават, ще цитирам един журналист - „индулгенции“. Какво е Вашето отношение по този въпрос, за да се запази авторитета на съдебната система, респективно на СГС, като най-големия окръжен съд в страната?

АЛЕКСЕЙ ТРИФОНОВ: По първия въпрос, по отношение на новата сграда, може би неправилно аз съм се изказал и неправилно сте ме възприели - аз нямам нещо конкретно предвид, аз имам предвид да предложа на конкретните институции да се мисли, защото в момента Механотехникума, доколкото знам, се реконструира за Специализирания съд и след като има мисъл за Специализирания съд, не виждам защо да не повдигнем въпроса за Софийски градски съд. В този смисъл имам предвид, че може да се повдигне този въпрос. И не може, а трябва. От друга страна, г-н Панов е прав за едно - местото на Софийски градски съд поначало е в Съдебната палата, по това спор нямаме никакъв. Въпросът е обаче, дали може в настоящото положение както е Съдебната палата, колегите от СГС да могат да правораздават спокойно, да имат място в кабинетите си и т.н. За съжаление обаче това не е така. Повдигна се въпроса между другото за Военния съд, но Военния съд по принцип ползва една зала в Съдебната палата. Софийски окръжен съд, теоретично да помислим, също ползва една зала. Значи, тези две зали по никакъв начин няма да спомогнат на СГС да си реши проблемите. Аз, от тази гледна точка, а не защото искам СГС да излезе от Съдебната палата, а още по-малко искам да си сложа

някаква звезда за храброст, че аз съм човекът, който е инициирал това нещо - не! Моето мнение е, че действително мястото на СГС си е там, както и на Софийски апелативен и на Върховния касационен съд. Въпросът е, а и г-н Панов многократно го е казвал, че за съжаление Съдебната палата не отговаря на изискванията. Сега, аз доколкото знам, тя е и културен паметник и ако приемем, че е нещо друго, което може да се направи като редуция на институциите, трябва да се направят зали. Примерно, прокуратурата ползва кабинети там, ама кабинета не е зала, а проблемът е със залите, така че аз от тази гледна точка имах предвид и пак ще повторя - не, аз не съм имал предвид конкретна сграда, но ето, че се вижда, че когато се поиска обосновано, може наистина да се случи такова разрешение. Между другото, някъде около 2007-та или 2008-та година, по спомен, когато бях съдия в СГС, се спомням, че дори имаше някаква инициатива да се строи още тогава самостоятелна сграда на СГС, в парцел, който се намира до Руски паметник. Но изглежда идеята след това просто е потънала в някаква папка и е приключила. Дори нямам идея този парцел в момента дали е свободен, но имаше такава идея още тогава.

Това, разбира се, не е работа, не е ангажимент на административен ръководител, но в крайна сметка действително може да се помисли за такова решение, нищо лошо няма в това, още повече, че трябва да се мисли за комуникативност на мястото и т.н., защото не можем да сложим съдебна сграда примерно в Обеля 2, моите уважения, но няма как да се случи. Но просто като идея, в крайна сметка, защото според мене нещата ще стават все по-лоши откъм натовареност и откъм кадрова обезпеченост, няма да стават по-добри. В смисъл, действително тука Съветът работи на ръба на силите си да опитва да мисли, съответно и колегите в съдилищата за някакви промени в процесуалните закони, просто в един момент, моето мнение е, че и това

ще се изчерпа, като вариант, за съжаление, а делата няма да намалееят, сто процента, напротив.

По отношение сградата на „Черковна“, аз в момента нямам идея, знам, че тя е пригодена за съдебна сграда, знам проблемът и техния спор с ДКСИ, но не знам доколко тази сграда би могла да поеме Софийски градски съд. /Б. Магдалинов: Абсурд. Тя не може да го поеме./ Да. Тази сграда, нямам идея, но ако примерно този техникум има вариант да се обособи, да се преустрои, това е по-добър вариант според мене, защото на комуникативно място е, може да се помисли.

По отношение авторитета на съдебната власт и множеството скандали, това което мога да кажа, без да ви звучи, че по някакъв начин не желая да отговоря на въпроса, аз по времето на Владимира Янева не съм бил част от Софийски градски съд и затова не мога да дам точен и конкретен анализ на случилото се тогава в съда. Факт е, и всички, които седим на тази маса, го знаем много добре, че имаше много скандали, още от самото назначаване. Но при всички положения аз не мога да дам анализ и оценка на това ръководство пряко, защото аз не съм бил свидетел. Това което бих могъл да кажа, евентуално, е това, което излиза в медиите и слухове. Мисля, че по слух малко ще ми е трудно да дам оценка, но така или иначе е факт и аз няма как да го пренебрегна и не го и пренебрегвам, че това беше може би най-скандалното управление на Софийски градски съд. При положение, че имаше толкова много конфликти и скандали, аз не мисля, че някой би могъл, като цяло, да се отнесе положително към наличието на толкова много конфликти и скандали в един съд, защото според мене съдът не бива да генерира конфликти и скандали. Негова дейност трябва да е насочена в друга посока, а именно към правилното решаване на делата. Вече стана въпрос за това. За мене лично, пак ви казвам, трябва и колегите да са в нормални отношения, доколкото е възможно и доколкото изисква

етиката, но по отношение на изчистване на името на съда след това управление, вариантът е един - когато следващото управление, независимо дали ще съм аз, дали ще е колега Георгиев, или ако няма избор следващият колега, който ще се яви, това няма значение, въпросът е, че този колега с личен пример трябва да покаже, да отстоява независимостта на Софийски градски съд и съответно по никакъв начин да не допринася за каквито и да било скандали, а пък за тези записи въобще да не говорим. Според мене не е редно съдии от Софийски градски съд да имат подобни разговори и да употребяват такъв език, и т.н. Така че, това е изходът. В смисъл, вариантът е с излекуване във времето и според мене тук, отговаряйки на този въпрос, трябва да гледаме напред, без да забравяме историята и да се поучим от изводите на историята. Трябва да гледаме напред положително и с оптимизъм. Но, пак ви казвам, според мене изходът е с личен пример на всички. Само по този начин можем да излекуваме раните.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси, колеги? /няма/
Благодаря на съдия Трифонов. Ще Ви помоля да изчакате отвън.

/Алексей Трифонов напуска залата/

Колеги, да пристъпим към изслушването на втория кандидат или да направим малка почивка? /Чува се: Малка почивка./ Добре, в момента е 11.40 ч., нека да бъдем точни и в 11.50 ч. да бъдем тук.

/след почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме с т. 2 от дневния ред - избор на административен ръководител - председател на Софийски градски съд. Изслушахме първия кандидат - Алексей Боянов Трифонов - съдия в Апелативен съд-София. Нека да поканим съдия Евгени Димитров Георгиев - съдия в Софийски градски съд.

/В залата влиза Евгени Георгиев/

Съдия Георгиев, т. 2 от дневния ред се разглежда от Съдийската колегия - избор на административен ръководител - председател на Софийски градски съд. Имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция накратко, визията Ви за развитието на съда и да отговорите на техните въпроси. Заповядайте.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, след повече от 8 месеца съм отново при вас. Радвам се, че имам тази възможност и съм благодарен за нея. Какво научих от резултата от последната ни среща? Научих, че за някои от вас съм недостатъчно познат. Най-вероятно за това ви беше трудно да ми се доверите. Разбрах ви. Какво обаче се промени от 13 март досега, което би могло да ви помогне при избора? Още през април съдиите от Софийски градски съд изготвихме проект на правила за номиниране на председател от Общото събрание, които малко по-късно одобрихме. Всеки съдия можеше да бъде предложен, колегите предложиха мен. На Общото събрание на 22 май 53 съдии ме номинираха за председател на съда, а на последното Общо събрание на 19 ноември 56 колеги подкрепиха кандидатурата ми. Така подкрепата за мен на 44 съдии през февруари беше потвърдена от 53 съдии през май и 56 съдии през ноември. Междувременно от май досега се срещам с колегите и разговарях с тях какво може да се направи, за да се чувстват по-добре и съдът да работи по-ефективно. Същото направих и със служителите в съда. Вярвам, че всичко това е известно и сега имате достатъчно информация за мен, за това на какви принципи разчитам и как работя с хора. Очаквам това да ви помогне, за да ми се доверите. Моята задача ще бъде да оправдая доверието ви, както и доверието и очакванията на съдиите и служителите в съда. Очаквам въпросите ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Георгиев. Уважаеми колеги, въпроси към кандидата? Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Аз искам да задам на колегата Георгиев въпроси подобни на тези, които зададох и на другия кандидат.

Колега Георгиев, във Вашата концепция Вие поставяте акцент на високата натовареност на Софийски градски съд и сочите, че за преодоляване на тази натовареност са необходими набор от временни и постоянни мерки. Искане ми се да Ви попитам какво имате предвид и какви ще бъдат тези временни и постоянни мерки, да внесете яснота? В допълнение към този въпрос, ако Ви се гласува доверие и бъдете избран за председател на съда, какви действия ще предприемете при тази натовареност на съда по отношение на колегите, които не спазват процесуалните срокове за разглеждане на делата и за изготвяне на съдебните актове, и съответно как ще поощрявате онези, които въпреки високата натовареност успяват да се справят с възложената им работа?

Другият ми въпрос е каква е Вашата визия за поведението на административния ръководител при отстояване независимостта на съда и съдиите и как бихте реагирали, ако сте председател на Софийски градски съд, в случаите на необосновани атаки срещу магистрати по повод разглеждани дела и постановявани от тях съдебни актове?

Благодаря.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря Ви. Съдия Пашкунова, ще отговоря на въпросите Ви последователно по реда, по който ми ги зададохте. Първо въпросът, свързан с натовареността. Действително натовареността е може би най-сериозният проблем пред Софийски градски съд. Известно ми е, че вие същото го знаете, отбелязано е във вашите доклади, че 40 % от делата на окръжните съдилища се разглеждат от Софийски градски съд. Известни са ми и разискванията в Комисията за съдебна карта, която е установила, че за да може

Софийски градски съд да се доближи до средната за страната натовареност са необходими още 50 щата. Така че, това е проблем, който вече е известен. Какво мисля, че би могло да се направи? Всичко, което казвам, съм готов да го обсъдя. Нямам фиксиран план, който да следвам. Всеки план ще бъде обсъждан първо с колегите, за да стигнем до разрешение, което, както казах и на предното ми изслушване, би довело до бързо разрешаване на проблема, но с най-малко напрежение в съда.

Какви биха били постоянните мерки? Една от тези мерки е увеличаване броя на съдебните помощници. Знам, че Комисията по съдебна администрация изключително стриктно следва съотношението брой съдии към брой съдебни служители. Знам, че ние сме в горната граница на това съотношение, но дали тази граница би била такава, ако ние имаме 50 съдии повече? Ако съдиите вместо по щат да са 170 са 220, дали ние не бихме слезли и под средната за страната граница тогава? Това е едното нещо. Защо би следвало да увеличаваме постоянно, защото има и критики в тази посока, щата на съдилищата, след като може да увеличаваме броя на съдебните помощници, които да помагат на съдиите и при евентуално намаляване на делата или натоварването много по-лесно е един съдебен помощник да бъде освободен, колкото и да е неприятно това, млад човек, който ще си намери работа, той е получил необходимата квалификация, много от тях стават съдии, невъзможно е да уволниш съдия, поне в момента. Така че, мисля че увеличаването на броя на съдебните помощници би била една от тези постоянни мерки.

Друга постоянна мярка, към която аз имам резерви, е обсъждана и е препоръчана от Комисията по съдебна карта. Това е обединението на въззивно отделение с Първо гражданско отделение. Аз си задавам въпроса трябва ли съд, който е свръх натоварен, да търси

вътрешни резерви? Трябва ли тези, които са най-натоварени, да бъдат натоварени с това да търсят вътрешни резерви? И трябва ли съдии, които са свикнали да гледат един тип дела, специализирали са в тази материя, много по-ефективни са, убеден съм, че са те много по-ефективни от всички останали съдии в страната просто заради голямото натоварване, на което са подложени, трябва ли тези съдии да бъдат подложени на напрежението да сменят и материя или пък да разглеждат и друг тип дела? Ами, да ви кажа, сигурен съм, че това също ще доведе до напрежение. Но съм склонен да се обсъжда, ако това е вариант, склонен съм да го обсъждаме.

Друга временна мярка, която аз мисля, че би могла да се прилага и вече е прилагана във Върховния касационен съд. Има определени типове дела, които е възможно да бъдат разглеждани и от други съдии, освен тези, които ги разглеждат в момента. Кои са тези типове дела? Ами тези, по които с ваша помощ, много сериозна ваша помощ, и ръководството на съда беше променена подсъдността. Тези дела се разглеждат от съдии в районния съд, разглеждат се от първоинстанционни съдии в градски съд, разглеждат се от въззивни съдии в градски съд, в наказателната им част се разглеждат и от наказателни съдии в окръжните съдилища. Когато има диалог в съда и има разбиране от съдиите, и когато всичко бъде обяснено, аз не виждам пречка, само помислете, ако 40 човека съдии по щат е наказателно отделение, 27 по щат е въззивно отделение само старши съдиите, ако тези съдии 67 човека вземат по едно дело ПТП на месец, което да изгледат, това значи 67 дела. За 12 месеца са над 700 дела. Знаете ли какъв ще е ефектът от подсъдността промяната на подсъдността? Помолих да ми дадат статистическите данни за двата месеца, промяната в подсъдността е довела до около 34 % намаляване на делата. От 8 август, най-вероятно и вие имате тази статистика, от 8

август до 11 ноември, около 34 % промяната на подсъдността е довела до, миналата година обаче делата, които са разгледани, застрахователни, със съда, са около 1 600 дела, 34 % са 500 дела. Значи промяната на подсъдността ще ни доведе 500 дела по-малко, на 26 съдии това са около 20 дела на съдия. Така че, това се оказва също добро средство за справяне с натовареността и по е постоянна мярка.

Командирането. Не съм го споделял с много колеги, но аз не виждам пречка да се използва и командироване на съдии, но временно командироване за определен период. Защо? Командирането крие огромни рискове за независимостта на съдията. Когато съдията не знае за какъв период се командирова и този период на командироване зависи единствено от непосредствения му ръководител или по-горния административен ръководител, се получава една връзка на зависимост, която е изключително опасна. Но ако изначално командированият знае, че той ще бъде командирован точно за определен период за свършване на точно определена работа и след това, след приключването на работата или свършването на периода той ще се върне на мястото, от което е дошъл и ако се е справил добре ще получи положителна оценка за работата си, аз мисля, че командироването също може да се използва като един удачен вариант за справяне с натовареността.

Какво повече може да се направи? Много са възможностите. Може да се работи за подобряване ефективността на администрацията. Защото една ефективна администрация може много да подпомогне работата на съдията. В ПАС изрично е казано, че секретарят проверява призоваванията на страните 10 дни преди съдебното заседание. Колко от секретарите го правят? Всички знаем, че много малко. Всичко това се поема от съдията. Защо? Защото съдията няма доверие в хората, с които работи, не винаги, има изключения, и се натоварва с излишна

деловодна работа или пък секретарска работа. Така че, това също би освободило време на съдията, за да може да се справя с натовареността си. Нещото, което знам, че е обсъждано също в Комисията по съдебна карта, е закриване на щатове в наказателно отделение и откриване на такива в гражданско отделение. И аз пак задавам същия въпрос - според вашите отчети нашето наказателно отделение е най-натовареното в страната, след като ние закриваме щатове в най-натовареното отделение в страната, какво да правим с останалите? Задавам го този въпрос и хората го питат, и колегите го питат, и някой трябва да им го обясни. Когато се говори за такива неща, аз мисля, че е удачно да се говори в съда. Стана ли председател, не само ще ви поканя, ще настоявам да имам постоянен и личен контакт с вас, и да ви каня в съда, и когато е необходимо съвместно да обясняваме. Защото, истината е, че председателят би могъл да бъде един добър медиатор между съдии и Висш съдебен съвет и предвид квалификацията ми, мисля, че бих могъл да се справя с тази задача, но понякога ще има нужда и от вашата подкрепа, и вашето разбиране.

Относно срочността. Една от темите, които обсъждах с колегите, разговарях с над сто съдии, мисля, че между пет и десет съдии са тези, с които не успях да говоря. Беше точно срочността и съвсем целенасочено съм говорил с колеги, които имат проблеми със срочността. Какви са били причините? Как се е стигнало? Какво би могло да се направи, за да не се стига до това нещо? Как те биха се чувствали добре, за да си свършат работата? И това което установих е, че всички тези колеги са изключително съвестни, прецизни, обичат работата си.

Какво ми препоръчаха те и какво аз обобщих от това, което те ми казаха? Постоянен мониторинг е първото нещо. Такъв по принцип се изисква. И ПАС, и Законът за съдебната власт изискват от председателите да получават постоянна, ежемесечна информация за

движението на делата. Това ще бъде правено. Нещо повече обаче също трябва да бъде правено. Забележи ли се, че има някакъв проблем със забавяне на дела - дискретен разговор между евентуално председателя или заместник председателя и съответния съдия за изясняване на причините за забавянето. На какво се дължи това забавяне? Може да е на някаква съвсем временна причина. Много често тези причини, от това, което ми е споделено, са абсолютно лични причини. Примерно заболяване на близък, много близък човек, обикновено родител или съпруг, или дори самия съдия; смърт на близък човек в семейството; раждане на дете, колкото и да е едно от най-хубавите неща, които се случват в живота, понякога се оказва, че това сериозно разтърсва живота ни и изисква повече време; някаква друга причина. Когато се изяснят всички тези причини, тогава бих предприел съответната мярка. Преди това обаче ще постигнем съгласие какви мерки можем да приемаме, какъв набор от мерки е добре председателят заедно със заместник председателите и съдията, който е засегнат, да предприема. Една от мерките е персонален съдебен помощник. Много от колегите казват - това е изключително удачна мярка, защото ние не искаме да сме в тежест на останалите съдии; не искаме да чувстваме упрека, че ние се справяме по-лошо или че нямаме възможността да се справим по-добре. Персоналният съдебен помощник би ни помогнал да излезем от съответната ситуация.

Друго нещо, което може да се прави, е временно спиране от дежурства, когато има такива или невлизане в заседание по заместване, когато това се налага. Трето нещо, което може да се прави, е временно спиране от разпределение на дела. Четвърто нещо, което може да се прави, е получаване и даване на дълги платени отпуски за изписване на дела. Правено е в районния съд и мисля, че има някакви резултати. Последното нещо, което може да се прави, е, ако се налага, и

переразпределение на дела. Този въпрос с натовареността в Първо гражданско отделение на Софийски градски съд според мене донякъде с новопостъпилите дела ще бъде разрешен чрез постъпленията, намаляване на постъпленията заради подсъдността и идването на седем нови съдии по реда на чл. 194, което се очаква да стане през средата на декември. Обаче остава въпросът със съдии, които имат над 300 дела на производство. За един първоинстанционен окръжен съдия, граждански, това е изключително голяма цифра и аз наблюдавам колегата ми в стаята, Вергиния Мичева се казва, надявам се повечето от вас я познават, ами тя е на състав от 400 дела и аз виждам каква работа е това. Моят състав е около 180. Толкова съм го взел, толкова е в момента. Първоинстанционен. И като първоинстанционен аз се справям с тези 180 дела, полагам усилия, но 400 дела е изключително голямо натоварване. Бил съм на 340 в районния съд, знам какво е, но 400 в градски съд е изключително голямо натоварване. Така че, тогава остава проблемът с тези колеги, които са на такива големи състави, а те стават все повече и повече. Защо? Заради ненавременните мерки, които са взимани. Така че, всички мерки трябва да се взимат навреме. Нямам никакъв упрек към вас. Вие сте малко повече от една година, да. Така че, доста бързо се движат нещата по отношение и на подсъдността - въпрос, който три години поне стои за разрешаване, и на 194. Трябва да се намират бързи разрешения понякога.

Другото е, след като имаме този набор от мерки, трябва да ги приложим и то да приложим, ако е необходимо комплекс от мерки, не една, или пък последователно - първо една, после втора, и това да става съгласувано със съдията. Да знаем той как би се почувствал добре, за да може да се справи със ситуацията, защото целта ни е той да се справи, а не аз да образувам дисциплинарно производство или да подавам искане до Инспектората, или да информирам вас за тези

забавяния. И си мисля, че голямата част от проблемите при нас със забавянията са дошли точно заради това, че не са взимани навременно мерки в годините. Не е обръщано внимание, натрупва се проблемът, наслабва се и накрая се стига до сериозни дисциплинарни мерки. Моята цел ще бъде да не стигаме до това. Много трудно ще бъде със съдиите, които вече са в това положение, как да им помогнем, защото понякога те изпадат и в изолация.

Последното нещо, което бих правил по отношение на забавянията, е наблюдение и проверка на резултата. Има ли резултат от това, което сме направили и какъв е той. Ако няма, какво да направим, че да има такъв резултат.

Следващият въпрос беше свързан с поведението на административния ръководител при отстояване на независимостта и съдиите. За този въпрос съм изключително благодарен и ще ви обясня защо. При предния конкурс аз бях лично засегнат от подобни действия и трябва да споделя, че не съм се чувствал въобще добре. Преодолях го, но какво усеща човек? Несигурност, неувереност, понякога дори и самокритика, притеснение как останалите гледат на това. Това го усещат родителите ни, това го усещат децата ни, доколкото разбират какво става, това го усещат колегите ни, усещат го най-близките ни хора. Лично аз ще бъда изключително активен по отношение защитата на съдиите относно необосновани атаки.

Мисля, че тука е времето да обясня и за тези мои прословути декларации. Подадох такова обяснение на 20 март. Неочаквах такъв въпрос на предното изслушване, защото въпросът изисква предварителна подготовка. Всички документи бяха разглеждани повече от три месеца. Преминаха през Комисията по професионална етика. Такъв въпрос не ми беше зададен, въпреки че такава процедура съществува в наредбата. От чл. 56 до чл. 58 е предвидено това нещо и

не виждам никаква пречка, който и член на Комисията по професионална етика да е имал някакво съмнение относно почтеността ми и сделките ми с акции, да ми е задал този въпрос. Такъв въпрос не беше зададен. Задаването му тук от член на Съвета и коментарите по отношение на притежаваните от мен акции ме поставиха в изключително неудобна ситуация. Аз не мога да отреагирам с факти, които са се случвали 10 години по-рано. В момента също не нося декларациите, не нося и удостоверението, но съм ви ги представил. От тях ясно се вижда, че към онзи момент съдия не е имал задължение да декларира разпореждане с акции, т.е. продажби на акции. Такова задължение съдия не е имал и аз не съм имал задължение да декларирам, освен при две изключения, т.е. едно - реализиране печалба, под изключението е - над определен в закона размер. Такава печалба аз не съм реализирал. По-голямата част от акциите са продадени за загуба, малка част са продадени на много малка печалба, която не е подлежала на деклариране. Това беше и причината да поискам отвода на г-н Новански, защото след като Висшият съдебен съвет само преди по-малко от месец прие Стандарти за независимостта на съдиите и бих искал да насоча вниманието ви към стр. 9, стр. 20 и стр. 30 и вие сами да си отговорите на въпроса случилото се на 13 март в заседанието на Съвета, при изслушването ми предния път, попада ли в някоя от тези хипотези, описани в стандартите, приети лично от вас? И как аз, каква възможност имах аз да се защитя? И кой можеше мен да ме защити? Председателят на съда, след като има кандидат от същия съд за същото място; Висшият съдебен съвет, който изслушва и двамата кандидати или някой друг? И знам, че вие сте били в позицията на кандидати за Висшия съдебен съвет. Поставете се на моето място и помислете кой би защитил вас, като кандидати за Висшия съдебен съвет, особено съдиите, ако вие получите упрек относно почтеността си

от председателя на Върховния касационен съд, от председателя на Върховния административен съд? Това е въпросът ми към вас и това е отговорът ми, свързан с независимостта. Мисля, че показвам емоция. Не я търся, но тя идва. И по този начин ще реагирам и при нападки срещу съдии. Отговорът ми ще бъде в зависимост от ситуацията и от кого идва. Може да е по-умерен, но може и да е доста по-сериозен, в зависимост откъде идва. Ще търся и контакт с институцията, от която идва тази нападка, за да установя на какво тя се дължи и, ако е някакво недоразумение, да избягваме за в бъдеще такива случаи. Мисля, че това е мое задължение по закон, също така има решение на Консултативния съвет на европейските съдии № 19, за ролята на председателите на съдилищата, в което изрично е казано, че председателите, една от важните им задачи, е да защитават независимостта и безпристрастността на съдиите.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Георгиев. Колеги, въпроси към колегата Георгиев? Г-жо Марчева, след това г-н Чолаков.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря. Аз имам няколко въпроса, макар че колегата Георгиев зададе на практика и към мен въпроси, но ако позволите впоследствие, след като задам въпросите, в края на разговора мога да Ви кажа по отношение на предложението на Комисията за съдебна карта и натовареност.

Първо, казахте, че след 13 март тази година, когато беше първият конкурс, на който Вие се явихте за административен ръководител на градски съд, сте говорили с много колеги по отношение на идеи, на виждания за това как трябва да се управлява съдът. Само че концепцията Ви е същата. Аз гледах дословно, т.е. няма никаква промяна в това, което сте представили тук и това, което е било на предишния конкурс. Бих искала да разбера нищо ли не Ви казаха

колегите, не успяхте ли да формулирате някакви различни виждания от това, което сте формулирали в първоначалната концепция.

Вторият ми въпрос е за тази заповед за отпуските, който зададох и на предишния кандидат. Той е свързан със съществуваща заповед, с която съдиите се задължават, когато платеният им годишен отпуск възлиза на повече от три седмици, за четвъртата седмица да си намерят сами заместник, иначе не им се разрешава да отсъстват и то при условие, че дори когато нямат насрочени заседания и не са дежурни. Бихте ли отменили тази заповед, ако бъдете избран за административен ръководител на Софийски градски съд?

По отношение на един интересен казус, който е актуален, доколкото разбрах от колеги в Софийски градски съд, това е следващият ми въпрос, свързан с колеги, които са се върнали примерно от командировка или от продължителен отпуск, които са съответно съдии от този съд. Има свободни щатове незаети и в момента в Софийски градски съд и ако не се лъжа те са пет или малко по-малко от пет, защото в годишния доклад за дейността за 2017 г. е отразено, а и и.ф. председателят Попколева каза при една среща с Комисията по натовареност, че има такива незаети, но се командироваат, защото нямало място къде да се настанят колегите. Тоест, приемаме, че има свободни, незаети щатове. Но тези колеги, които са се върнали, на тях им се разпределят само частни жалби и те реално не влизат в съдебни заседания, но те не гледат, да кажем първоинстанционни или въззивни граждански дела, или търговски дела, говорим за цивилистите. Според Вас нормална ли е една подобна ситуация, защото тук говорим вече за една справедливост по отношение на натовареността. Да, така е, Софийски градски съд, като цяло, и всичките отделения са много натоварени, но вътре в самия съд има неравномерно разпределение на натовареността. И в случая, а следващият ми подвъпрос е във връзка с

новите състави. Когато бъде разкрит нов състав, според Вас нормално ли е този състав да бъде попълван в течение на времето, т.е. за едни 7 - 8 месеца колегите реално, влизайки в заседание, ако е първоинстанционен състав, той няма да има дела обявени за решаване, т.е. реално той ще пише само чатни жалби и ще минава доклад, което е несъизмеримо с това, което казахте за колегата Мичева, като пример. Тоест, този период е един много съществен и винаги сме го усещали това като една несправедливост, защото не може едни колеги да имат по-малко дела и да гледат в момента, а други да са повече и това да е тенденция поне 7- 8 месеца.

Пак в тази връзка, защо считате, че не е справедливо да се изравнят в рамките на двете граждански отделения колегите да гледат, както във всички окръжни съдилища в страната се прави, и първоинстанционни и въззивни граждански? Не съм съгласна, че се сменя материя. Тук става въпрос само за едни несъществени процесуални правила, но всичко останало, дори при този ограничен въззив въззивният съд е пак съд по същество на делото, т.е. той не сменя материя, той гледа същия спор. Процесуалният ред е различен, но не е нещо, което можем да кажем, че е драстична смяна на материята, в никакъв случай. Считате ли, че това е справедливо, като положение, защото в крайна сметка въззивните състави са по-малко натоварени по всеобщо мнение, защото там няма първо заседание с разпоредителен доклад, т.е. цялата тази тежест по събиране на доказателства, по подготовка на делото така, че при обявяването му за решаване да бъде решен спорът справедливо, на практика тежестта е изцяло в първоинстанционния състав. Въззивният може само да поправя грешките, но не дължи доклад, както има тълкувателно решение на ВКС.

И още един въпрос имам по отношение на предходното Ви изказване в рамките на изслушването. Понеже колегата Керелска го повдигна като въпрос при изслушването на колегата Трифонов. Аз съм съгласна, че административните ръководители по отношение на кандидатите не трябва да има никакво съмнение по отношение на зависимости, пристрастия и т.н. В тази връзка, аз бих искала да задам въпроса какво сте имали предвид като казахте в предишното изслушване, че след толкова, цитирам: „Истината е, че както каза и г-н Новански, след толкова много пари давани за теб, аз чувствам задължението да направя нещо. Това кандидатстване е също задължение. Аз трябва да върна нещо обратно.“. Бих искала да изчистите, защото, Евгени, аз сега ще се обърна на „ти“, защото се познаваме, аз дълбоко вярвам в твоята независимост и безпристрастност, но е редно да бъде изяснено това, защото остават някакви съмнения в общественото пространство. Тук дори има някакво писмо, качено на мониторите ни, от някаква неправителствена организация, одиторите, в което се твърди, че именно за такава зависимост от чужда държава. Редно е да го изчистим това, като въпрос, и аз мисля, че за теб няма да има проблем това да бъде обяснено.

Следващият ми въпрос също е по отношение твоего отношение към процедурата по чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Понеже сегашното ръководство на съда изрази при една среща с членовете на Комисията за съдебна карта и натовареност, че видиш ли 194 не е добре за градски съд, защото качеството на правораздаването там е много по-високо отколкото в останалите окръжни съдилища и тези колеги, които ще дойдат по 194 в градски съд няма да бъдат на нивото на колегите в Софийски градски съд. Бих искала да чуя твоего мнение, защото аз до преди да стана член на Съвета и да се занимавам с този въпрос никога не съм предполагала, че това е възможно, един

механизъм, такъв закон, да бъде оспорван с оглед някакви слухове - това се правело за определени хора и т.н. Да, всеки механизъм, закон, реално може, зависи от това кой го прилага, затова бих искала да чуя твоето становище, според теб този механизъм подходящ ли е за Софийски градски съд или не е подходящ?

Извинявам се, ако съм била многословна, а после ще кажа и за наказателните.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря. Ако ми позволите, бих приоритизирал въпросите, с Ваше позволение. Най-голямата група от въпроси и подвъпроси беше свързана с натовареността, какво се прави и какво би трябвало да се направи, за да няма неравномерност. Отпуските ще е вторият въпрос, на който ще отговоря, а тези свързани с мене, ако ми позволите, и концепцията, ще отговоря накрая.

Въпросът с постъпването на нови колеги в съда. Част от въпросът ви беше защо в момента някои от тях гледат само частни жалби, друга част от въпроса беше защо като постъпват на нови състави им се разпределят само нови дела. Дали това е подходящо. По отношение на това за частните жалби, според мене това е нещо временно. Както ние, така и вие, и всички се учим на съдийско самоуправление. Учим се как да работим с общото събрание. Последният път когато обсъждахме този въпрос беше точно след изслушването ни с колежата Трифонови и аз останах на изслушването и съм участвал в дискусиата и съм гласувал. Въпросът е как да бъде правено това. Като дойдат нови колеги как да постъпят на новите състави. Не успяхме да постигнем някакво решение и затова сега най-вероятно това се прави временно докато вземем решение.

Неслучайно на първо място в концепцията си съм обърнал внимание на съдийското самоуправление, но и създаване на правила за работа на Общото събрание. Когато няма правила, когато

информацията не се предоставя достатъчно рано, когато хората не могат да обмислят информацията и да вземат решение, това се получава - не можем да вземем решение. Но това е опит, който аз се радвам, че го имаме, защото на това Общо събрание от 92 гласували за кандидатите, след това останаха 45 - 48 и стояха до шест часа и разискваха. Аз не си спомням такъв случай, 48 съдии да останат до шест часа и да разискват и настина хората ги вълнува, така че това с частните жалби е нещо временно. Сигурен съм, че ще се намери разрешение и за мене се дължи точно на това - все още се нагаждаме как да работим с общото събрание, но ще стане.

Вторият Ви въпрос е с новите състави. Заложено е в правилата, които са одобрени от председателя. Дали на мене това ми се струва за правилно - не, лично, не ми се струва за правилно, защото едно е колега да работи само с нови дела, да получи около 100 - 120 дела за около 6 месеца, друго е той да вземе състав с 400 дела и да получава тези останалите. И тука пак стои въпросът - как да изберем кой къде да отиде? Защото досега това се правеше от административния ръководител, но вече това не е така, което според мене е положително развитие на закона. Така че, не мисля, че е правилно, трябва да има някаква съгласуваност между нас новите състави да получават и стари дела, но с едно, как да кажа, с едно внимание. Защо? Защото, ако едно много сериозно дело се разглежда от един съдия, примерно казвам - някое от делата на КТБ, ако има промяна на съдията на такова дело или пък идва нов съдия ние не можем това дело да го вземем от стария съдия и да го прехвърлим на новия. Защо? Защото това ще създаде изключително напрежение в обществото и подозрение. Какво тогава остава за нас? Кои стари дела? Има ли такива? Според мене има. Рутинните дела, рутинните дела и където има голяма бройка. Какво пречи за едни рутинни дела, по които се явяват едни и същи адвокати,

едни и същи юристи, които имат доверие в съда и те знаят каква е причината, можем да им обясним и предварително. ПТП-тата са типичен пример, банките са втори пример за такъв тип дело. Какво пречи от тях да вземем и да извършим преразпределение? Ами, според мене нищо. Ние няма да нарушим случайния подбор, ние пак ще го разпределим случайно, ще облекчим съдията, няма да създадем обществено напрежение. Така че, наистина трябва да сме внимателни и добре да обмисляме нещата, и аз си мисля, че в разговорите, добронамерените разговори излизат различните съображения и всеки като си сподели мнението стигаме до някакво разумно разрешение.

Другият ви въпрос беше свързан с обединяването на отделенията. Не съм съгласен с Вас, че материята е една и съща. Материята е една и съща между делата, които се гледат в районния съд и делата, които се гледат във въззивно отделение. Там материята е една и съща, макар че да си въззив е по-различно отколкото да си районен съдия, защото като районен съдия си сам, не обсъждаш с никой, много по-ефективен си, по-бърз си. Аз съм бил районен съдия и знам как се действа. Обаче ако си първоинстанционен окръжен съдия, т.е. ако от въззивен станеш първоинстанционен окръжен съдия е съвсем различно нещо. На мене ми трябваше между година и две да свикна с обема от работа. Виждам го и по новопостъпилите колеги. Те казват - това е съвсем различно. Защо? Първо, материалният интерес е много голям. Няма да скрия, едно от делата, които аз съм гледал беше с материален интерес около 100 милиона - сградата на съдебната палата във Варна, договор за нищожност съм го разгледал аз. И виждате за какви интереси става въпрос. Второ. Ами понякога самите страни са такива и тогава ти не си свикнал с това нещо, трябва ти време за да свикнеш и ако ти изведнъж натовариш тези хора с тотално, за мене, различна материя, не е толкова лесно, да ви кажа, и тогава въпросът е -

е ли нашето въззивно отделение средно натоварено спрямо страната, много натоварено ли е или е свръх натоварено, за да му причиним и това? Това са моите въпроси, които аз задавам. Отговор, аз съм склонен да чуя всякакво мнение. /Намесва се Д. Марчева без включен микрофон - не се чува/ Ами вижте сега, първоинстанционните за нас са до известна степен..., не съм гледал въззивни дела и не мога да коментирам. Трудно бих казал. Разглеждам въззивни частни дела в състав. Добре се справяме, си мисля аз. Но не съм гледал въззивни дела. Като материя делата би трябвало да ми са познати, поне една голяма част, защото една голяма част идват от бившето Второ отделение на Софийски районен съд. Друга част обаче са ми познати като първоинстанционни дела сега в градски съд. Така че, си мисля, че като материя би трябвало да ми е познато. Самото заседаване във въззивен състав, ние като частен въззивен състав по частни жалби заседаваме много рядко в зала, това се случва един-два пъти в годината с по едно две дела, така че не мога да Ви кажа това до какво би довело.

Другият въпрос, който е свързан и със залите и графициите. Дори да вземем такова решение трябва да има период, през който ние да обмислим как да го приложим и да го приложим удачно, защото залите са големия ни проблем също; персоналът също, може би ще ни трябват повече секретари, Има доста неща, които трябва да се обмислят. Не мисля, че трябва да се отказваме от която и да е идея, но просто тя трябва да се обмисли добре до какво би довела и какво сътресение би създавала у съдиите и тя ли е най-удачната и как би могла да се обясни.

Сега за 194. Ами, съжалявам ако мои колеги са го казали това нещо, аз не го споделям. Колегата ми в стаята е съдия, започнала кариерата си в Разград. Аз мисля, че тя е много добър съдия. Даже

мисля, че подобни колеги внасят до известна степен разнообразие при нас. Дават друг поглед, друга култура. Защото едно е да работиш в един по-малък град, в по-малък колектив, където много по-различни са отношенията, друго е да работиш в по-голям град. Аз не съм работил в по-малък град, не съм имал възможността, може някой ден, ако имам, бих се радвал. Мисля, че това само би ни обогатило. Така или иначе вие правите конкурсите, ние трябва да ви се доверим. /реплики от залата/ Да, това е така, но ги гласувате, нали? Така че, щом съдиите са гласували за вас, народните представители са гласували за вас, трябва да ви се доверим. Не виждам с какво някой друг би бил по-добър от вас, щом като вие сте хората, които трябва да вземете решението. Наистина е важно да се вземе прозрачно и открито, и да се вижда, че нещо нормално се е случило. Дано да ви отговорих на тези въпроси.

Сега минавам на въпроса относно концепцията. Концепцията, не бих казал, че е същата. Концепцията е много близка до първоначалната. Знам, че имате PDF файл и не можете да сравнявате файловете. Ако искате, след изслушването, аз мога да ви предоставя първата ми концепция в уърдовски файл и втората концепция в уърдовски файл, има възможност за сравнение в Word и ще ви даде веднага разликите. Истината е, че разликите не са съществени. Защо? Ами аз продължавам да мисля, че това са важните за съда неща. Да, колегите ми казаха много повече допълнителни неща. Въпросът с отпуските е такъв, но не мислех, че това е въпрос, който аз трябва да поставя в концепция. Това не е въпрос за концепция. Това е вътрешноорганизационен въпрос, който ние сами можем да разрешим много бързо и си мислех, че не е нещо, с което трябва да ангажирам Съвета.

Какво мисля за отпуските? Оказа се, че това е едно от най-драгнещите неща в съда. Много колеги го поставиха на първо място.

Другото нещо, което за мене беше учудващо, но сега вече го разбирам, е шумът. Споделих го на Общото събрание. Шумът също се оказва страхотен дразнител за колегите, които работят в съда, а те работят по трима, някои по четирима човека, постоянно влизат хора, звънят телефони, трамваи се чуват. Шумът се оказва нещо много сериозно.

Какво мисля за отпуските? Честно да Ви кажа, да, имам някакво виждане, но то също подлежи на коментар. Това е такъв въпрос, който трябва да се разреши с, как да кажа, с лекота, без минимално напрежение да се създава. Говорил съм с колеги председатели на съдилища от страната и едно от разрешенятията, които те ми споделиха, е - в едно от съдилища се заместват вътре в самия състав. Ако имат въззивен състав, а ние винаги имаме, и по частни жалби въззивен състав, ако сме първоинстанционни съдии имаме въззивен състав по частни жалби; ако сме въззивни съдии имаме въззивен състав, общ, наш въззивен. И заместването да става вътре във въззивния състав. Като, неговата логика беше - това е едно малко ядро, в което колегите са много близки и винаги биха били склонни да помогнат на другия колега. Това е едно разрешение. Но аз съм склонен да обсъдя с колегите и други разрешения, защото все пак ясно е, че за много дълъг период на отсъствие трябва някой..., другият вариант е дежурни съдии да се занимават с това, но трябва някой да свърши по-спешната работа. Не можем да оставим хората да чакат. Но това си мисля, макар че е изключително важно за съдиите и така ги притеснява, е нещо което лесно може да се разреши.

Като че ли изчерпах въпросите. А, да, да направя нещо. Да направя нещо, беше последният въпрос във връзка с това, което съм казал на последното изслушване, на изслушването на 13 март. Такъв въпрос, близък, беше ми зададен и на Общото събрание и отговорих, и много се двоумих дълго ли, кратко ли, как да отговоря и прецених да

отговоря кратко. Дано сега да не съм много пространен, но бих искал да кажа. Аз си направих справка с колко организации съм работил, дано да не греша, но те са около осем организации. От тях от няколко съм получавал стипендии. И бих искал да кажа, че международният авторитет на тези организации е такъв, комисия „Фулбрайт“, фондация „Джеймс“, Американската агенция за международно развитие, институтът „Макс Планк“ в Хамбург, това са такива организации с толкова добре изграден международен авторитет, че никой който е работил с тях и е имал досег с тях не би, как да кажа, не би помислил, не би си и фантазирал дори, че тези организации по някакъв начин биха се опитали да ми влияят на вътрешното убеждение като съдия или пък на вземането на решение като административен ръководител. Защо казвам „нещо да дам“? Ами защото тези стипендии са давани за това. Не аз да отида там, да завърша, да кандидатствам за тяхната адвокатска колегия, да стана адвокат и да остана там. Не, те са дадени за това аз да видя какво е добро, да се върна обратно в България и да го направя. Това е тяхното очакване. И това съм имал предвид като казвам „трябва нещо да дам“. Това е. Защото аз наистина много съм получавал. И в живота трябва да има баланс. Има един университет в Малибу, казва се „Пепър Дайм“ и те имат един лозунг, който гласи „Получавай с благодарност, давай с лекота“ и аз мисля да го спазвам, да получавам с благодарност и да давам с лекота. И това е част от моето задължение. Щом съм получил толкова много трябва да дам обратно и мисля, че донякъде съм го доказал, че съм се опитвал да го правя.

Стажантската програма, бих искал за нея да кажа, защото имаше въпроси относно публичния образ на съда към предишни кандидати. Стажантската програма, която създадохме преди десет години с комисия „Фулбрайт“, през нея са преминали 325 стажанта. По молба на Софийския университет направихме справката. От тях 80 % са

от Софийския университет, останалите са от други четири факултета в страната. От тях седем са били в Съединените щати, от тези седем пет вече са магистрати - четири съдии, в момента двама се обучават, единият се обучава за прокурор. Аз изпитвам удовлетворение, че съм върнал нещо.

Медиацията. Виждам вече, че и вие говорите за задължителна медиация. Ще ви помогнем с каквото можем, имаме информация, работих лятото и по този въпрос за задължителната медиация. /Намесва се Д. Марчева - не се чува/ Така ли? Аз ще Ви дам, законодателно проучване направихме с група студенти лятото, предали сме го в Народното събрание, така че ще Ви дам информация и за това, точно по семейни дела за седем държави имаше искане.

Виждате и медиацията. Преди десет години какво се говореше? Възприемаха ни като поредните луди, които говорят за някакви неща, които не могат да се случат. Какво става сега? Парламентът говори за медиация, Висшият съдебен съвет говори за медиация. Преди две-три седмици бях в Перник, откриха Център за медиация и спогодби. Колегите казаха - 13-я в страната. Колегата Димитрова и те откриха в Бургас 2017 г., във Варна има. Знам ги повечето центрове и съм бил в тях. Така че, ето има следа. Това е даване на нещо. Така че, по същия начин бих правил и ако бъда избран за председател - ще продължа да давам.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-н Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Георгиев, аз ще Ви поставя въпроси, които поставих и на предходния кандидат, а именно: Първо - видях, че в щата на Софийски градски съд има шест заместник-председатели, при наличие на обособени четири отделения. Смятате ли, че тази численост на заместник-председателите следва да остане,

като се има предвид, че все пак заместник-председателите получават и по-малка натовареност, с оглед административната дейност, която извършват и необходимо ли е да има толкова, ако да, защо и ако не, защо.

Вторият ми въпрос, който ще Ви поставя е спомняте ли си когато е минало изслушването Ви на 19 ноември е имало една точка за вземане на решение за разпределяне на новопостъпили съдии. Бихме ли ми казали съдията Любомир Луканов в кое отделение беше разпределен и за кое отделение беше спечелил конкурс, и ако има разминаване смятате ли, че това е редно да се прави, тъй като Вие на много места споменавате и това е добре, че ще работите с Общото събрание и с колегите. Смятате ли, че е редно колега, който е минал през цялата конкурсна процедура за определено отделение после да отиде в друго отделение. Говоря само за новопостъпили. Тук уточнявам.

Следващият ми въпрос е - във Вашата концепция имате едни интересни идеи, да ми кажете във връзка със създаването на постоянни комисии, временни комисии и работни групи. Вие възлагате на тези помощни органи правомощия, които са изцяло Ваша отговорност като битовите условия, бюджет и финанси. Смятате ли, че това не е бягство от отговорност. Това са лично Ваши ангажименти и отговорности като административен ръководител.

Следващ въпрос, който имам към Вас е във връзка с едни критерии, които прочетох за срочно разглеждане на делата. Какви са тези критерии, различни от законовите ли са, защото тук говорите за еднотипни дела да се правят критерии, да се отчитат тези критерии отново чрез съответна комисия.

И последния въпрос, който имам към Вас, извинявам се, но гледам да бъде максимално кратък - предвиждате в електронни системи, където сте разработили този въпрос, предвиждате да поканите

юристи, които се занимават с определени дела и с тях да организирате някакви процедури. Извън процесуалния закон ли е това? Какви са тези процедури, които предвиждате, като ние си имаме процесуални закони, по които следва да вървим.

Благодаря Ви, колега, предварително.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: И аз благодаря много на съдия Чолаков. По реда, по който ми ги зададохте. Първият въпрос беше за шестимата заместници. Известно ми е, че има шест заместници, дали има необходимост от толкова мисля, че със сигурност, че трябва да са поне пет, за всяко едно отделение по един плюс двама за Наказателно отделение. Защо двама за Наказателно отделение, заради СРС-тата. Точно така. Това, което обаче, аз съм говорил и със заместниците как те се чувстват, което направих със съдиите, така говорих със заместниците. Трябва много внимателно да се помисли за СРС-тата. От една страна е добре да има еднаква практика, т.е. тя се постига ако е един човек, от друга страна обаче този човек, който е там, той става като, с извинение, "крепостен селянин", той е закрепостен постоянно с това нещо и той трябва да има някаква подкрепа. Мисля, че заместник отговарящ за СРС-тата и заместник, отговарящ за организационната дейност биха могли да се справят с Наказателно отделение, което означава, че за останалите отделения ще има по един заместник и си мисля, че пет човека са оптималния вариант. За шестият, не знам каква е била причината да има шести заместник, така е обаче, знам.

За съдия Луканов. Информацията Ви не е съвсем вярна. Аз бях на Общото събрание, съдия Луканов не е гласуван. За съдия Луканов не се взе решение къде да бъде гласуван, бяха трима човека, които трябваше да гласуваме - съдия Луканов, съдия Мазгалов и съдия Мирчев. Съдия Мирчев не го гласувахме, поради причината, че той

беше веднага командирован в Софийски апелативен съд и отпада необходимостта.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: По друг начин ще задам въпроса - има ли колеги, които са ...?

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Има, да, да. Ще отговаря и в допълнителната част, имам виждане по въпроса. Съдия Луканов не е гласуван в момента, беше гласуван единствено съдия Мазгалов, който е бил преди заминаването му за Косово първоинстанционен граждански, сега стана въззивен съдия и тук имаше съображения "за" и "против". Мисля, че изчистихме въпроса със съдия Луканов, но по-важния въпрос е как да става принципно. Въпросът има подвъпроси - първо кой да го прави това нещо. Дали директно има ли решение Общото събрание нищо да не може да направи, според мен - не. Законът е казал, че Общото събрание разпределя и това е гаранция някаква, обаче по мотивирано предложение на председателя и заместниците му. Това е моето виждане. Според мен трябва да имаме някакви правила, кратки и ясни какво да правим в такава ситуация, като тези правила трябва да почиват на поне два принципа - единият принцип и безпристрастността и независимостта на съдията, а кариерното израстване на съдията, предвидимостта на кариерното израстване е предпоставка за независимостта му. От тази гледна точка аз мисля, че този принцип е първостепенен, т.е. има ли решение на ВСС това е първото нещо, което трябва да се гледа. Обаче има и втори принцип, който според мен е на второ място, не е първостепенния, вторият принцип е ефективността на съда, защото ефективността също е свързана с безпристрастността и независимостта на съдията. Ако самият съд не е ефективен и съдиите няма да толкова, то им влияе и на качеството на работа и те не се чувстват добре и пак са податливи на влияние. Така че мисля, че затова трябва да има мотивирано предложение от председателя и

заместниците, но което да се обсъжда на Общо събрание, но това е критериите, които мисля, че трябва да се прилагат.

Постоянни комисии и работни групи. Сега, аз не мисля, че това е прехвърляне на отговорност и не съм човек, който прехвърля работа. Да, обичам да прехвърлям нетипична за мен работа, т.е. ако има някаква деловодна работа аз не обичам да я върша, обучавам деловодителя си той да я върши и я върши много добре, както и за мен е дразнещо съдия да разпределя дела, честно да Ви кажа, това не е типична съдийска дейност, съдията трябва да се занимава с типична съдийска дейност. Обаче в това решение, което по-рано цитирах, на Консултативния съвет на европейските съдии точка 19 е казано: насърчават се председателите на съдилищата да работят с консултативни органи. Това е форма на самоуправление, няма да прехвърлям и отговорност. Преди месец точно бях за една седмица в Германия, благодарение на съдебния обмен. Успях да разговарям с председателите на Районния и на Окръжния съд в Кьолн и с бившия председател на Апелативния съд на Кьолн. Ами там имат президиум, който се избира, на Вас сигурно Ви е известно, се избира от съдиите. Този президиум е около 10-12 човека в съд, който е около 130 човека, почти нашите мащаби и този президиум всъщност решава въпроса с какви дела да гледа определен съдия и в кое отделение да бъде, като всяка година изготвя план за това. Така че това е форма на участие на съдиите във вземане на решенията. При нас е Общо събрание, но какво пречи - в един малък съд от 7 човека е много лесно да събереш 7 човека и да разговарях с тях, но Вие сте в голям съд, какво става ако решението, няма никакви предложения за решения подготвени и Вие ги изкарате, пуснете така някакво предложение в Общото събрание. Става хаос. Не може да се вземе решение на момента. Колегите трябва да го обмислят - или трябва да има второ събрание, което ги затруднява,

защото те казват: не можем да идваме постоянно на събрания, или някой да подготви тези решения. Истината е, че с времето е натрупано недоверие в председателите на съдилищата и за да се избегне това председателите трябва да търсят помощта на съдиите. Така че това е моето виждане за тези постоянни комисии и работни групи.

Следващият въпрос е за критериите за срочно разглеждане на делата. Истина е, че сроковете са законно определени, но истина е, че има съдилища, които изрично са искали, знам за Районния съд разбирането на ВСС, както и на Инспектората за възприемането, че сроковете за натоварените съдилища трябва да са различни, т.е. не едномесечния срок за изписване на решения и съдебни актове, а тримесечния срок. И аз си мисля, че наистина най-добре могат да кажат какви са тези срокове съдиите от съда, защото те работят ежедневно с тези дела, те знаят как се чувстват и аз не мисля, че съдиите злоупотребяват, не, наистина имаме много добро качество на съдиите, и можем да вярваме, и аз имам доверие в съдиите и знам, че ние съвместно можем да изготвим такива критерии, които аз съм казал за какво могат да бъдат - изписване на решения, разглеждане на делата, насрочване на делата, трябва да има и някакъв разумен срок за приключване от първо съдебно заседание или от подаване на исковата молба до приключване на самото дело, защото тук понякога се правят неща. Да, времеви стандарти. Времеви стандарти. Така че без такива времеви стандарти, които да се възприемат от нас, да не са свърх възможностите ни, но да не са и под възможностите ни няма как да работим. Това съм имал предвид.

За този въпрос с електронното правосъдие. Аз пак ще се върна към едни любими на мен и на Вас дела, това са катастрофите, ПТП-тата. Този тип дела, как да кажа, те не са леки дела, но поради факта, за граждански. Претендиране на обезщетения за неимуществени

вреди срещу застрахователи по "Гражданска отговорност" от пострадалите, вследствие на ПТП-та или техни близки. Това е една много компактна група дела, които се водят и съответно отговарят по тях не повече от 50 основни юриста. През 2013 г. група съдии поканихме, заедно с ръководството на съда, поканихме адвокатите и юристите по тези дела да започнем разговори какво може да се направи, за да работим по-ефективно. Около година и половина се срещаме с тях, водехме записки, в Съдебната палата, в съдебна зала или в Конферентната зала на ВКС и имаме обобщен материал. Много полезни неща ни казаха те и аз виждам, че работа с подобни групи, не само с едната, тези, които се явяват, ищците, но и с двете групи, такива които се явяват и за ищци, и за ответници, няма никаква пречка ние да започнем разговори с тях какво можем да правим, за да ги уведомяваме електронно. Известно ми е, има съдия в Районния съд, съдия Шекерджийски, той от 10 години уведомява електронно, изпраща си актовете електронно, събира, Шекерджийски, да, точно така. От 10 години уведомява електронно. Така че може това да се направи, стига да има добра комуникация между засегнатите групи, т.е. тези, които се отнася съответното решение за тях и това съм имал предвид обсъждания, не някакви тайни срещи, но явно, открито, в Съдебната палата, със съответните покани, с водене на протокол, с конкретни резултати, това е, и може да се обсъди ако тези дела са 1600-1700 на година и се изпращат съобщения за първо искова молба, писмен отговор, второ насрочване на заседанието, трето ако има отлагане, поради някаква причина може да има пак съобщение и четвърто-решение. Това са четири съобщения. Ако това се прави електронно доста ресурс ще се спести. Виждам, че и Вашата склонност е за електронно уведомяване, за, как да кажа, превръщане на глас .../говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към съдия Георгиев?

Заповядайте, г-жо Имова!

БЕРОНИКА ИМОВА: Аз имам само един въпрос, защото колегите Ви зададоха въпросите, които ме интересуваха като цяло. Във Вашата концепция Вие набелязвате мерки за ускоряване капацитета на съда, като сочите, току-що чухме, организиране на работни групи, които да дадат експертно мнение във връзка с решаване на въпроси за натовареност, за разпределение на дела и т.н. Сочите, че на година между 620 и 630 стажанти преминават задължителния си стаж в Софийски градски съд, това е огромен ресурс, който Вие считате, че би могъл да бъде използван за решаване проблемите на натовареността. Какво самочувствие, каква смелост Ви дава това предложение да се използва труда на колеги, които все още се учат на "право", за да могат да помогнат на съдиите при решаването на делата и разглеждането на делата.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря за въпроса, не очаквах задаването му, но това е тема, която искрено ме вълнува. Самочувствието ми го дава закона. В чл. 297 от ЗСВ е регламентирано как протича задължителния стаж, все още няма наредба, издадена от министъра на правосъдието, и в него е казано: стажът е под две форми, едната е основна, където стажът в окръжен съд е две седмици, другият е професионален, там стажът е вече четири месеца. Аз си мисля, че ние и без наредба можем да се справим с това нещо. Двуседмичният стаж, основният, това не е стаж, който може да върши съществена съдийска работа, този стаж трябва да преминава през службите, т.е. това е тяхно задължение на стажантите, то не е право, не е ако поискат, това е тяхно задължение и наше задължение е ние трябва да изпълним закона, да им организираме стажът по начин, по който те да го карат ефективно. Така че в този двуседмичен стаж те могат да помагат в службите. Има

обаче още четири месеца, който те могат да изберат да бъдат в съда, ами ще го направим атрактивен, така както направихме атрактивна стажантската програма "Фулбрайт". В момента има 72 стажанти, които работят девет месеца с по двама съдии, отделят по около 10 часа на седмица за стажантската програма и имаме 72. В първата година преди десет години имахме 16 или 18, и бяха 16 съдии, сега съдиите са 72, което значи - има съдии, които искат да работят със стажанти, има стажанти, които искат да работят със съдии, ние трябва да направим връзката. Какво още ми дава увереност, че можем да го направим. Ами наблюденията ми каква се прави в Германия. В Германия е така, ние сме черпили опит от немската система. В Германия този стаж е двугодишен, но съда също има ангажимент - съда предоставя обучения и ние трябва да сме готови за това нещо, ние не можем само да очакваме от тях да получим нещо, ние трябва да сме готови и ние да дадем - обученията, срещите със съдиите, това е нещо, което ние можем да дадем и до какво би довело това - не само до разтоварване на съда, съдия Керелска много често задава въпроса за публичния образ на съда. Ами, да, важно е, "Дни на отворени врати", училища, работа с училища, но от моя личен опит знам, че един човек най-добре се опознава чрез работата му, когато ти работиш с него. Представете си ако ние имаме 200 стажанта на година, които работят със съдии по четири месеца всяка година и знаят какво правят тези съдии, докосват се до тях като професионалисти и като хора, каква по-добра реклама за съда от това, какви по-добри отношения!

И още нещо бих искал да споделя - имах притеснение, че за съдиите от въззивните състави е трудно да работят с младши съдии, защото това са млади хора, не са опитни, трябва да им се обяснява повече и знаете ли какво се оказа - нито един колега не ми каза: аз не искам да работя. Защо? Той казва - защото аз бях младши съдия, с мен

са се отнасяли така, учили са ме, помагали са ми и аз трябва да правя същото. Какво би станало ако ние правим това и със стажантите - ще получим обратното отношение впоследствие. Така че това е един огромен ресурс, който години наред е просто похабяван, не е бил използван ефективно и мисля, че трябва да го използваме и можем да го използваме, и може да се организира. Знам, че и съдиите биха имали желание да работят с мотивирани стажанти и със знаещи стажанти. Можем да намерим такива.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Съдия Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Съдия Георгиев, тук си записах данните по отношение на висящите дела във Вашия състав и тези в състава на Вашата колежка Мичева. Вие казахте, че имате 180 висящи дела, а тя има 400 висящи дела. Първият ми въпрос е свързан с това - високата, голямата висящност в Софийски градски съд според Вас на какво се дължи, единствено на по-големи постъпления или има реален проблем във връзка с решаването на делата. Имате ли някакви статистически данни в това отношение или хайде да не са толкова статистически, някакви впечатления и становище по този въпрос. Това ми е първият въпрос.

Вторият ми въпрос е - Вие след като проведохте разговори с почти всички или всички Ваши колеги и администрацията, какво научихте от тези разговори. Ако може кратко, изведено в телеграфен тип.

Подобен въпрос според мен Ви зададе и колежата Марчева, но той беше отнесен към промяната във Вашата концепция. Аз Ви питам - каква обратна информация получихте Вие, която ще Ви бъде полезна евентуално ако бъдете избран като административен ръководител.

Третият ми въпрос е какво е Вашето впечатление, съставите разпределят ли се справедливо по отношение на съдиите. Какво имам предвид - години наред чувам споделяния от по-млади колеги, че всъщност новите, чисти състави се дават на определени лица, които са по-близки до ръководството и същевременно съставите с голяма висящност, с дела, които дълго време са "въртени" като процедура, се дават на колеги, които са по-настрани от ръководството или нямат никакви по-специални отношения с него. Има ли го това като явление и ако го има какво мислите Вие да направите ако бъдете избран за председател.

И последният ми въпрос е свързан с последното Общо събрание. Последният ми въпрос е свързан с последното Общо събрание. Доколкото разбрах колегата Мазгалов, който се е върнал от Косово, нали така, и с много кандърми и обсъждания той се е съгласил да отиде във Въззивно отделение да работи. Така ли е? А преди това е бил в първоинстанционен състав.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Аз съм присъствал на Общо събрание, така че не мога да кажа, но фактите за мен са, че той е бил първоинстанционен съдия, в момента не е имало празен, това, което знам, празен първоинстанционен състав и той е разпределен на въззивен състав.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не искам да фиксирам разговорът върху колегата ни най-малко и да прозвучава лично, а искам да си изясня механизма на нещата във връзка с разпределението на делата. Доколкото разбрах, след като Общото събрание е гласувало да отиде във въззивен състав, за да го подпомогне се е взело решение или по-скоро се е заявило, че той няма да получава разпределение на въззивни дела. Това така ли е? И считате ли, че това е правилно? Лично аз, тук вече не като въпрос, ами като моя виждане, което считам да споделя,

всеки един орган е длъжен да потърси вътрешни ресурси, независимо от това колко е натоварен или не.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Аз съм съгласен с Вас за вътрешните ресурси, но мисля, че никой не бива да има свръхочаквания към който и да е нов председател на съд, защото първо трябва да се изгради доверие между председателя, ръководството и съдиите. Едва след като има доверие и добра комуникация тогава може наистина да се търсят и вътрешни ресурси, които биха довели до някакво напрежение в съда. И аз си спомням много добре, съдия Панов е до мен, на коя година от председателството си съдия Панов преразпредели дела от Търговска колегия в Гражданска колегия на Върховния съд. Това не стана с встъпването му в длъжност, което значи, че той е имал необходимост от време, за да изгради доверие със съдиите. Така го разбирам аз. Така че, освен ако някой не желае "кошер". Това го казах и на Общото събрание. Ако някой желае "кошер" в съда, тогава това е друг въпрос, но ако искаме стабилност на съда, а това е основното в моята концепция, бих искал да имаме стабилен съд и уважаван съд, тогава трябва да сме много внимателни със стъпките, но абсолютно съм съгласен, трябва да се търсят вътрешни ресурси и ще ги търся.

Следващият въпрос беше, аз ще се върна малко по-напред, защо се стига до това някой да е на 180 дела, а друг да е на 400 дела. /намесва се Олга Керелска - въпросът ми беше свързан с голямата висящност, която по принцип се наблюдава в софийските съдилища, не само в Софийския градски съд. Този въпрос е поставян многократно от колегите в провинцията/ Евгени Георгиев - разбрах. Статистически данни, да, в себе си, на флашка обаче имам каква е висящността на всички състави в съда, беше ни предоставена като информация за Общото събрание на 19 ноември. Не помня абсолютно всичко, но имам наблюдения на какво обикновено се дължи това. Различни са причините

и са строго индивидуални. Едната причина може да бъдат работните навици на съдията. Някои съдии просто по-бавно придвижват дела, не са толкова ефективни в разглеждането на делата, по-бавно стигат до приключването им, ако ти не приключваш най-малко толкова дела, колкото получаваш, това води до увеличение на делата и когато не се обръща внимание на това нещо за няколко години този състав набъбва.

Друга причина, която аз си мисля, че също трябва да се отчита и вече всички трябва да мислим за нея, това е според мен по-голям съществен въпрос в страната, но вече идва в София, е рутината. Отмина времето когато много бързо съдии преминаваха от една инстанция на друга. Съдиите вече се задържат в една инстанция доста повече време, в страната 10 години - 15 е някакъв нормален период, в София под 8 години вече се счита за ненормално, не така беше по-рано. Когато обаче съдията стои на едно и също място по-дълго време той трупва рутина и тя му позволява да работи по-бързо, но трупва и умора. Така че аз забелязвам сред опитни съдии в нашето отделение покачване на висящност и си го обяснявам единствено с трупането на умора, защото тези съдии не са неефективни, а тази умора става не само от стоенето на едно и също място, ами имайте предвид, че натоварването в Градски съд е подобно не от сега, от 2012 г. аз съм в Градски съд и не си спомням да сме имали под 180 дела на година, които да ни идват, да имаме постъпление по общия исков ред, което е доста сериозно натоварване. Така че това вече е шест години и когато шест години ти си под подобно натоварване нормално е да почнеш да забавяш работата. Със сигурност има и други причини, питал ли съм, да, питал съм колегите за това нещо и това долу-горе - умора, работни навици, битовите условия също оказват влияние да Ви кажа честно. Аз не съм очаквал, понеже може би предния път споделих, съм от тези, които в един момент се принудих да работя къщи и три дни работя

вкъщи, пиша дела, два до три дни ходя в съда, минавам доклад и заседавам, и наистина не съм го усещал като проблем, но първо колегите ми го споделиха и покрай изборът вече започнах да оставам по-често в съда и аз го виждам - шумът е много сериозен проблем и наистина чух съдия Трифонов какво казва за сградата, една сграда е много сериозен, огромен ангажимент, но имаме нужда от повече кабинети, имаме нужда от повече зали, трябва да търсим и вътрешен ресурс в Съдебната палата и сега въпроса е ако няма накъде, знам, че някои от вас мислят, че органи, които не правораздават могат да бъдат на друго място, не са свързани със съдебни зали, съдебни дела, могат да бъдат и на друго място. Така че това също е някакво разрешение и наистина тук имаме нужда от вашата подкрепа и от подкрепата на съдия Панов.

Следващият въпрос беше - какво научих от разговорите. Ами много неща да Ви кажа честно. Аз бих се радвал ако Вие имате интерес, аз имам няколко файла и ги пазя като, как да кажа, почти като очите си, флашката постоянно седи в мен. Единият файл е с имената на колегите, другият файл е без имената, третият файл е без имената и обобщена по групи информацията, и там където е без имена и обобщена по групи бих се радвал да Ви я споделя, защото това е едно почти изследване, над 20 страници е информацията, обособена в 22 групи. Не съм очаквал, че ще бъдат толкова много. Те са с различни проблеми, едното е хората много често ми споделяха какво искат да бъде ръководството, как го виждат, какви искат да бъдат заместник-председателите, как виждат тях, какво очакват от тях, каква искат да бъде администрацията, какво да прави, как да се обучава, какви да бъдат битовите условия в съда, кое ги дразни, кое им пречи, за да работят нормално. Да, този въпрос с натовареността, аз ги изброих, пет въпроса са най-съществените, при изслушването на Общото събрание съм ги казал и те излязоха от това,

че за тях е споделена най-много информация, има други въпроси, които съм ги степенувал, с по-малко информация. Това със заместванията и отпуските също е такъв въпрос, който много вълнува хората, но не е най-съществен, той може да се разреши. Много са въпросите да Ви кажа. Нямам никаква, как да кажа, може би първо бих го дал на съдия Попколева да го погледне, ако има нещо да го доизчистим, все пак не бих искал да накърня личното достойнство на никой, но аз нямам проблем да споделя тази информация, без имената на колегите, за да може да видите кой какво ми е казал, защото той го е казал на мен лично и аз съм благодарен за това, което направиха колегите и отделиха от времето си.

Следващият въпрос беше свързан с колега съдия, къде той точно е отишъл. Ами да Ви кажа честно ние много дискутирахме, но решението според мен, което взехме беше съдия Мазгалов да бъде във Въззивно отделение и да получава дела. Проблемът е със съдия Луканов, че той в момента мисля, че не получава дела и там виждането като че ли беше, че трябва да направим едни правила, да ги приемем и вече да следваме правилата, защото казвате приближени до председателя или там до ръководството, ами с такова впечатление се остава когато няма правила и действат "на парче" и на момента. Ако има правила и ние имаме последователност и предвидимост на решенията си като Общо събрание, няма да се получава това. Аз не мога да кажа кой до кого е приближен, в смисъл такъв не знам, това не ми е известно. Да, в съда има колеги, които са по-близки, но не виждам никакъв проблем в това. Някой ми каза, че съда е поляризиран, не, съдът не е поляризиран, въобще не е поляризиран съда. Съдът има нужда от нормалност. От това има нужда съда и нормална работа, и комуникация. Има отделни групи хора, колеги, които си комуникират, но по никакъв начин това не се дължи на поляризация и нещото, което аз

ми направи изключително силно впечатление беше, че много от колегите казват, особено в 1-во Гражданско отделение - да, ние сме много натоварени, но ние не искаме нашата работа да намалее за сметка на някои друг, който също е толкова натоварен, което за мен е добре, ние мислим един за друг. В администрацията, аз говорих и с администрацията, ами там повечето неща са свързани пак с битовите условия да ви кажа. При администрацията, макар че те сега в момента са много по-добри, отколкото бяха, но ето вчера бях, говорих с "Брачното деловодство" ами там то е заедно с "Архива", стаята е по-дълга от тази, малко по-тясна и има един прозорец, и е на партерния етаж, и са на луминесцентно осветление, и може да си представите как се чувстват тези хора. Така че битовите ни условия наистина са важни и трябва да работим и за тях, и хората го очакват, имам предвид и съдии, и служители го очакват.

Май като че ли отговорих на въпросите. Ако нещо пропуснах, прощавайте, бих се радвал да допълня.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Изслушването продължи доста време и колегите вече са уморени, но аз не чух отговор на въпроса, който поставих - какво Ви казаха колегите като, не исках да съобщавате неща, които те са Ви казали на Вас в лично качество, а принципно в какви насоки са техните препоръки, техните недоволства. Това ми беше въпросът. Ако може да ги изведете в момента, ако Ви затруднявам...

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Не ме затруднявайте, но може би като обособих групите, аз Ви споделих за групите, това са трудностите - натоварване, битови условия, подобряване работата с администрацията. А, нещо, което не бива да изпускам - микроклимата, повече комуникация вътре между съдиите. Те имат нужда от това. Имат нужда да комуникират помежду си, с Районния съд, с Апелативния съд, имат нужда от това. Очаквания към ръководството, какво очакват от тях.

Общо взето диалогичност, комуникативност, някакъв вид справедливост, не бягане от отговорност. Така че аз много научих от колегите. Може би да използвам една такава съвременна дума, беше най-добрият "колчинг" за мен, който съм получил.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси имаме ли?

Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз исках да задам, пропуснах просто и се извинявам, че втори път вземам думата. Понеже, колега Георгиев, Вие сте част от състава на Софийски градски съд и измененията в ЗСВ от 2016 г. досежно съдийското самоуправление реално в СГС може би беше най-силния тест по отношение на тази уредба. Какво е становището Ви по отношение на това доколко тази уредба е съвършена или несъвършена, доколко е адекватна, има ли необходимост от промяна и в каква насока, или съответно няма нужда.

И другият въпрос още във връзка с микроклимата. Аз не разбрах - считате, че в Градски съд микроклимата е добър или, че не е, и ако не е добър, според Вас каква е причината. Защо се случи така в един съд, който всички колеги, които са работили там, включително и аз, наистина не можем да го познаем.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Ами, да, това го има. Психолозите го споделят, че понякога, но първо със съдийското самоуправление. Наистина вярвам в него. Аз мисля, че това е много голямо достижение на нашата правна уредба и въобще на нашата съдебна система, но уредбата в момента не отчита различните мащаби на съдилищата. На съдия Чолаков му казах преди малко, му споделих, че всъщност едно е да правиш Общо събрание на 7-8-10-15 човека съдии, друго е да правиш Общо събрание на 100 или на над 100, което значи, че не трябва да го отхвърляме, трябва да усъвършенстваме уредбата. Имам ли примери - има безброй примери, в работата, във Вашата работа -

Вие не работите ли в комисии, къде се подготвят предложенията за решения - в комисии. Как работи Народното събрание - комисии, двойно гласуване, т.е. обмисляне на решенията. Има безброй примери и това е въз основа на опит, който е създаден със стотици години от работата на много хора, който опит го има и просто трябва да се види, и същото е с Общото събрание на Софийски градски съд. Едно е 7 човека да се съберат там, те просто могат да си обсъждат, като четох протоколите на Съвета за избора на административни ръководители ами те в някои съдилища хората се срещат всяка седмица, всички съдии, те си говорят, значи всяка седмица, но просто мащабът им е такъв, ние не можем да го правим това нещо, но трябва да предоставим всички форми подходящи и аз си мисля, че такива консултативни съвети съдийски в съда нашия или както да ги наречем биха били изключително подходящи, защото те ще увеличат доверието в ръководството на съда от една страна, от друга страна те ще бъдат естествения проводник за, как да кажа, за вземане на определени решения, те ще разказват какво се е случило, как е взето това решение, а иначе като се съберем пет човека, шест човека, пет заместници и един председател и обсъждаме някакъв въпрос помежду си никой не го чува каква е динамиката на разговора и никой не го проследява, но като има и колеги около нас е съвсем друго. Така че това са установени механизми, които просто ние трябва да приложим и да вземем отнякъде, не е нещо, което трябва да измисляме.

По отношение на микроклимата. Вижте сега, не бих искал да кажа, че колегите не им е тежко, да, тежко им е, но това не се дължи на междуличностни отношения, в никакъв случай. Те биха искали да имат повече контакт помежду си, което е важно, но причината да нямат контакт не е лошите отношения между тях, а защото нямат и не са имали подходящи форми за контакт и ние трябва да им ги създадем, и мисля, че можем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Един въпрос, който зададох на първия кандидат в процедурата, той е свързан с авторитета на съдебната система и случаите, които повлияха на този авторитет, които несъмнено идваха от Софийски градски съд, случаят с т.нар. "Янева гейт", преди това колегите, които сигнализираха именно от състава на съдиите в Градски съд, колеги, които бяха тук изслушани от предходния състав на ВСС и проверката, която беше направена в СГС, не последва никаква реакция, въпреки констатираните нарушения, въпреки внесените предложения нямаше лица, които да понесат отговорността. В този смисъл като кандидат ако оглавите съда и бъдете избран за негов ръководител какви ще бъдат Вашите действия, които бихте предприели в един краткосрочен и дългосрочен план, за да може да повлияете върху името на съда, да изчистите неговото име и да запазите съда, съдиите от потенциални бъдещи скандали.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря на съдия Панов за въпроса. Подобен въпрос ми беше зададен и от съдиите при изслушването ми пред Общото събрание. Според мен доверието се изгражда върху няколко неща, едното е доброжелателна комуникация, почтеност и прозрачност, и мисля да следвам тези основни принципи при работата ми като евентуален председател на съда, и вярвам, че когато подобни принципи се следват от председателя на съда те ще отидат и надолу, имам предвид към служителите, а и встрани към съдиите, които са равнопоставени на председателя. Прозрачността е нещото, върху което мисля, че можем да работим, като предоставяме своевременна и постоянна информация на органите и институциите, в които работим, на неправителствени организации когато се интересуват, стига това да не накърнява ничии други права. Оценката за тогавашното ръководство на съда вече е дадена, има изградено обществено мнение, не мисля, че аз

бих могъл нещо да добавя, но бих могъл да работя да не се стига до такива случаи и мисля, че това са основните неща, върху които ще заложа - почтеност, доброжелателна комуникация и прозрачност, както вътре в съда, така и с институциите, с които ще работя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Колеги, други въпроси към съдия Георгиев?

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Колега Георгиев, искам да Ви попитам, внимателно слушах всички идеи, които имате, но съм сигурен още повече когато става дума за най-големия окръжен съд - искам да Ви попитам с какъв екип смятате да ги реализирате, как смятате, по какви критерии, по какъв механизъм и имате ли идея кои ще бъдат хората във Вашия екип, заместник-председателите. Благодаря.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря Ви. Имам идея какви трябва да бъдат хората, нямам идея за конкретните хора, мисля, че е още рано, не съм избран за председател. Ако бъда избран ще ми трябва малко време, не толкова много. Единият от въпросите, които зададох на колегите е като какъв виждате вие заместник-председателя, какъв трябва да бъде той и от отговорите им аз достигнах до следните критерии - единият да бъде уважаван от колегите. Уважението на какво се гради - на компетентност и връзка с тях, връзката е свързана с комуникация. Хората трябва да са добри комуникатори. Другият критерии е да бъдат положително мотивирани да вършат тази работа, да имат доброто желание да направят нещо добро за съда, за обществото, знаейки, че това може да им коства много, и в личен план, и в професионален план. И третият критерии, върху който мисля да заложа това е да имат институционално мислене. Защо? Защото мисля, че само ако имат институционално мислене те биха могли, заедно бихме могли да постигнем стабилни резултати, т.е. не да вземаме едно

решение сега, което да се налага да го ревизираме след пет месеца, а да вземаме решения, които да ни поставят пътната карта занапред, години занапред и тогава да не търсим само индивидуалния интерес на конкретния заместник-председател, като чисто личен или пък интерес на самото отделение, а да можем да мислим и за институцията като цяло. Това са критериите ми.

Вторият въпрос, който зададох е какъв да бъде подходът и общо взето много от колегите казват: председателят трябва да вземе решение за това, но трябва и ние да имаме, някак си да има допитване и до нас, и ние сме важни, и честно да ви кажа знам, че ще отнеме много време, но аз съм склонен да разговарям, както разговарях досега индивидуално с всеки един и след имаме вече критериите да ми посочат конкретни имена. Когато ми посочат конкретните имена аз да седна със себе си и да погледна с кого бих могъл да работя най-добре, кои биха могли помежду си да работят най-добре и тогава да разговарям с тези хора, ако те се съгласят да ги предложа на отделните отделения и евентуално след това да ги гласуваме на Общо събрание. Това е като подход, който мисля да приложа. Мисля, че той от една страна дава възможност на колегите спокойно да изкажат мнението си в една лична атмосфера, непринудена, от друга страна по никакъв начин аз няма да избягам от отговорността да си избира председатели, защото аз се чувствам част от съда и трябва да го направя, заместник-председатели имам предвид. Това е начинът, по който мисля да подхожда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, колеги. Други въпроси? Не виждам въпроси. При това положение ще благодаря на съдия Евгени Георгиев и ще го помоля да изчака отвън.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: По-скоро бих искал да поставя въпросът - това не е критика, не е упрек. Аз слушах внимателно колегата Трифонов и въпросите на председателя на ВКС към него, и разбрах, че

с него член на Съвета е разговарял като го е насърчил да кандидатства. Колегата Трифонов сподели, че това е станало преди член на Съвета да стане член на Съвета, но станало при всички случаи след подаването на оставката на съдия Топалов. Оставката по мои спомени беше подадена между 22-ри и 29-ти септември 2017 г. Към този момент, дори да не е бил сформиран Съвета вече членовете бяха ясни. И бих искал да се поставите на мое място и да помислите, ако при мен беше дошъл някой от вас и ме насърчи да кандидатствам, но не насърчи някой друг, как бихте се почувствали? Това е. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Георгиев. Ще Ви помоля да изчакате отвън.

/От залата излиза Евгени Георгиев/

Виждам обаче, в момента не са всички членове на ВСС, Съдийска колегия. Да, без съмнение имаме кворум, но мисля, че темата е достатъчно важна, за да бъде разисквана и всички колеги да бъдат тук, а не да присъстват само при гласуването, затова ще поканя колегите да дойдат. Ако смятате, че има нужда от почивка? Искате още почивка, така ли? Добре. Нека да продължим, в крайна сметка има много точки в дневния ред, те са не по-малко значими също така.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Все пак след една малка почивка мисля, че ние бихме били по-ефективни.

ЛОЗАН ПАНОВ: В момента е 13,40 ч., нека да бъдем в 13,45 ч. тогава. Моля ви обаче в 13,45 ч. да бъдем всички тук, за да продължим. Благодаря ви!

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието. Ние сме на втора точка от дневния ред, един

изключително важен избор, избор за административен ръководител - председател на Софийски градски съд.

Заповядайте, който иска думата.

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, в тази конкурсна процедура за избор на административен ръководител на Софийски градски съд аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Евгени Георгиев, който е номинация на съдиите от Софийски градски съд. Считам, че предложението по чл. 85, ал. 3, т. 2 на Общото събрание на съда обективира волята и желанието на магистратите колегата Георгиев да бъде назначен за техен председател и същевременно представлява ясна форма на принципа на съдийското самоуправление, който в практиката си тази колегия винаги е съобразявала с изборите досега. Колегата Георгиев е съдия от 2001 г., като от 2015 г. е съдия в Софийски градски съд, за кратък период от време е изпълнявал и функциите "заместник-председател" на съда. Той е част от колектива на Софийски градски съд. Няма да крия, че съм впечатлена от начина, по който търси и намира диалог с всеки един от колегите в съда, познава много добре работата на този съд, което е намерило отражение и в концепцията, която е представил пред нас. Той е констатирал проблемите и предлага иновативни идеи за тяхното решаване, както за преодоляване на натовареността в този съд, така също и за повишаване ефективността и отчетността на Софийски градски съд, за участие на колегите при решаване на административни въпроси, т.е. впечатлена съм от изключително доброто познаване на спецификата на работа, на отделните отделения, на колегите от съда и предлаганите решения за преодоляване на трудностите, които срещат магистратите. Колегата Георгиев е и изключително квалифициран, доказан професионалист и изключително ерудиран. Видно от материалите, които са качени към

точката за днешния дневен ред същият е "доктор" по право, с множество специализации в университетите "Джорд таун" - Вашингтон, "Тюлен Ню Орлианс", работил е по стажантски програми във Федерален съд в Колумбия, както и във Федерален Окръжен съд Ню Орлианс, има множество публикации и е признат лектор в страната и чужбина по въпроси, свързани с гражданското правораздаване, като е канен като международен експерт на семинари в Германия, Гърция, Франция, Австрия и Армения. Освен, че се занимава и разглежда множество дела - 180 до 200 граждански дела, приключва годишно и 100 частни граждански дела, същият се занимава и развива и дейности, свързани с алтернативното решаване на споровете, като един от създателите на Центъра за спогодба и медиация към Софийски районен съд и Софийски градски съд. Има множество награди, както от ВСС, "почетен знак" на Софийски районен съд, така и признания от Държавния департамент на Щатите за работата си по съдебна менторска инициатива, на Софийски районен съд, Софийски градски съд и Американското посолство в България. Нямам никакви съмнения и в почтеността на колежата Георгиев, видно и от становището на Етичната комисия същият е обективен, безпристрастен, диалогичен, комуникативен и се ползва с уважение сред колегите си. Считам, че тези му качества професионални и нравствени са причината на Общото събрание на 22 май 2018 г. от присъстващите 64 съдии 53 съдии да го номинират за председател на съда, като при последващото изслушване на 19 ноември 2018 г. той е получил подкрепата на 59 съдии от Софийски градски съд. Убедена съм, че ако същият бъде избран за председател на Софийски градски съд той ще бъде пример за административен ръководител новатор в управлението на този съд. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Пашкунова.

Колеги, други изказвания? Не виждам други желаещи да се изкажат.

Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изправени сме пред избор на административен ръководител на един от най-важните съдилища в страната - Софийския градски съд, не само като най-големия, но и като съд, в който се разглеждат изключително важни дела. Действително имаме двама кандидати, които са със силни позиции, с добро представяне, аз обаче ще гласувам за кандидата Алексей Трифонов. За първи път го видях днес тук, не съм го виждал досега, чух името му когато беше включено вече в дневния ред. Направи ми впечатление този човек, независимо, че девет години се е откъснал той от Софийския градски съд и е в Софийския апелативен съд, има толкова дълбоко и сериозно наблюдение върху проблемите на Софийския градски съд. Направи ми впечатление задълбочеността, с която посреща и осъзнава проблемите на тази институция, нейното значение, нейните функции и различните задачи и проблеми, които стоят за разрешаване пред него. Той е с ясното разбиране, че много неща в този съд следва да се променят и той има волята и желанието да го стори това нещо. Съзнава много добре правомощията си като административен ръководител, разписани му в закона и правомощията на Общото събрание в тази посока. Има желание според мен от това, което чух от неговото изложение за един балансиран подход за решаването на тези проблеми. Също се впечатлих от това, което той казваше и то няколко пъти го спомена - нещата се решават с диалог, диалог, диалог, дори и хората, които имат различна позиция когато няколко пъти се опитваш да разговаряш с тях те могат да бъдат убедени може би в правотата на административния ръководител когато трябва да се вземе ръководно решение или обратното, той да се съгласи и да приеме решението на

Общото събрание. Пак казвам - да, и колегата Георгиев и той се представи много добре, ние го слушахме и първия, и втория път, видях и неговите виждания и неговите позиции, но според мен по-добрият ръководител, който заслужава избор от Съдийската колегия като административен ръководител, като визия и желание за управление и справяне с проблемите на съда е Алексей Трифонов и аз ще гласувам за него. Благодаря!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Алексей Трифонов. Познавам го само по работата му, сега на живо го виждам и аз за първи път, но тук в годината така и не сме се срещали, но това няма значение. Познавам и колегата Евгени Георгиев. И двамата показаха един висок професионализъм като магистрати със сравнително еднакъв магистратски опит в органите на съдебната власт. Но за разлика от колегата Георгиев колегата Алексей Трифонов през целия си магистратски стаж е отдавал своите сили, своите знания, своя опит, квалификация за българското правораздаване. С уважение и респект с отнасям към чуждестранните квалификации и повишаване на знанията му особено в областта на медиацията на колегата Георгиев, но тук разглеждаме преди всичко качествата на всеки от тях като административен ръководител – качества преди всичко, които следва да ни убеждават във възможностите на всеки от тях да поеме високата отговорност да организира управлението на най-големия окръжен съд в страната, какъвто е Софийският градски съд.

И двамата показаха познаване на проблемите, но моето убеждение е, че колегата Трифонов даде по-ясна визия и по-ясни разрешения върху решаването на чувствителните проблеми в съда, както и показа една готовност за посрещане на индивидуална, персонална отговорност за всички онези решения, които следва да се

вземат в колектива на Софийски градски съд, ако той поеме ръководството му. Показва личната си визия по отношение на това, че следва да се уважават решенията на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, които са свързани с назначаването на колеги в Софийски градски съд по видове материи, както и когато колегите участват в конкурси за кариерно израстване, конкурси за повишаване или преместване в този съд. Видяхме неговата увереност, че макар и правната възможност Общото събрание на СГС да взима решения различни от тези, които са по назначение от кадровия орган, по назначение по материя на съответните съдии. В края на краищата следва да се спази закона и да се спази решението на Висшия съдебен съвет, което определя според квалификацията на съответния кандидат и неговото място в съответната колегия.

Колегата Евгени Георгиев направи една уговорка и каза, че при решаването на този въпрос следва да се конкурират два принципа – единият на безпристрастността и независимостта на магистрата, а другият принцип на ефективността на съда. Колеги, върховен принцип при правораздаването, при дейността на всеки магистрат следва да е неговата независимост и отчетност, а независимостта на магистрата би била накърнена, ако той не е съгласен с решението на Общото събрание да бъде преместен пряко решението на Съдийската колегия от материята, в която той е квалифициран и за която той е участвал за заемане на свободна щатна длъжност в съда и се е явил на конкурс. Така че ако не се зачита волята, съгласието на конкретния магистрат в такава една процедура, мисля, че законът трябва да се тълкува в този смисъл – да се цени неговия дух, а именно да се зачита първенстващият принцип в работата на магистрата, а именно неговата независимост. Затова тук видях разноречие в двете тези, които изложиха единият и другият кандидат.

Изложиха се конкретни разрешения на въпроса, свързан с решаването на натовареността – най-болният проблем в Софийски градски съд, като най-големият съд, който решава най-многобройните и най-сложните дела, особено в гражданска и в търговска колегия. Видяхме решимостта и готовността на колегата Трифонов да постави на обсъждане пред Общото събрание въпроса не за диференциацията на отделните състави в отделните отделения на първоинстанционни и въззивни, а да реши въпроса за равномерното разпределение на делата и натовареността, именно като всеки от съставите разглежда и първоинстанционни и въззивни дела.

Направи ми впечатление, че колегата Трифонов се въздържа от идеята да се увеличава неимоверно много щатната численост на Софийски градски съд като способ за решаване проблемите за натовареността, за разлика от колегата Георгиев, който предвиди, че оптималният вариант за справяне с натовареността на такъв мега съд като Софийски градски съд е увеличаване на щата му с още 50 съдии, 52 съдии – такова впечатление създаде. Но, разбира се, аз уважавам стремежа и на двамата кандидати да решават проблемите, но методите за решаването им като че ли с поемане на лична, персонална отговорност във визията, в идеите на колегата Трифонов ми допаднаха повече.

Извън това визирам и изключителната почтеност, ако щете мъжество, да застанат пред нас и гледайки ни в очите да сподели съвсем откровено, да отговори на въпросите във връзка с това, че за определен период от време той е пребивавал като експерт, като специалист в ЦИК, като заместник-министър, а той открито каза какви са били мотивите. Единствено аз се убедих, че неговото участие в тези органи е било на базата на висока експертиза, а не на базата това дали той е повлиян от обслужване на интереси извън тези на закона.

С огромно уважение към двамата колеги, но все пак трябва да се избере един от тях. Софийски градски съд трябва да има административен ръководител, това е време разделно, преломен момент, ние трябва да поемем тази отговорност и днес трябва да имаме решение за избор на такъв ръководител. Аз залагам своите надежди върху визията, върху експертизата, компетентността на колегата Алексей Трифонов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Имова! Други изказвания?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, и г-н Георгиев, и г-н Трифонов днес се представиха много добре. Дори г-н Георгиев явно беше по-спокоен от предния път и ми направи добро впечатление. И двамата са професионалисти, и двамата познават проблемите. Дай Боже да могат да работят и заедно един ден, защото видяхме, че общо взето и двамата искат по някакъв начин да се подобри работата в съда, независимо с какъв механизъм, същевременно, и да решат наболелите личностни проблеми явно в този съд.

Аз ще гласувам за г-н Трифонов заради неговия по-голям опит. Не го познавам лично, познавам го като съдия, но знам, че е много добър професионалист в работата си. Отделно днес забелязах, че твърдо отстоява принципите и позициите си.

Искам само да допълня нещо, без да навлизам в това, което вече се каза. Става въпрос за ЦИК. Колеги, наблюдавал съм работата и изборите на членове на ЦИК в рамките на една година, дори съм предлагал членове, съответно по някакъв начин съм се присъединявал към някое от предложенията, защото точно в този период, когато бяха моите наблюдения 2001-2008 г. изключително много се търсеха за членове на ЦИК съдии, и мисля, че те като членове на ЦИК свършиха

много добра работа тогава. Работил съм пряко с ЦИК във връзка с работата ми и не бих казал, тъй като някой е бил член на ЦИК, е партийно обвързан. Мога да ви заявя и съвсем друго нещо, пак във връзка с опита ми, че да си член на служебно правителство, независимо като министър или зам.-министър също не означава, че ти по някакъв начин принадлежиш или по някакъв начин си зависим от някаква партия. Напротив! Ние би трябвало да приемем заместник-министрите като професионалното ръководство на едно министерство и знаем колко наши колеги са минали по този път, и не бих казал, че те по някакъв начин са се политизирали в тази работа. Затова не вземайте предвид това, което тук стана въпрос, че тъй като някой е работил в ЦИК или е бил зам.-министър, то непременно по някакъв начин е обвързан с някоя партийна централа. Благодаря!

И още веднъж казвам – дай Боже, тези двама съдии да работят заедно все пак.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания?

Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз като колегите, които се изказаха преди мен, ще кажа, че сме изправени пред много важен избор. Ще кажа също така, че този избор би било добре да го направим днес, защото положението в Софийски градски съд във връзка с неговото управление става все по-критично. Свидетели сме на оставки на заместник-председатели, колегата, която изпълнява длъжността и.ф. ръководител участва и в конкурс за повишаване, и по принцип един такъв голям съд е хубаво да има титуляр за председател на съда и да започне сериозно, задълбочено решаване на проблемите, които стоят пред него.

Каква е фактичката обстановка, пред която сме изправени? От една страна, съдиите на Софийски градски съд са излъчили свой кандидат и този кандидат е Евгени Георгиев. Подлаган на изслушване,

той е подкрепен с 56 гласа. Колегата Георгиев, както го спомена и колегата Пашкунова, е дългогодишен съдия в Софийски градски съд, предполага се, че колегите го познават, преценили са неговите качества и в резултат на един задълбочен размисъл са стигнали до извода и отговорността да го подкрепят. Същевременно имаме една друга кандидатура – това е на съдията Трифонов. Няма да скрия, че аз съм изключително впечатлена, положително, от неговото представяне при днешното изслушване, но така или иначе колегата Трифонов от 9 години не е в Софийски градски съд. Самият той призна, че не познава по-голямата част от колегите там. А аз смея да твърдя, че не познава и детайлите, и обстановката като цяло в СГС, за да може да предприеме бързи, ефективни действия по посока на нейното подобряване въпреки, че очевидно той има желанието, предполагам и някакъв опит в това отношение, което би му помогнало да тръгне към разрешаване на проблемите.

Следователно имаме една кандидатура на съдиите от Софийски градски съд, т.е. вътрешна кандидатура и една външна кандидатура. Действително законът позволява за председател на съответния орган на съдебната власт да бъде избран и съдия от високо ниво. Въпросът е когато ние отдаваме предпочитания на външния кандидат, трябва да обосновем много сериозно на какво базираме тези предпочитания, защото ние тук, ако в крайна сметка се стигне до избора на съдията Трифонов, може да се каже, че ще пренебрегнем мнението на една значителна част от съдиите на СГС и ние трябва да можем да сме готови да дадем много ясен отговор защо правим този избор, и този отговор трябва да бъде даден днес на днешното обсъждане. Значи, за да предпочетем външния кандидат, ние трябва да посочим структуроопределящи, изключително важни и съдбоносни въпроси във връзка с организацията и управлението на този

съд, което налага избора на външен кандидат. Защото обикновено, когато се предпочита външен кандидат, се казва „Има ситуации и обстоятелства, при които е по-добре да дойде външен кандидат, защото той би се справил по-добре“. И ние тук трябва да кажем кои са тези обстоятелства, кои са тези важни въпроси, които налагат избора на външен кандидат и защо считам, че той би се справил по-добре.

Колегата Магдалинчев каза „Мен много ме впечатли това, че колегата Трифонов залага на диалога“. Той и колегата Георгиев, според мен, залага на диалога и не само, че залага, но той е предприел съвсем реални действия във връзка с този диалог. Както чухме е разговарял с почти всички 130 съдии на СГС и е чул тяхното мнение във връзка с проблемите в СГС, и техните предложения за тяхното решаване, срещнал се е и с представители на администрацията. Тоест не мисля, че колегата Георгиев показва някаква недIALOGичност, за да кажем „Ние предпочитахме другия кандидат, защото той е по-диалогичен“.

Другото, което изтъкна колегата Вероника Имова е разликата в тяхното становище за това как ще се разпределят колегите, които по силата на някакъв конкурс са избрани в СГС, в съответното отделение. Аз първо, не видях някаква разлика. Второ, не мисля, че това е въпрос, който е от такава важност, че пак да се преимуцество на един от двамата кандидати.

В тази връзка и с оглед на това, че съдията Георгиев е избор на съдиите от Софийски градски съд (те освен, че са го издигнали, са го и подкрепили) аз ще подкрепя неговата кандидатура.

Иначе като представяне ще се съглася с колегите, че това бяха двама равностойни кандидати, много добре подготвени, с визия към нещата – на колегата Трифонов малко по-практична, на колегата Георгиев малко по-романтична (по моя преценка), но така или иначе и двамата имаха отговор на това какви са проблемите и как те считат да

бъдат решени. (Намесва се Б. Магдалинчев: Добре казано колега Керелска, добре казано от Вас! По-практична и по-романтична.) Не виждам нищо лошо в това. (Намесва се Б. Магдалинчев: Аз казах „добре казано“. Така е, да.)

Другото, което искам да кажа и което при моята преценка, която честно казано извършвам в момента, след като изслушах двамата кандидати, т.е. не съм подходила с някаква предубеденост, е обстоятелството, че колегата Трифонов все пак призна за разговор с колега, който е настоящ член на Висшия съдебен съвет. Лично аз не разбрах точно във времево отношение как са се подредили нещата, но честно казано, това мен сериозно ме впечатли. И искам да ви кажа, че по отношение на прозрачността, т.е. на публичността през последните години се направи страшно много при избора на административни ръководители и всякакви останали избори на публичността, то се пишат концепции, то се изслушват, изслушват ги на общи събрания и т.н. – една изключително уморителна процедура. Но според мен не достатъчно ефективна, защото по отношение на прозрачността, където въпросът е много по-сложен и деликатен, ние почти нищо не сме направили ние като настоящи членове на ВСС, а пък бих казала и в законодателно отношение. Вярно е, че тази материя е много по-деликатна и трудно подлежи на някаква регламентация, но е изключително важно да видим откъде тръгват нещата и защо се случва това и онова. И ще ви кажа, че примерно аз изпитвам дълбоко неудовлетворение, че години наред има съдилища, за които не се явяват кандидати за административни ръководители. Има съдилища, където се явява само един кандидат за административен ръководител и по този начин липсва необходимата състезателност. Аз години наред съм била редови съдия, т.е. била съм само редови съдия и много добре зная какъв е манталитетът, нагласите, какво се говори сред съдиите.

Едно от дълбоките убеждения в съдийската гилдия е, че много често хората отиват на такъв избор, когато някой им е обещал, че ще бъдат избрани и ние когато правим този избор, за да преодолеем това убеждение, което според мен е много важна наша задача - ние трябва да убедим съдиите от цялата съдийска общност, че нашият избор е обективен, той почива на обективна преценка на качествата на колегите, че никакви подводни течения не са вървели, за да бъде мотивиран един или друг кандидат да се кандидатира за заемане на съответната позиция. Повярвайте ми, ако това ние го направим, според мен ние ще решим да не е на 50, но да е на 30% от проблемите в съдебната система, защото освен като орган за управление на тази система, според мен ние сме длъжни да променим духа в нея - това как съдиите се чувстват, каква е тяхната ценностна система, на какво вярват, за какво не ни вярват и т.н.

Това е, което исках да кажа и действително очаквам в предстоящите изказвания (предполагам, че ще има такива от колегите) ние да отговорим на тези два въпроса. Първият – защо считаме, че трябва да бъде предпочетен външния кандидат при така изразена подкрепа и второ, какво мислим по този нюанс, който се появи във формата на настоящото изслушване. Считам, че сме длъжни да отговорим на тези два въпроса. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Керелска! Аз ще си позволя да се изкажа веднага след Вас, защото смятам, че Вие засегнахте темата за публичност и темата за прозрачност на избора, и защото едно е публичност, а друго е прозрачност - процедурата може да е публична, но е възможно да не е достатъчно прозрачна.

Моите първи думи ще бъдат във връзка с процедурата. Определено смятам, че колегата Георгиев има правно основание да поиска отвод на колегата Новански, защото ако са твърдени неистински

обстоятелства в предходната процедура на 13 март тази година, основателно колегата поставя под съмнение безпристрастността на колегата Новански. Разбира се, колегата Новански може да не си направи отвод, той може да е на друго мнение, но определено смятам, че с оглед възможността и значението на този избор, участието на колегата Новански тук на тази маса смятам, че го опорочава. Но не само той! И онзи магистрат, който е тук на масата, който е разговарял с колегата Трифонов и го е мотивирал да се кандидатира и да помисли, дали той да не се кандидатира. Ако този човек е тук на масата, достойнството изискваше той да си каже, или ако не иска да си каже, поне да не участва в този избор. Това е достойното поведение по отношение на самата процедура, защото нямам никакво съмнение, че и единият, и другият ще подкрепят другата кандидатура, а не тази, на колегата Георгиев. Това е по отношение на процедурата.

По отношение на избора аз нямам основание да променям своя вот, но от всички изказали се, освен от изказването на г-жа Пашкунова и г-жа Керелска, никой от вас не засегна темата за самоуправлението, защото ако искаме самоуправлението да стане част от нашата институционална култура така, както законодателят се опитва да го предвижда в закона, очевидно е, че ние трябва да направим необходимите телодвижения в тази посока. Какво правим обаче ние? Пренебрегваме изцяло мнението на поне 56 магистрати – съдии от Софийски градски съд. Но това не е по-важното! По-важното е, че колегата Георгиев бавно и постепенно е работил именно върху самоуправлението, именно върху този тип култура да успее да просъществува и то в едно много тежко неблагоприятно поле, каквото е Софийски градски съд – най-натовареният съд, съд, в който има много магистрати с различни интереси и познания.

Но аз ще припомня също фактите. Нямахме избор на 13.03. Нямахме избор въпреки, че през ноември месец още тогава колегата Георгиев е поискал подкрепата на колегите си и те са му дали тази подкрепа. В същия месец - през месец март тази година самите колеги от Софийски градски съд са мотивирали колегата Георгиев отново да се кандидатира. Той го е направил. Те са го окуражили, но нещо повече – през април са си изготвили правила за номиниране на председател. То не е станало хей така просто, защото на някой нещо му е хрумнало. Изработили са се правила. Те са приети от колегите от СГС и след като са приети тези правила самите колеги въз основа на тези правила са номинирали именно колегата Евгени Георгиев за техен кандидат. Впоследствие в самата процедура, ще прочета пред вас и част от протокола, той е получил от общо 92 колеги, които са гласували 56 гласа, 25 гласа за съдия Алексей Трифонов, има 8, които не са подкрепили нито един и 3, които са подкрепили чрез бюлетините си и двамата кандидати. Или с други думи за Евгени Георгиев са гласували 59 магистрати от общо 92, 28 гласа от общо 92 са за съдия Алексей Трифонов. Ако това не е подкрепа в един тежък съд, за който казахте, че имало много противоречия, лоша среда, не знам какво друго означава подкрепа. Това е една наистина важна стъпка към съдийското самоуправление и може би Висшият съдебен съвет трябва да покаже, че той е готов също на такава стъпка. Опасявам се обаче, може би няма да се случи.

Ще се обърна към изказването на колегата Керелска, която каза, че може би неговото изложение било така романтично, но той е изглеждал не по-малък романтик, когато се е опитал да направи първите стъпки за медиациите в България. Тогава също е бил не по-малък романтик. Само, че сега вече виждаме, че има достатъчно места в различни съдилища, където тази медиация започва да проработва.

Убеден съм и че законодателят също ще узрее за всичко това, и ние трябва да подкрепим тази идея. Тогава той е бил не по-малък романтик. Не по-малък романтик и наивник изглежда и сега, вярвайки в съдийското самоуправление. Да, и аз вярвам в него. Знаем, че всички ние се учим на това. Той го каза и пред самите нас. Учейки се на това, ние трябва да му покажем какво ние сме научили от това, дали ще се върнем по стария начин с добра публичност, но никаква прозрачност, да правим своя избор.

И още нещо, за да открия разликите. Ако миналия път той беше кандидат, който се представи според мен отлично, то този път според мен той беше брилянтен. Той показва една по-различна култура, такт и подход, включително и към самите нас. Ще намеря няколко разлики. Колегата Магдалинчев спомена желанието за диалог при г-н Трифонов е по-голямо. Ако желанието за диалог при него е голямо, то при Евгени Георгиев вече се е реализирало. Той е попитал, разговарял с голяма част от състава на съдиите. Направил е анализ. Можете ли да си представите какъв труд, внимание, подход и такт изисква това? Колегата Имова спомена, че колегата Георгиев ще бъде насочен към това да поиска бройки. Колегата Трифонов каза същото. Дори заяви, че той е длъжен да поиска такива бройки, макар че вярва, че те няма да бъдат отпуснати.

За квалификациите. Извинявайте, обаче толкова и миналия път г-н Мавров говори за квалификациите, сега г-жа Имова говори за квалификациите. Какво лошо има в това човек да получи квалификации от престижни организации?! Нещо повече. Не само да ги получи, но и да се опита да ги приложи тук, на практика пред всички нас, т.е. на въпроса, който му беше зададен „Защо?“ Защото той беше длъжен да го направи – това е отговорността, която той има – когато трупаш познание, да успееш да го предадеш, да успееш да го пренесеш от едни много по-

зрели демокрации, където той се е обучавал в една по-различна страна като България.

Няма как да не отбележа още една разлика. За разлика от колегата Трифонов, съдия Георгиев е отговорил на въпросите на БИПИ – неправителствена организация, което го направи и в предходния път.

И още едно нещо, което ми направи впечатление за своите заместници на поставения въпрос на г-н Шекерджиев. колегата Трифонов каза „Аз първо ще работя с изпълняващ функциите и ако си допаднем, ако работим добре, тогава ще предприема действия.“ Докато съдия Георгиев подходи принципно. Той каза на какви принципи ще се базира, когато ще номинира и ще предложи своите заместници. Така че за мен няма никакво съмнение, че един магистрат като съдия Георгиев би бил един достоен, модерен и авангарден ръководител на Софийски градски съд.

Ще подкрепя колегата Георгиев. Призовавам ви да го направите и вие. Знаем, че миналия път имаше колеги, които се въздържаха от гласуване, но от тогава се случиха много неща и основният аргумент е свързан с всичко това, което самият състав на Софийски градски съд е направил, с оглед на съдийското самоуправление вярвам, че ще го подкрепите. (С. Мавров: За реплика.)

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Миналия път изобщо не съм упрекнал г-н Георгиев за това, че той има много добра квалификация, че е ходил на обучения. Въпросът ми беше насочен към друго - кой е гледал делата му, които е оставил и той каза, че ги е гледал някакъв негов колега-приятел, заобикаляйки принципа на случайния избор.

И още него да кажа. Нека да не наблягаме толкова много на това кого колегите са подкрепили. Ние всички сме отдавна съдии и знаем, че винаги един колектив ще подкрепи за ръководител човек

познат, отколкото някой друг да му сложи човек от вън. И г-н председателю, когато ние подкрепихме съдия Панова за председател, Вие, който в момента държите много на самоуправлението, защо не се отказате от конкурса в името на това самоуправление? Ето, ние подкрепихме съдия Панова, защото беше част от нас, а Вие бяхте външен. Значи ли, че Вие не сте добър ръководител? Значи ли, че един Лазар Груев, като външен, не беше добър ръководител на Върховния касационен съд? Смятате ли един Иван Григоров за лош ръководител на Върховния касационен съд? Та Иван Григоров беше председателят, който най-много защитаваше съдии! Нека да не говорим кой подкрепят съдиите. Съдиите винаги ще подкрепят човек, който е техен колега. Но аз не бих казал, че г-н Трифонов е външен за системата! Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Г-жа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз ще бъда кратка, защото голяма част от това, което исках да кажа, колегите го казаха. Визирам колегата Керелска, която отчете, че действително ситуацията в Градски съд е такава, че трябва да има избор и това в последния доклад на Европейската комисия изрично е посочено като един проблем, който не е решен от този състав на Съдийската колегия.

Аз искам да поздравя двамата кандидати не само за достойното представяне днес и концепциите, които са представили пред нас, а за смелостта им и за желанието им да се справят в една такава много трудна ситуация не само с оглед особеностите на Софийски градски съд като най-големият окръжен съд и като, че ли с най-много проблеми по отношение на спецификите, които той има, с оглед изключителната подсъдност на някои дела на този съд, но и смелостта им, защото в една такава правна уредба, в която административните ръководители (аз и друг път съм го казвала) имат твърде малко правомощия, не пропорционално много задължения и отговорности и

това е може би причината, заради което ние нямаме достатъчно кандидати (както се спомена вече за някои съдилища, въобще липсват кандидати за административни ръководители, някъде е само един), а в този случай специално, с този проблемен съд това наистина е достойно за уважение и аз лично изразявам големи адмирации към двамата.

И двамата показаха познаване на проблемите, те са лесно формулируеми. Отговорите, които са дали на въпросите на Общото събрание на съдиите в Градски съд също са задълбочени и интересни и аз прочетох с голям интерес протокола. Това, което бих искала да кажа по отношение на вътрешния кандидат, външния кандидат (да се присъединя просто) – да, Общото събрание на СГС включва 148 съдии, от които 56 са гласували за колегата Георгиев, така ли беше? И 28 „за“ (Б.Магдалинчев: 56, да.) (О. Керелска: 125 колеги на длъжност „съдия“.) Така пише в протокола на Общото събрание 148 съдии, които имат право на глас, т.е. приблизително малко повече от една трета са гласували за колегата Георгиев.

Абсолютно съм съгласна и споделям тезата на колегата Мавров, че винаги по-лесният избор е познатият кандидат, т.е. колегата, който срещате всеки ден в коридора. По-малко познат е колегата Трифонов, защото той от 8 години е в друга инстанция, но той не е извън тази, той е бил съдия в Софийски градски съд и за голяма част от колегите също е бил техен колега в съда. Но въпросът не е в това дали е вътрешен или външен. Аз считам, че този критерий не трябва да е водещ, не за друго, не както казаха и визиряха във Вашия случай, г-н Панов, считам, че не е правилен фокусът. Защо? Защото това дали е вътрешен или външен не означава, че той ще бъде успешен. Успешният кандидат е този, който може да покаже решимост и воля да се справи с проблемите, въпреки всички възможни спънки, които изначално

съществуват и тази решимост аз лично видях повече в концепцията на колегата Трифонов.

В интерес на истината не съм съгласна с някои от неговите тези, не съм съгласна с някои от тезите, които изложи и колегата Георгиев. Например, не съм съгласна, че Софийски градски съд трябва да излезе от Съдебната палата. Моето лично становище е, че ако трябва да излязат органи, това е например Прокуратурата, защото това е Съдебна палата и тя вече има символично значение - това е сградата на съда.

Не съм съгласна с колегата Георгиев по отношение на това, че съдиите не трябва да сменят материята. Той говори хем, че има рутина, която по някакъв начин създавала проблеми в съдийската работа, а в същото време смяната на различната материя щяла да доведе до сътресения. Аз не мисля така. Мисля, че е справедливо – гражданските съдии са граждански съдии, първоинстанционни или въззивни те гледат и прилагат едни и същи закони, с много малки изключения в процесуалните правила. И тук е въпросът наистина за това колегите да чувстват справедливо положение по отношение на натовареността, на постъплението на делата, на начина на разглеждане, защото всяко едно дело, дори и разлика от две дела, (повярвайте ми) в гражданското и в търговското правораздаване е много осезаемо, независимо какъв е видът на делото.

Още нещо исках да отбележа – по отношение на това, което на мен ми прави впечатление. Не само диалогът, и двамата наистина предлагаха диалога като една от най-първите мерки за справяне с различни проблеми в съда. Баланс – аз винаги съм била привърженик, че това е във всяко успешно решение в живота или в каквато и да е сфера от живота и професионална, и непрофесионална, балансът винаги е водещ принцип. Той е водещ принцип и в природата. Затова,

ако балансът е изходна точка при решаването на всеки един проблем (както заяви колегата Трифонов), аз мисля, че винаги ще има успех при решаването на въпросите.

Не съм склонна да мисля, че съдийското самоуправление трябва да се фаворизира и да се абсолютизира. Да, това е много важна крачка напред, но това не е самоцел и трябва да бъде много балансирано прилагано, защото в голям съд (както каза колегата Георгиев) има разлика кога съдийското самоуправление се прилага в един малък съд от 7-8 души, има разлика кога се прилага в съд от 148 души. И затова считам, че тук е много важно (как да кажа) решимостта и волята на административния ръководител да доведе нещата до край, а не просто да прехвърля непрекъснато отговорността и да се допитваме, защото, както се изрази метафорично един колега от Върховния касационен съд, ние сме непрекъснато сбор от председатели, т.е. психологията на съдията е такава, че винаги понеже решава делата изцяло воден от вътрешното си убеждение трудно е да се намира диалог и да се намира някакво (как да кажа) решение, от което всички да са еднакво удовлетворени. Само единствено чувството за справедливост би обединило колегите.

Затова аз лично, с цялата ми условност за това, което казах, че част от тезите, по малката част от тезите на колегата Трифонов лично аз не съм убедена, че са най-правилните, но считам, че той показва повече качества, за да заеме тази длъжност и за това аз ще гласувам за него.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Аз ще се опитам да бъда кратък. Първо, искам да се присъединя към това, което казаха някои от предходните колеги. Искам да изразя изключително уважение към двамата кандидати. Колегите кандидатстват за една от най-

трудните работи в съдебната система в момента – да бъдеш председател на Градски съд. Смелостта да се кандидатираш, да кажат, че могат да свършат работа е нещо, което заслужава нашето уважение.

На следващо място, тъй като в хода на тъй дълго продължилата дискусия се изказаха, а и преди това, различни виждания искам да кажа по отношение и на двамата кандидати, че аз съм абсолютно категоричен и убеден в тяхната почтеност, висок професионализъм и независимост. Ето защо смятам, че нито един от тях не търпи упрек в която и да е от тези посоки и силно съм благодарен за това, че това не беше акцент на днешната дискусия.

Познавам единият много повече от другия, а това е съдията Трифонов. Аз познавам съдия Трифонов от първите му дни като съдия, а това беше твърде отдавна. Работил съм с него – той взе моя състав в Софийски градски съд и съм изключително убеден в неговата работоспособност, желание да успее и пак казвам – професионализма.

На практика ние днес бяхме изправени пред изслушване на двама кандидати, които правилно бяха дефинирали проблемите, които стоят в СГС и ни предложиха различни пътища за тяхното разрешаване. Дали те ще бъдат успешни, ние можем да гадаем.

За да бъде успешен председателя на Градски съд, според мен, той се нуждае от три неща. Първо, да има лични качества, убеденост и желание да се справи. Смятам, че и при двамата те са налице.

На следващо място, той трябва да получи институционална подкрепа и трябва да я получи в най-голяма степен от нас. Ето защо за себе си заявявам, че който и да бъде избран, аз с каквото мога ще го подкрепя и смятам, че всички трябва да го сторим, защото той иначе няма да се справи който и да е той.

И третото, не по-малко от предходните две неща, които са важни е, че той трябва да получи подкрепата на своите колеги от Градски съд. Подкрепа, която да се изрази в това, че този съд трябва да може дефинира целите си и да могат колкото и те да са различни и многобройни да започнат да гледат в една посока.

Това е и причината при две видимо според мен равностойни кандидатури, за които съм убеден, че могат да се справят аз да подкрепя тази, която е подкрепена от повечето съдии в Софийски градски съд. Ето защо при положение, че Общото събрание е издигнало кандидат, който аз смятам за достатъчно добър и качествен, то няма причина да не подкрепя виждането на Общото събрание. Това е и причината аз да гласувам в случая (с цялото ми уважение към колежата Трифонов) за колежата Георгиев и да изразя желанието и надявам се днес да изберем председател.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други изказвания? Не виждам такива. След като няма искания за други изказвания, пристъпваме към гласуване.

Гласуваме по точка 2 от дневния ред – Избор на административен ръководител – председател на Софийски градски съд.

9 гласа „за“ съдия Трифонов, 4 гласа „за“ Евгени Георгиев. Имаме избор. Нека да влязат кандидатите.

(в залата влизат Алексей Трифонов и Евгени Георгиев, на които Лозан Панов обявява резултатите, след което напускат залата)

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Софийски градски съд

Кандидати:

– **Алексей Боянов Трифонов** – съдия в Апелативен съд - София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 30/11.10.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*);

– **Евгени Димитров Георгиев** – съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 4/30.01.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване при резултат:

За Алексей Боянов Трифонов – 9 гласа

За Евгени Димитров Георгиев – 4 гласа

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Алексей Боянов Трифонов** – съдия в Апелативен съд - София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, на длъжността „административен ръководител - председател“ на **Софийски градски съд**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, продължаваме с дневния ред. точка 3 от дневния ред. Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точка 3 - да се възвърнем към нормалното протичане на обичайните заседания-вторник

(шегува се). Предложение от Комисия по атестиране и конкурси да бъде определена, на основание чл. 175, ал. 4 от ЗСВ колегата Росица Тодорова – Газибарова. Тя е административен ръководител – председател на Районен съд – Елин Пелин, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател” на същия съд. Колеги, видно от материалите към точката, виждате мотивите – има предложение досегашният административен ръководител да продължи да изпълнява като изпълняващ функцията имаме съгласие, това е в съответствие с последното решение на Съдийската колегия за правила.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имате ли изказвания? Няма такива.

Режим на гласуване по т. 3 от дневния ред. Предложението е за определяне на съдия Газибарова за изпълняващ функциите „председател“ на Районен съд – Елин Пелин.

Г-жо Керелска, Вашият глас не е отчетен, г-н Гроздев излезе, г-н Магдалинчев също.

11 гласа гласували. Нека да отчетем резултата: 11 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ и в изпълнение на решение на Съдийската колегия на ВСС по протокол № 31/23.10.2018 г., т.15, Росица Геннадиева Тодорова - Газибарова – административен ръководител –председател на Районен съд – Елин Пелин, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател” на Районен съд – Елин Пелин, с ранг „съдия във ВКС и ВАС”, с основно месечно възнаграждение съгласно Таблица № 1 на

ВСС, считано от 29.11.2018 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 4, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Отново предложение на КАК по отношение на колегата Веселина Вълева. Тя е съдия в Апелативния специализиран наказателен съд, като предложението е тя да бъде назначена на длъжност „заместник на административния ръководител“. Към точката е видно – налице са положителни становища и от страна на Комисията по професионална етика, и от страна на Комисията по атестиране и конкурси. Ще си позволя да докладвам становището на КАК и то е, че колегата Вълева отговаря на изискванията на чл. 169, ал. 2 от ЗСВ по отношение на притежаваните от нея професионални качества за заемане на длъжност заместник на административния ръководител – заместник-председател” на Апелативния специализиран наказателен съд. Това е причината КАК да предложи тя да бъде избрана за тази позиция.

(Лозан Панов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на ВАС)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания, становища? Режим на гласуване.

Резултат: 10 гласа „за“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

4. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Веселина Петкова Вълева - съдия в Апелативния специализиран наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ на длъжност „заместник на административния ръководител – заместник-председател“ на Апелативния специализиран наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме със следващата точка. Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Следващата точка колеги, е отново предложение на КАК да бъдат открити, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Става дума за председател на Административен съд - Варна, там длъжността е свободна и имаме изтичащи мандати съответно в Административен съд - Благоевград, Апелативен съд гр. Варна, в

Районен съд гр. Видин, в Районен съд град Кула, в Районен съд Момчилград и в Районен съд – Силистра.

Предлага се също така да бъде обнародвано съответните длъжности в „Държавен вестник“ и да се публикуват на страницата на ВСС.

Към точката виждате справка за всеки един от органите на съдебна власт, а именно там, където имаме свободен мандат, който е изпълняващ функциите (както е в Административен съд – Варна), респективно съгласно изискванията на чл. 167, ал. 2 ЗСВ кога е възможно да бъде обявен конкурс по отношение на останалите органи на съдебна власт. Това е предложението на КАК да бъдат обявени свободните длъжности за административен ръководител за тези съдилища.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предлагам колеги, направо режим на гласуване на гласуване, нещата са ясни - има свободни длъжности, предстои и да се освобождават. Режим на гласуване по тази точка.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 „против“.

(след проведеното явно гласуване)

5. ОТНОСНО: Откриване на процедура за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОТКРИВА, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва:

5.1.1. Административен ръководител – председател на Административен съд - Варна - свободна длъжност;

5.1.2. Административен ръководител – председател на Административен съд - Благоевград – изтичащ мандат;

5.1.3. Административен ръководител – председател на Апелативен съд - Варна – изтичащ мандат;

5.1.4. Административен ръководител – председател на Районен съд - Видин – изтичащ мандат;

5.1.5. Административен ръководител – председател на Районен съд - Кула – изтичащ мандат;

5.1.6. Административен ръководител – председател на Районен съд - Момчилград – изтичащ мандат;

5.1.7. Административен ръководител – председател на Районен съд - Силистра – изтичащ мандат.

5.2. В едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в Държавен вестник могат да се подават в администрацията на Висшия съдебен съвет предложения за назначаване на административен ръководител на съответния орган на съдебната власт. Към предложението се прилагат: подробна автобиография, подписана от кандидата; копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност; медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване; концепция за работата като административен ръководител, която трябва да съдържа: лична мотивация за заемане на длъжността, анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт, очертаване на достиженията и проблемите в досегашната му дейност, набелязване на цели за развитието и мерки за тяхното достигане; удостоверение от Националната следствена служба, Столичната следствена служба или от окръжните следствени отдели към окръжните прокуратури за

образувани досъдебни производства; декларация за имотното състояние, произхода на средствата за придобиване на имуществото и за наличието на частен интерес по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет; документи, удостоверяващи наличието на стажа по чл. 170 от ЗСВ и други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

5.3. Решението да се обнародва в “Държавен вестник” и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, точка 6. Имате думата, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точка 6 е отново предложение на КАК. Тя е във връзка с конкурс, който е обявен за заемане на три свободни длъжности „съдия“ във Върховния касационен съд – гражданска колегия. Към точката виждате класирането, което е обявено в конкурсната комисия, протокола, мотивираното становище, становището на Комисията по професионална етика, както и към точката е качена една молба, която е от част от участниците в този конкурс (сега я виждам, че е качена), но тя е обсъждана в КАК, като КАК смята, че следва да бъде предложено на Съдийската колегия да бъдат повишени, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, съответно съобразно класирането кандидатите Емилия Донкова Нейчева, Филип Владимиров Владимиров и Розинела Тодорова Янчева, съответно заместник на административния ръководител - заместник - председател на Окръжен съд – София, съдия в Окръжен съд – София и съдия в СГС, като се предлага те да бъдат повишени на длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“. И допълнителен диспозитив, който е свързан с прекратяване на гласуването по отношение на останалите участници в конкурса, които не

са класирани на първите три места, както и последен диспозитив – да бъде възложено на съдиите, които са повишени, да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела в съответните съдебни органи, в които до момента правораздават.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Първи, аз ще взема становище по това предложение. Аз ще подкрепя предложението на КАК за гласуване на колегите така, както те са класирани в комисията.

Съображенията ми за това са следните във връзка с молбите, които са постъпили от колегите, които са ни сезирали.

Да, безспорно колегата Мариана Костова е следвало да бъде пенсионирана още през октомври 2017 година. Това, обаче, на практика не е сторено. Защо не е сторено? Човекът, който трябва да ни отговори, го няма в момента. Така или иначе колегата към момента на вземане на решението и класирането е била действащ магистрат. За това, че аз не виждам, била е действащ магистрат (прекъснат от Д. Марчева без микрофон: Сигурно ли е, че е ...) Е как? Тя е магистрат и е била член на КАК. Значи ние я освободихме след това, но този състав на Съдийската колегия. За това аз не виждам никакъв проблем в процедурата по този конкурс. Това е моето становище и аз така ще гласувам.

Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Освен че изцяло споделям това, което колегата Чолаков казва, аз искам само да кажа и още нещо. Правилата, с които ние въведохме известни рестрикции по отношение на членовете на КАК са взети с наши решения от 17.07.2018 г. Нека да не забравяме, че колегата Мариана Костова освен, че е избрана съгласно изискванията на чл. 37, ал. 4 да е действащ към момента на избора магистрат, когато не е имало никакви допълнителни ограничения по отношение на наличен на конфликт интереси, който ние въведохме, дисциплинарни производства, пенсиониране, т.е. да не е навършила 65-

годишна възраст в рамките на самия мандат, т.е. искам да кажа, че е недопустимо да бъдат променяни тези правила в хода на една висяща процедура, а такава процедура е била висяща по отношение на обявения конкурс за граждански съдии и колегата Мариана Костова е избрана през м. февруари 2018 г., т.е. много по-рано от промяната на правилата по отношение на ограниченията във възрастта. Така че аз не виждам абсолютно никакво основание за опорочаване на конкурс, както се твърди в молбите.

(в залата влиза Лозан Панов)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов – председател на ВКС)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! За разлика от преждеговорившите аз виждам проблем, обаче и ще ви кажа какъв е той. Да, действително Мариана Костова към момента на класирането е била действащ магистрат, тъй като поради вина според мен в председателя Панов от една страна и от друга страна, в Бонка Дечева – председателят на КАК, тя не беше пенсионирана. И ще ви кажа защо се опорочава цялата процедура, според мен.

На първо място, правилата, които приехме за промяна, са от 17 юли. Най-вероятно, воден от тези правила, г-н Панов е внесъл искане за пенсионирането на Мариана Костова три дни по-късно. Въпреки това от юли до октомври това не се придвижва в Съдийската колегия, а са проведени 4 заседания. Мотивите за това на КАК за мен са неясни, но те създават съмнения за нещо нередно. Това може да отговори този, който не е придвижвал тази молба за разглеждане в Съдийската колегия. Но колеги, повярвайте ми, че може би е вярно, че колегите при положение, че са знаели този факт, са можели да поискат отвода на Мариана Костова. Те са лишени от това си право да искат отвод на това основание. Това нарушава тяхното право да поискат отвод и оттам се опорочава конкурса, защото не им дава възможност да упражнят в пълен обем правата си. Конкурсът нямаше да се провали, защото има резервни членове и Мариана Костова можеше спокойно да бъде заменена от месец юли към момента, когато е предложена до излизане на класирането – в края на 26, 27 септември на настоящата година.

За това считам, че процедурата, макар и формално да не е опорочена, тя е ограничила правата на тези шестима души най-малко,

които са изявили желание да поискат нейния отвод и заради това аз го намирам, че е порок. (прекъснат) Пречело им е, че не знаят фактите, които са криени от нас? (реплика: Ах, хубава работа!) Да, това е факт. Да, да, ето аз нося предложението на Лозан Панов, то е входирано във ВСС на 27-ми и чудя се защо е внесено чак на 1 октомври за разглеждане. Четири заседания е имала Съдийската колегия през този период от време и несъстоятелни са твърденията, че било съдебна ваканция. Не е вярно! Четири заседания се мълчи и заради това, тук преди малко по повод избора се говореше за някаква липса на задкулисие. Ето това е задкулисието, колеги! В този конкурс има задкулисие и може да го обяснят тези двамата – единият, според мен, който може да даде обяснение по въпроса е Лозан Панов, защо седем и два – девет месеца бездействия, а не е пенсионирал Мариана Костова. Най-вероятно той даде обяснение преди време, че счита това за мандат, но питам - от месец седми до десети защо пак се бездействия? За мен има проблем. Макар че формално Чолаков е прав, да. Тя е действащ магистрат, няма порок. Но това не е вярно иначе! Тук е налице закулисието, ето в тези конкурси. Повишаването е също конкурс, както преди малко това, което гласувахме за административни ръководители, но това е най-висшата инстанция – Върховен касационен съд. И тук трябваше да бъдат ясни критерии и без съмнение всякакво класиране. Тук трябваше да се получи това, защото това Върховният касационен съд, а не градският съд и макар най-големият окръжен. По-важната съдебна инстанция е Върховният касационен съд, колеги! Аз съм убеден това си виждане. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Няколко думи. Това не е първият дебат, който сме водили на тази тема, г-н Кояджиков. Вие споменахте темата за мандата, аз ще говоря с правни аргументи, а не с някакви други. Не разбрах само довода, че формално нищо не е нарушено, но

нарушението се състои в това, че колегите не са имали информация. (Намесва се Др.Кояджиков без микрофон, не се чува.) Това не ми се струва обяснимо. Нека да продължим. Първия път, когато Комисията по атестирането и конкурсите се формира, в нея участваха магистрати, които също така по време на мандата на КАК навършиха пенсионната възраст. Това е първата комисия, в която, ако си спомняте, участваха и колеги, които са тук в момента на масата като членове вече пък на Съдийската колегия и на Пленума на Висшия съдебен съвет. Председател на Комисията по атестирането и конкурсите дори беше съдия Имова, която ръководеше комисията в този период. Втората комисия по същия начин беше формирана с магистрати, на които настъпва възрастта по време на мандата на комисията.

И сега нека да си послужим с термините, които законът и законодателят е представил на нашето внимание. Член 37, ал. 4: *„В състава на Комисията по атестирането и конкурсите се включват членове от колегията, както и избрани членове от действащи към момента на избора съдии с ранг или на длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд или във Върховния административен съд. Административните ръководители на съдилища и техните заместници не могат да бъдат избрани за членове на комисиите“*. Към момента на избора съдия Мариана Костова е била действащ магистрат във Върховния касационен съд по същия начин, както и съдията Еленков е бил такъв магистрат, когато е бил номиниран, или е бил избран, от Пленума на Върховния административен съд; по същия начин, както преди това една година колеги от Върховния касационен съд са били избрани за членове на КАК. Нещо повече, в ал. 8 на цитирания чл. 37 е посочено: *„Мандатът на избраните членове на комисиите по атестирането и конкурсите е едногодишен. Съдия, прокурор или следовател не може да бъде избран за член на*

съответната комисия за повече от два последователни мандата". Терминологията на законодателя сочи на мандатност. След като сочи на мандат, съдия Костова към момента на цялата процедура е била в изпълнение на своя мандат така, както е посочено от законодателя. Така че като член на комисията тя е участвала именно в качеството си на член на КАК, избран от Върховния касационен съд в рамките на едногодишния мандат, посочен в чл. 37, ал. 8 от ЗСВ. Това са правните аргументи и всякакви други аргументи, които се сочат, не са правни, а фактически. Благодаря!

Г-н Чолаков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Може ли думата?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нека първо аз.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ (без микрофон): Нека довършим дебата. Искам да ми отговорите в рамките на този мандат защо си позволявате да го прекратите тогава, при тази убеденост - на 27-ми. Мандатът изтича на 3-ти октомври. Защо при тази Ваша убеденост и с тези аргументи, които току-що предложихте на нашето внимание, си позволихте да прекратите мандата на Мариана Костова на 20-ти юли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Колега Кояджиков, тъй като с някакъв документ боравите, бихте ли казал там посочено ли е, в предложението посочена ли е дата за прекратяване? Пише ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, не пише. Тогава пред вас изразявам същата позиция, каквато изразих и при предходния дебат - когато изтича мандатът на комисията, е съвсем нормално това да бъде (Др.Кояджиков без микрофон: 20-ти юли, какво се случва ...?) предложението. По същия начин, както е направил предложение г-н Чолаков по отношение на колежата Александър Еленков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ (без микрофон): Той го направи в рамките, когато настъпи събитието - навършване на 65 години на Александър Еленков. Ето, г-н Чолаков е тук, той ще отговори на този въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: И освен това, при всяко едно такова предложение се изисква време от КАК, която да вземе решение, за да може да спазва самите процедури.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, аз питам защо Вие не направихте предложението октомври, например, или септември, или ноември. (Говорят едновременно.) (Реплика без микрофон: няма значение ...) Има голямо значение, защото не е дадена тезата, която застъпва председателят тук. Това има значение. Защото не е върна тезата. Не може да си противоречиш. ... Той не е убеден, че е мандатна тази длъжност. (Шум в залата, говорят едновременно.) (Размяна на реплики между Л.Панов и Др.Кояджиков.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Напротив, напълно съм убеден, че е мандатна, не се безпокойте.

Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Безспорно има съмнения и притеснения около този конкурс. Безспорно е това, но също така безспорно е, че няма обективни допуснати процесуални нарушения. Не споделям тезата на колежата Панов за мандата. Никога не съм я споделял и няма да я споделя, защото когато един административен ръководител има също мандат и направи 65 години преди мандата, ние какво правим, колеги? Пенсионираме го. Тогава защо за членовете на КАК това да не важи? Второ, ако колежата Панов е смятал, че това е мандат, защо той тогава при първата КАК не е сезирал Съдийската колежия, за да се произнесе Съдийската колежия дали колежите, които правят 65 години, следва да се пенсионира, или не, когато са членове на КАК? Това не е сторено. За

първ път колегата Панов го направи, когато аз внесох предложение за Александър Еленков. И аз го внесох един месец преди да му изтече възрастта за пенсиониране. Да, той също беше пенсиониран чак октомври месец - не знам по какви причини.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Керелска, след това г-жа Марчева. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Все пак искам да припомня на колегата Кояджиков, а и на всички нас, че първо през КАК премина избор на комисия, която да проведе конкурса за гражданска колегия на ВКС. В Комисията по атестирането и конкурсите, г-н Кояджиков, Вие бяхте член ... (Реплика на Др.Кояджиков без микрофон.) Да, след известно прекъсване и сега сте член. И тогава, г-н Кояджиков, не зададохте този въпрос, при положение че имате достъп до цялата документация, която касае и трудовия стаж на колегата Мариана Костова, и рождената ѝ дата, и датата на пенсиониране, и т.н. След това съставът на тази комисия беше поставен на обсъждане и гласуване от състава на Съдийската колегия. Тогава също този въпрос не беше поставен. Постфактум ние приемаме едни правила за избор на членове на КАК, които променят досегашните правила и на които започваме да се позоваваме, като им придаваме някакво обратно действие. Сега, когато вече сме изправени и сме на фаза тук да гласуваме резултатите от конкурса, Вие изведнъж се сецате, че, видите ли, при формирането на комисията за провеждане на конкурса за съдии в гражданска колегия на ВКС не било съобразено кога колегата Костова навършва 65 години. Много Ви моля, нека се отнасяме малко по-добросъвестно, защото другото създава впечатление, че нарочно залагаме подводни камъни, за да компрометираме това или онова. Нека си даваме сметка... (В отговор на реплика: Нищо смешно няма в това.) (Намесва се Д.Марчева: Кой ги залага тези камъни?) Тези камъни се залагат, като ние променяме

правилата в един по-късен момент, започваме да ги прилагаме с обратна сила и т.н., което е нарушение на основни правни принципи. И неслучайно всъщност колегата Чолаков казва, че в случая няма нарушение. Сега се използва повода да се развива един дебат.

Искам да кажа, че трябва да си даваме сметка, че това, което правим в момента, касае съдийски съдби. Касае работата на хората във ВКС - гражданска колегия специално. Касае ритмичното разглеждане и постановяване на съдебните актове от съставите във ВКС. Нека тръгнем от тази позиция и след това да търсим повод да водим тук едни разговори и дебати, които според мен са изкуствено предизвикани.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Искам да добавя повече правни аргументи и да излезем от тази казуистика. В едно становище от 2002 г. на Венецианската комисия по повод изменения в Закона за съдебната власт изрично се подчертава, че с навършване на 65 години трябва да се прекратява службата на съдията и това е изрична гаранция за независимостта, като се казва: „Назначаването на пенсионирани съдии, когато няма други кандидати за заемане на длъжността, не е в съответствие с принципа на съдебната независимост, тъй като тези лица не са несменяеми и следователно може да бъдат подложени на натиск". Това е между другото и в нашата Конституция, прякото действие на чл. 129, ал. 3, доколкото преди да бъдат посочени основанията за освобождаване, се регламентират и предпоставките, въз основа на които магистратите придобиват статут на несменяемост. Основният ефект е, че при навършването на пенсионна възраст би следвало на магистратите да отпадне качеството им, статута им на несменяемост. Да, формално не е прекратено правоотношението, но дори да няма пряко действия конституционният текст, не можем да кажем, че само един административен акт, каквото е решението на

Съдийската колегия, може да дописва конституционни разпоредби и да слага различен момент, в който би следвало един магистрат вече да не е магистрат. Затова и при гласуването на тази конституционна поправка (2003 г.), тогава в мотивите, които са разисквани, видно от стенограмата по повод приемането на основанието за освобождаване от длъжност поради навършване на 65-годишна възраст, е казано ясно: „Трябва да е ясно, че макар и да не е изтекъл 7-годишният мандат, всеки, който е навършил 65 години, се освобождава от магистратурата“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Пашкунова, след това г-жа Имова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Само две изречения искам да кажа. Тъй като въпросът е много важен, си позволявам пак да взема думата. Колеги, нека да си припомним какви бяха дебатите, когато взехме това решение на 17.07.2018 г. Имаше две различни тълкувания на чл. 37, ал. 4 и ал. 8. Едното тълкуване, доколкото си спомням, беше поддържано от колегата Чолаков, че с навършване на пенсионната възраст, доколкото членът на КАК е в качеството си на магистрат тук, автоматично би следвало да важи и за него изискването с решение на Съвета да бъдат прекратени трудовите му правоотношения. Другата обаче теза - също нелишена от аргументи - и тя също има своята подкрепа в чл. 37, ал. 4. Там се казва, че се избират членове от професионалната квота - съдии, действащи към момента на избора, и доколкото мандатът е една година, докато изтече този мандат в ал. 8, те са длъжни да упражняват своите правомощия, правата и задълженията, които са им възложени. Това беше и причината предходните две комисии да работят с колеги, които бяха навършили пенсионна възраст, но не бяха прекратени автоматично техните трудови правоотношения и такива в качеството им на членове на КАК.

Аз пак искам да повторя аргумента, който посочих и в самото начало. Колегата Костова вече е била избрана за член на конкурсната

комисия към момента, когато ние внесохме яснота в Правилата за избор на членове на КАК и изрично посочихме изискването да не навършват 65 години в рамките на съответния мандат. Колеги, основен принцип в административното правораздаване, пак повтарям, е недопустимостта да се променят правила в рамките на висящи процедури. Нали колегата Кояджиков няма предвид, че към октомври или септември месец, когато е входирана молбата за пенсиониране на колегата Костова, трябваше да встъпи като член на конкурсната комисия резервният избран член и отново да бъдат прочетени всички шест акта по съответния брой колеги, за да може да се повтори конкурса отначало? Просто няма логика в това.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не, има логика и ще Ви обясня защо.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Не, няма.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Сега ще Ви обясня. Понеже получих упреци първо от г-жа Керелска и после чух аргументите на колегата Пашкунова, сега ще ви кажа - към месец юли конкурсът не беше започнал. Не бяха приключили атестациите и актовете на колегите не бяха в Съвета зачетени. Това е сигурна информация. Ето го човекът, който ... (към г-н Шекерджиев). (Кр.Шекерджиев: ще кажа, да.) Ето го човекът, това беше факт. Отделно, нямаше никакъв проблем да се подмени конкурсната комисия (Цв.Пашкунова: Защо не поставихте въпроса тогава?) Нямах и аз информацията. Кога разбрахме, че Мариана Костова е пенсионер? аз лично разбрах, след като г-н Чолаков внесе предложение за Александър Еленков за пенсиониране. Това е самата истина. Какво, някой ми предостави кадровото досие да проверя, на Мариана Костова, или на другите ли, какво? (Реплика на Цв.Пашкунова: Можехте да го изискате.) А, можело да го изискам?! Ами,

няма такава логика, не е така. И защо, като са прочели актовете през юли, обявиха класирането през октомври; на 27-ми септември?

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Септември се обяви.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Защо, нали са прочели актовете?

То друго няма.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз не знам технологично как е разпределена работата на членовете.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Затова Ви казвам, не бяха прочетени.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Това е страшно много работа и страшно много актове, които трябва да бъдат прочетени.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Актовете започнаха да бъдат четени от момента на конституиране на комисията. А това, че междуременно са текли атестации, възражения по атестации и т.н., няма никакво отношение към работата на комисията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите да обясня чисто технологично това, въпреки че аз не съм бил член на тази комисия. Така или иначе актовете никога не са идвали във Висшия съдебен съвет. Ако не се лъжа, те бяха във Върховния касационен съд. Освен това те не са започнали да бъдат четени юли месец. Напротив, тогава бяха прочетени (или поне така твърдяха членовете на комисията), голяма част от тях са четени в продължение на дълго време, но е абсолютно вярно това, което казва Кояджиков - че към юли месец не бяха готови всички атестации. Големият брой бяха вече готови, но имаше неготови атестации, включително, доколкото си спомням, една от т.нар. „конкурсни атестации“ беше възразена и заради това ние трябваше да се произнесем по нея, а това стана едва през месец септември. Но едно е сигурно и то е следното. Ако ние се бяхме

произнесли по предложението на г-н Панов юли месец, този конкурс щеше да бъде абсолютно провален и не за друго, а защото няма технологично време да бъдат прочетени толкова много дела за толкова кратък срок до времето, в което действаше предходният състав на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съвсем накратко, защото очевидно имаме спор и по фактите. Г-н Кояджиков заяви, че актовете са пристигнали в Съвета. Така е, както каза г-н Шекерджиев. Още когато се конституира комисията, бях сезиран от председателя на КАК, който помоли, ако има възможност, във Върховния касационен съд да се обособят помещения (или помещение), в които комисията, съставена от членовете на КАК, както и от съдиите, избрани по определения ред, посочен в закона - чрез жребий, да четат актовете. Такива условия, въпреки трудностите ни, бяха предоставени - това е една зала на третия етаж, където периодично тези актове бяха изисквани и предоставяни на членовете на комисията. Изисквани, защото това са актове, които са различни; те са по определен начин посочвани. Бяха изисквани; по различно време постъпваха; създаде се ред и организация, така че да не се смесят с потока дела, които идват за касационна проверка. Така че прочитането на тези дела е започнало много по-рано като процес и комисията е работила много по-рано. Това са фактите. Тези актове не са идвали тук в Съвета, повярвайте ми. (Намесва се Др.Кояджиков без микрофон: ...няма никакво значение къде фактически са четени.) Има, защото фактически четенето е започнало много преди датите, които Вие казвате. Защо са се бавели другите процедури? Вероятно по обективни причини, свързани със самото атестиране. Така че аз също смятам, че обективно не би могло за около месец всичките тези актове да се прочетат от някакъв нов състав на комисията и действително, ако е имало подобно желание за промяна, според мен би трябвало тези промени юли месец, които ги направихте, да ги направите много по-рано

като правила. И ако е имало такава визия, все пак новият Висш съдебен съвет е трябвало това да го обяви много по-рано. Вие го правите точно в деня, в който е свикан Пленума на Върховния касационен съд, така че много можем да говорим на тази тема, но ви предлагам вече да финализираме дебатите и да пристъпим към ...

Заповядайте, г-н Чолаков!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз мисля, че се изложиха двете тези - те са ясни. Всичко е съсредоточено върху това има ли допуснато процесуално нарушение от участието на Мариана Костова в този конкурс. Затова ви предлагам чисто процедурно да процедираме, както направихме с избора за наказателни съдии във Върховния касационен съд. Първо да подложим процедурно допуснато ли е, приемаме ли ние, че имаме допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в участието на Мариана Костова. И съответно, ако бъде отхвърлено това като решение, да гласуваме поотделно за всеки един от предложените трима кандидати. Това е моето процедурно предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само да кажа, че така направихме и предходния път, когато имаше конкурс за наказателни съдии. Още веднъж да изложим аргументите. Това какво ще гласуваме ние, съвсем не означава, че колегите, които считат, че са им засегнати права и законни интереси, да уважават решението, така че нашето волеизявление няма тази стойност, каквато ... Предложението е да гласуваме. Който счита, че са допуснати процесуални нарушения, гласува „за“; който счита, че не - гласува „против“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Който счита, че участието на Мариана Костова представлява съществено процесуално нарушение. А който е против, гласува „против“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. Г-н Мавров го няма, г-н Магдалинчев също. Четири гласа са „за“, 7 са „против“. Имаме

обикновено мнозинство. (Обсъждат помежду си.) В момента съставът ни оредял очевидно - г-н Мавров го няма, г-н Магдалинчев, а в момента и г-н Новански излезе; г-жа Дишева отсъства...

6. ОТНОСНО: Проект на решение по мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за повишаване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 3 (три) длъжности „съдия“ във Върховния касационен съд - гражданска колегия, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 49/05.12.2017 г. (обн. ДВ, бр. 1/02.01.2018 г.)

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

6.1. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да опорочават конкурсната процедура.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: При това положение аз ще гласувам за назначаването. (Д.Марчева: Защо?) Щом не се прие, че е нарушено... (Говорят помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, да започнем да гласуваме.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, тогава ви предлагам да гласуваме по диспозитиви. Аз ги докладвах, но ще ги докладвам отново.

Първият диспозитив е повишаване, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, на Емилия Георгиева Донкова-Найчева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Окръжен съд-София, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно

месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

Ако искате, да докладвам и трите заедно.

ГЛАСОВЕ: Не, не, поотделно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Поотделно; не можем анблок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване.

Нека да отчетем гласовете: 10 гласа „за“, 1 глас „против“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

6.2. ПОВИШАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Емилия Георгиева Донкова - Найчева - заместник на административния ръководител - заместник - председател на Окръжен съд - София, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Повишава, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Филип Владимиров Владимиров - съдия в Окръжен съд-София, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, няма изказвания. Режим на гласуване.

11 гласа „за“, 0 - „против“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.3. ПОВИШАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Филип Владимиров Владимиров - съдия в Окръжен съд - София, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващия диспозитив.
Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Повишава, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Розинела Тодорова Янчева - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания. Режим на гласуване.

10 гласа „за“, 1 глас „против“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.4. ПОВИШАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Розинела Тодорова Янчева - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово

възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Поради попълване на местата, прекратява гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия. Това са колегите: Десислава Попколева, Таня Орешарова-Банкова, Мария Христова, Милена Даскалова, Валентин Бойкинов, Златка Чолева, Жаклин Петрова-Комитова, Хрипсиме Мъгърдичян, Ралица Димитрова, Стела Кацарова, Николай Енчев, Нина Янакиева, Катерина Енчева, Здравка Иванова-Рогачева, Цветко Лазаров, Мариана Мавродиева, Мариана Христова, Десислава Николова, Георги Иванов, Мария Иванова-Вранеску, Божана Желязкова, Бисера Максимова-Иванова, Величка Борилова, Елица Стоянова, Рени Коджабашева, Светлана Цанкова, Елена Стойчева-Андреева, Венета Георгиева и Атанас Иванов.

И последен диспозитив - възлага на повишените съдии да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Няма.

Режим на гласуване по докладваната от г-н Шекерджиев подточка.

11 гласа „за“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.5. Поради попълване на местата **ПРЕКРАТЯВА** гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за

повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - гражданска колегия, както следва: Десислава Любомирова Попколева, Таня Калоянова Орешарова - Банкова, Мария Иванова Христова, Милена Рангелова Даскалова, Валентин Димитров Бойкинов, Златка Николова Чолева, Жаклин Димитрова Петрова - Комитова, Хрипсима Киркор Мъгърдичян, Ралица Борисова Димитрова, Стела Борисова Кацарова, Николай Енчев Енчев, Нина Стойчева Янакиева, Катерина Делчева Енчева, Здравка Ангелова Иванова - Рогачева, Цветко Аспарухов Лазаров, Мариана Мавродиева Мавродиева, Мариана Радева Христова, Десислава Борисова Николова, Георги Иванов Иванов, Мария Янкова Иванова - Вранеску, Божана Костадинова Желязкова, Бисера Боянова Максимова - Иванова, Величка Симеонова Борилова, Елица Йорданова Стоянова, Рени Христова Коджабашева, Светлана Кирилова Цанкова, Елена Николаева Стойчева-Андреева, Венета Стоянова Георгиева и Атанас Симеонов Иванов.

6.6. ВЪЗЛАГА на повишените съдии **ДА ИЗГОТВЯТ** съдебните актове по обявените за решаване дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, продължаваме със следващите точки от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Следващата точка, колеги, е свързана с предложение на КАК да бъде повишен, на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, колегата Светослав Василев - съдия в Софийския районен съд, на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - търговска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност, както и да бъде възложено на повишения

магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела. Колеги, става дума за един доста стар конкурс (ако не се лъжа, от 2016 г.); той е конкурс за длъжността „съдия“ в Софийския градски съд - търговска колегия. Погледнете, става дума за второ класиране. Предлагаме да бъде назначен следващия в класирането кандидат, а той е Светослав Василев. Основанието за това е, че предходният класиран за тази позиция кандидат, а именно Невена Борисова Чеуз, е встъпила като съдия в Софийския градски съд - гражданско отделение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, във връзка с това предложение, с оглед нашата практика мисля, че следва да бъдем последователни, като съображенията ми са следните, а именно - ние отново следва да спрем това производство до приключване на производството пред Върховния административен съд. Защо ми е това становището? Този конкурс е обявен с решение на Съдийската колегия от 12.07.2016 г., а именно преди изменението на Закона за съдебната власт, което е станало с ДВ, бр. 62/09.08.2016 г., и се отнася за разпоредбата на чл. 193, ал. 6, касаеща преходния период относно висящите ... (не довършва). (Цв.Пашкунова: Това е ал. 3 обаче.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Това е второ класиране. Не е деветмесечният срок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Това е ал. 3 от ЗСВ.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Следващият поред кандидат.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: А, да. Извинявам се, колеги, грешката е моя. Лично аз ще подкрепя направеното предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма други изказвания. Режим на гласуване.

11 гласа „за“, 0 гласа „против“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

7. ОТНОСНО: Мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за второ класиране по обявения конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за заемане на длъжността „съдия“ в Софийски градски съд - търговска колегия, съгласно решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол № 12/12.07.2016 г. (обн. ДВ бр. 57/22.07.2016 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ПОВИШАВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ във вр. с § 210 от ПРЗ на ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 62/09.08.2016 г.), Светослав Василев Василев - съдия в Софийски районен съд, на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - търговска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

7.2. ВЪЗЛАГА на повишения магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 8.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точка 8 е предложение на КАК (то е обсъждано в рамките на Съдийската колегия) във връзка с предложение да бъдат назначени съдиите Екатерина Стоева, Галя Вълкова, Таня Кандилова - виждате класирането, като те бъдат назначени по реда на чл. 193, ал. 6. Защо отново го внасяме на вашето внимание? Защото КАК е сезирана с изрична молба от съдията Вълкова точно така, както беше сезирана с изрична молба и от колегата Потеров

във връзка с друго решение. Беше обсъдено в Комисията по атестирането и конкурсите (предложението на комисията е на вашите екрани и няма да го докладвам, сигурен съм, че сте се запознали с него), то всякога е било да бъдат повишени по реда на чл. 193, ал. 6. Мотивите са пред вас. Знам, че сме взимали решение; знам, че сме се произнасяли, но искам само да обясня, че няма как Комисията по атестирането и конкурсите да не придвижи актуална молба до Съдийската колегия. Разбира се, в компетентността на Съдийската колегия е да реши този въпрос. Предложението е да бъде отменено решението, с което е спряно повишаването на основание чл. 193, ал. 6. И основните мотиви (независимо че съм ги докладвал) са свързани с това, че към настоящия момент няколко десетки съдии са били назначени по този ред, от една страна, и този, който е нов, е, че от направената служебна справка се установи, че производството пред Върховния административен съд във връзка с приложението на чл. 193 (или поне така докладваха колегите) е насрочено за декември месец и не е спряно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ние чисто процедурно и процесуално това не можем да го направим поради следните съображения. Ние сме спрели производството на основание чл. 54 от АПК. Актът за спиране е подлежал на самостоятелно обжалване пред Върховния административен съд. Това явно не е сторено. Съгласно чл. 55, има разписана процедура за възобновяване на спряно производство, като там е разписано следното: че се „възобновява служебно, или по искане на една от страните, след като отпаднат основанията за спирането му“. След като ние сме го спрели заради висящо производство пред Върховния административен съд, докато това производство не приключи, няма и процесуална възможност да

възобновим производството пред нас. Затова аз ще гласувам против направеното предложение - чисто поради това, че така е разписано в процесуалния закон. (Намесва се В.Имова без микрофон: Влязло е в сила, а няма основание за...) Точно. Влязъл е в сила актът ни за спиране. Законът казва: „след като отпаднат основанията за спиране“. Ние сме го спрели заради производство пред Върховния административен съд. Основанието не е отпаднало. (Обсъждат помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Подготвяйки се за днешното заседание, си позволих да извадя протокола от предното, когато е спряно това производство. Там нашето решение е, че се спира производството до произнасяне на Върховния административен съд. Този факт не е настъпил - произнасянето. Това спиране е получило 8 гласа „за“ и 5 - „против“, т.е. аз мисля даже, че по процедура би следвало да се остави без разглеждане този въпрос, а не да се решава по същество. (Цв.Пашкунова: Ние не го решаваме по същество.) Защото, предложението, уважаеми колеги, е: „отменя решението си и повишава ...“ - решаване по същество. (В.Имова без микрофон: Ние можем да отменим решението си, с което ...) Можем, точно това казвам. (Говорят едновременно.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Дали ще бъде без разглеждане или без уважение, резултатът е еднакъв.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Без разглеждане. Той е прав, защото иначе подлежи на обжалване пък нашето „без уважение“ отново.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ (без микрофон): Това е без разглеждане, просто няма какво да разглеждаме. Предложението ми е да се остави без разглеждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги. Има процедурно предложение по точка 8 от дневния ред да се остави без разглеждане искането за отмяна на решение по Протокол № 28/25.09.2018 г., т.8.1.1, за спиране на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК. Предложението е да се остави без разглеждане. Мотиви бяха изложени, че спирането е с аргумент до произнасяне на Върховния административен съд, а такова произнасяне към настоящия момент все още не е налице.

Режим на гласуване. Който е съгласен да остане без разглеждане предложението за отмяна на решението, гласува „за“.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Извинявайте, само да попитам. Това, което предлага КАК, трябва ли и него да подложим на гласуване, или как?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не. Ако приемем това решение, не продължаваме нататък.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Разбрах.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако съберем мнозинство за „без разглеждане“, то тогава няма да го разгледаме по същество.

10 гласа „за“, 1 глас „против“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

8. ОТНОСНО: Молба от Галя Горанова Вълкова - съдия в Софийски районен съд за отмяна на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 28/25.09.2018 г. за спиране на производството за назначаването ѝ по реда на чл. 193 ал. 6 от ЗСВ в Софийски градски съд - гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

8.1. ОСТАВЯ без разглеждане искането за отмяна на решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 28/25.09.2018 г., т. 8.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 9. Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 9 е предложение на КАК да бъде оставена без уважение молбата на колегата Ивайло Родопски - съдия в Районен съд-Костинброд, за прекратяване на откритата с решение на КАК процедура за извънредно атестиране. Мотивите са пред вас, но само с две думи да кажа следното. Съдия Родопски участва в конкурса за гражданска и търговска колегия на Апелативен съд. Към момента, в който сме се произнесли по допустимост (говоря за КАК) и сме преценили кои от кандидатите следва да бъдат атестирани, ние сме се съобразили с правилото, че ако няма към този момент действаща атестация (а в този случай той е нямал, тъй като петгодишният срок е изтекъл), то следва да бъде направена извънредна атестация по реда на чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ. В мотивите изрично сме посочили, че § 206, ал. 3 не изключва възможността в тази хипотеза да бъде направена извънредна атестация. Ето защо КАК предлага да се остави без уважение молбата на съдията Родопски за прекратяване на откритата процедура по извънредно атестиране.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имате ли изказвания? Не виждам такива.

Режим на гласуване по точка 9 за оставяне без уважение молбата на Ивайло Родопски - съдия в Районен съд-Костинброд, за прекратяване на откритата с решение на КАК процедура за извънредно атестиране.

Нека да отчетем резултата (в момента сме само десет човека): 10 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

9. Остава без уважение молбата на Ивайло Христов Родопски - съдия в Районен съд - Костинброд, за прекратяване на откритата, с решение на КАК-СК по Протокол № 23/09.07.2018 г., т. 3.3, процедура за извънредно атестиране.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 10. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 10 е предложение на КАК за провеждане на извънредно атестиране на колежата Мариета Райкова-Пашова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Специализирания наказателен съд, като бъде приета комплексна оценка от атестирането „много добра“. Точковото изражение, ако не се лъжа, е 98 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Не виждам.

Режим на гласуване.

Нека да отчетем резултата: 10 гласа „за“. Благодаря!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

10. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 4 от ЗСВ, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Мариета Христова Райкова - Пашова - заместник на административния

ръководител - заместник-председател на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

10.1. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Мариета Христова Райкова - Пашова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 11. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 11 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да не се открива процедура по периодично атестиране на колегата Доротея Иванова - тя е съдия в Районен съд-Разград. Мотивите за това пак са свързани с приложението на чл. 206, ал. 3. За разлика от докладвана точка преди предходната, в случая при съдия Янкова имаме две периодични атестирания, като те са действащи, влезли в сила и няма основание тя да бъде атестирана за трети път. Разбира се, ако желае да бъде атестирана във връзка с участие в конкурс, може да бъде извънредно атестирана в бъдещ момент по реда на чл. 197, ал. 5, но засега такива условия няма.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Не виждам.

Режим на гласуване по точка 11 от дневния ред.

10 „гласа“ за. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11. Не открива процедура по периодично атестиране на Доротея Енчева Иванова - съдия в Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 12. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите, от т. 12 до т. 15 да докладвам анблок - става дума за рангове. (Гласове: Да.) Да приема, че това е съгласие.

Точка 12 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде повишена Яница Събева-Ченалова - съдия в Окръжен съд-Сливен, на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Следващата точка е предложение да бъде повишена Снежина Георгиева - съдия в Софийски градски съд, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Следващото предложение е да бъде повишена съдията Ана Илиева - тя е съдия в Районен съд-Плевен, на място в по-горен ранг, а именно „съдия в ОС“.

И последното предложение е да бъде повишен Васил Ставрев - съдия в Районен съд-Габрово, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“.

По отношение на всеки един от предложените колеги според КАК са налице предпоставките, а именно: необходимият стаж е налице на съответната или приравнена длъжност; имаме комплексно атестиране, съответно оценка „много добра“; необходимият изискуем за съответния ранг юридически стаж, както и по отношение на тях няма влезли в сила дисциплинарни наказания за нарушения по чл. 307 от ЗСВ и влезли в сила заповеди по чл. 327. Становищата на Етичната комисия към съответния съдебен орган за всеки един от колегите са положителни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Не виждам такива.

Режим на гласуване от точка 12 до точка 15. Гласуваме ги анблок.

10 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване анблок от т.12 до т.15 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Яница Събчева Събева - Ченалова - съдия в Окръжен съд - Сливен, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Снежина Колева Георгиева - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

14. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Ана Иванова Илиева - съдия в Районен съд - Плевен, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

15. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Васил Венелинов Ставрев - съдия в Районен съд - Габрово, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 16.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 16 е внесена от дирекция „Международна дейност“. Предлага се да бъде приет за сведение доклад на Ангелина Лазарова - съдия в Апелативен съд-Варна, към настоящия момент изпълняващ функциите на национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела, във връзка с участието ѝ в международно обучение, проведено на 5-6 ноември 2018 г. във Флоренция, Италия, по проект „Съдебно сътрудничество по наказателни дела и електронни IT данни в ЕС“, както и да бъде възложено на дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“ да бъде публикуван доклада на страницата на ВСС. Докладът е приложен към точката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Не виждам такива.

Режим на гласуване.

9 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

16. ОТНОСНО: Проект на решение за приемане на доклад от Ангелина Лазарова - съдия в Апелативен съд гр. Варна, и.ф. национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България, от участие в международно обучение по проект „Съдебно сътрудничество по наказателни дела и електронни IT данни в ЕС“ (JUD-IT), проведено на 5-6 ноември 2018 г. в гр. Флоренция, Италия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

16.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от Ангелина Лазарова - съдия в Апелативен съд гр. Варна, и.ф. национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по

наказателни дела в Република България, от участие в международно обучение по проект „Съдебно сътрудничество по наказателни дела и електронни IT данни в ЕС“ (JUD-IT), проведено на 5-6 ноември 2018 г. в гр. Флоренция, Италия.

16.2. ВЪЗЛАГА на Дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“ на АВСС да публикува доклада по т. 16.1 на Интернет страницата на ВСС в раздел „Международна дейност/Доклади анализи и решения/Доклади от международни срещи“ и Международна дейност/ Международно сътрудничество/ Международни организации/ Национална съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела/ Доклади <<http://www.vss.justice.bg/page/view/5021>> от международни участия на членове на мрежата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 17. По точка 17 ми позволете да кажа няколко думи.

Що се касае до последната точка, ще ми позволите да не участвам. (Д.Марчева: Имаме ли кворум, извинявайте?) Имаме, да (осем). Ще ми позволите да не участвам, тъй като този подход е типичен, според мен, за една друга епоха, за която се твърди, че вече е отминала. Да приема предложението ви, би означавало, че се съгласявам да върна времето назад и да създадем един опасен прецедент за всеки изразил мнение магистрат. Твърдо заставам зад позицията, че когато демокрацията и основните права и свободи са застрашени, ограниченията на съдията при публично говорене отстъпват пред задължението да се говори открито.

Считам, уважаеми колеги, че нямате правно основание да държите сметка не само на мен, но и на нито един български магистрат за това, че изразява мнение и участва в публични дебати. Благодаря ви!

Г-н Чолаков, ако искате, можете да поемете ръководството по точка 17.

(Лозан Панов напуска залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд и член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, тъй като и аз бях един от питащите, но явно няма да получим отговори и тъй като нямаме допълнителни точки от дневния ред, закривам заседанието.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може ли да се запише в протокола?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Моля да се запише в протокола, че това не е държане на сметка. Това са едни въпроси, с които искахме уточнение, нищо повече.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз също щях да питам председателя на Върховния касационен съд за индулгенцията, която Върховният административен съд оказва на съдии, тъй като днес чух, че Върховният административен съд съответно по някакъв начин е „опростил греховете“ на всички около „Янева гейт“. Това беше във връзка с въпроса, който постави колегата Панов на колегата Алексей Трифонов. Но нямах тази възможност.

Имате думата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, аз също съм една от подписалите това питане. Считам, че като уважавам правото на всеки от нас да изрази публично своето лично отношение и като съдия, и като гражданин за процесите, които протичат в съдебната система, за независимостта на съдиите и на системата като цяло, това са много важни, съществени проблеми, които бяха част от въпросите, които определиха мониторинговата процедура спрямо България и решаването

на които доведе до изводи на Европейската комисия за отпадане на четири от мониторинговите показатели, един от които беше именно независимостта на съдебната власт. Това е изключително важен за всеки магистрат въпрос, а с още по-голяма сила той е важен за кадровия орган, който отговаря и брани независимостта на съдебната власт и на всеки един магистрат поотделно.

Ето защо аз считам, че колегата Панов следваше да остане и да присъства на този дебат, защото тук е мястото той да сподели тревогата си, която е споделил на международна конференция, посветена на ролята на съдиите в обществената дискусия за върховенството на правото, организирана от MEDEL (Европейски магистрати за демокрация и свободи) и от Съюза на съдиите в България. В качеството си на председател на Върховния съд и член на Висшия съдебен съвет той е поставил на остра критика състоянието на съдебната власт у нас, като я е нарекъл *„пропита, протъкана от зависимости“*. Той трябваше да отговори тук пред нас и ние затова задаваме въпросите. Считаме, че логично е тук мястото и това е съставът, пред който колегата Панов трябваше да обясни какво конкретно има предвид. Неслучайно ние зададохме тези и много други въпроси - общо 14 в нашето питане - не за да му държим сметка, а за да дадем шанс на една дискусия, която да бъде публична, да бъде чута от колегите, защото всеки един магистрат се интересува от тази чувствителна тема и острите обвинения срещу магистратската общност, или пък срещу ненаименувани субекти, представители от магистратската общност, създават изключителна неяснота, изключителна тревога у нас - тези, които вече повече от година сме мотивирани и реално даваме принос в стъпките да отстояваме независимостта на съдебната система. Ние можем да отчетем стъпка по стъпка какво сме сторили макар и за това кратко време по повод

решаване на въпросите с натовареността на съдиите (а те не са малко). Инициирахме и законодателни промени във връзка с ограничаване на свръхрегулирането при атестирането. Подготвили сме промени и във връзка с опростяването на конкурсните процедури. Съобразяваме се и с мнението на колегите във връзка с опростяване на процедурите, съкращаване на сроковете за провеждането на конкурсите. Към момента сме открили и сме приключили може би над осем конкурса в съответните нива в органите на съдебната власт и продължаваме да го правим. Конкурсите са прозрачни, публични, при строго съблюдаване на правилата и в закона, и в наредбите, които този Висш съдебен съвет (а и предходният) прие и прилага.

Аз се изумявам от абдикирането на отговори на тези въпроси, защото те са важни и вълнуват всички. Повтарям пак - тук е мястото те да се обсъждат. Не оспорвам правото свободно да ги обсъжда навсякъде в публичното пространство, да използва медии и да ангажира общественото внимание, но въпросите за независимостта на съдебната система и способите за утвърждаване върховенството на правото, се решават тук в тази зала, от този състав на Съдийската колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявайте, колега Имова, за да сме наясно и тези, които ни гледат да знаят какви въпроси са поставени, аз ще изчета въпросите, които бяха поставени на г-н Панов. Те касаят всички български съдии и системата като цяло. Въпросите са поставени от 10 членове на Съдийска колегия.

Първи въпрос: *Защо считате, че всички български съдии са зависими и пристрастни в своята дейност?*

Втори: *Защо считате, че всички български съдии не прилагат един от основните принципи в съдебния процес, да дият обективната истина?*

Трети: *Кои фундаментални принципи в наказателния процес нарушават българските съдии?*

Четвърти: *Бихте ли пояснили кои държавни органи на наказателната политика не работят и как това конкретно засяга независимостта на съдиите?*

Пети: *Как създаването на алтернативни и институционални конструкции влияе върху независимостта на българските съдии?*

Шести: *Кои са зависимите хора на най-високите етежи на съдебната власт, които разтварят чадър на политици и отнемат чадъра на противниците?*

Седми: *Считате ли, че политическото говорене като форма на осъществяване на политическа дейност, която е забранена изрично по силата на императивната норма на чл. 18, ал. 1, т. 6 от ЗСВ, за изборни членове, е допустимо за председателите на ВКС, ВАС и главния прокурор?*

Осми: *Допустимо ли е като един от най-висшите представители на независимата съдебна власт, говорейки именно в служебното си качество, а не като гражданин и политик, да твърдите следното: „Казвал съм и преди, че в България сме изправени пред една система, която е вербувала големи човешки и материални ресурси в изграждането на добре действаща машина, която умело си служи със службите, медиите, икономиката, политиката и, разбира се, съдебната система. Действията ѝ не се*

огласяват, а се държат в тайна. Грешките ѝ не се изваждат на показ, а се премълчават и укриват. Противниците ѝ се преследват докрай, а тайните ѝ, то те са грижливо пазени и не могат да бъдат разкривани."

Девети: *Кои от задълженията си по закон, имащи пряко отношение към независимостта на съдебната власт ВСС не е изпълнил, считано от 3 октомври 2017 г. насам, и защо считате, че Европейската комисия не е права в последния си доклад, в който изрично е констатирала професионализъм в работата на Съвета през първата година от мандата на настоящия Съвет?*

Десети: *Мислите ли, че сегашният състав на ВСС трябва да повтори модела на работа на предходния състав на ВСС?*

Единадесети: *Считате ли, че скандалите и противопоставянето са основния критерий за професионализъм и постижения в работата на колективния орган?*

Дванадесети: *Кои свои задължения Съдийска колегия на ВСС по отношение отстояване независимостта на съдебната власт не е изпълнила, от началото на мандата си досега?*

Тринадесети: *По какъв начин личните Ви отношения с институции извън съдебната власт, като НАП и КПКОНПИ се оказват индикатор за зависимостта на съдебната власт? Считате ли в тази връзка, че заведените от Вас дела няма да бъдат разгледани безпристрастно?*

И четиринадесети въпрос: *Какъв е Вашият личен принос в дейността отстояване независимостта на съдебната власт?*

Тези въпроси са поставени от колегите: Боян Новански, Боряна Димитрова, Красимир Шекерджиев, Вероника Имова, Бояна Магдалинчев, Севдалин Мавров, Драгомир Кояджиков, Георги Чолаков, Стефан Гроздев и Даниела Марчева.

Колеги, аз не намирам нищо лошо в тези въпроси, още повече, че те бяха разпространени по друг начин и на други места.

Аз смятам, че с това приключва заседанието на Съдийска колегия и го закривам!

Закриване на заседанието - 15.50 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

/Изготвен на 03.12.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ